

Fremsat den [dato] af erhvervsministeren (Rasmus Jarlov)

Forslag

til

Lov om ændring af årsregnskabsloven, revisorloven og lov om anvendelsen af visse af Den Europæiske Unions retsakter om økonomiske forbindelser til tredjelande m.v.¹

(Tilpasninger til Europa-Parlamentet og rådets direktiv 2013/34/EU, ændring af kravene til revisorers efteruddannelse og styrket kontrol i forbindelse med ansøgninger om tilladelse til eksport af cyberovervågningsudstyr)

§ 1

I årsregnskabsloven, jf. lovbekendtgørelse nr. 1580 af 10. december 2015, som ændret ved § 2 i lov nr. 1547 af 13. december 2016 og § 13 i lov nr. 665 af 8. juni 2017, foretages følgende ændringer:

1. I § 3, stk. 1, nr. 3, ændres »§ 1, stk. 2, jf. dog stk. 3-5,« til: »§ 2, stk. 1, jf. dog stk. 2, og § 3, stk. 1-2,«.
2. I § 9, stk. 5, 1. pkt., og § 134 a, stk. 4, 1. pkt., ændres »januar« til: »december«.
3. § 13, stk. 1, nr. 5, affattes således:

»5) Indregning og måling skal ske på et forsigtigt grundlag, herunder skal regnskabsmæssige skøn være underbyggede og neutrale. Enhver værdiregulering skal indregnes, uanset om årsregnskabet udviser over- eller underskud.«
4. § 17, stk. 1, 2. pkt., affattes således:

¹ Loven indeholder bestemmelser, der gennemfører dele af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv af 26. juni 2013, om årsregnskaber, konsoliderede regnskaber og tilhørende beretninger for visse virksomhedsformer, om ændring af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2006/43/EF og om ophævelse af Rådets direktiv 78/660/EØF og 83/349/EØF, EU-Tidende 2013, nr. L 182, side 19, som ændret ved Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2014/95/EU af 22. oktober 2014, om ændring af direktiv 2013/34/EU for så vidt angår offentliggørelse af ikke-finansielle oplysninger og oplysninger om mangfoldighed for visse store virksomheder og koncerner, EU-Tidende 2014, nr. L 330, side 1, og som ændret ved Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2014/102/EU af 7. november 2014, om tilpasning af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2013/34/EU om årsregnskaber, konsoliderede regnskaber og tilhørende beretninger for visse virksomhedsformer på grund af Republikken Kroatiens tiltrædelse, EU-Tidende 2014, nr. L 334, side 86. Loven indeholder endvidere bestemmelser, der gennemfører dele af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2006/43/EF af 17. maj 2006 om lovpligtig revision af årsregnskaber og konsoliderede regnskaber, om ændring af Rådets direktiv 78/660/EØF og om ophævelse af Rådets direktiv 84/253/EØF, EU-Tidende 2006, nr. L 157, side 87 som ændret ved Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2014/56/EU af 16. april 2014 om ændring af direktiv 2006/43/EF om lovpligtig revision af årsregnskaber og konsoliderede regnskaber, EU-Tidende 2014, nr. L 158, side 196.

»Redegørelsen for anvendt regnskabspraksis placeres samlet eller opdeles og medtages i de relevante noter på en systematisk og konsekvent måde.«

5. § 17, stk. 1, 3. pkt., ophæves.

6. I § 22 a, stk. 3, nr. 1, ændres »kapitalandele i andre virksomheder, og som udøver betydelig indflydelse på en eller flere af disse virksomheders driftsmæssige eller« til: »kapitalinteresser i andre virksomheder, og som udøver betydelig indflydelse på en eller flere af disse virksomheders driftsmæssige og«.

7. I § 33, stk. 1, 2. pkt., udgår », selv om virksomheden har alle væsentlige risici og fordele forbundet med ejendomsretten over aktivet«.

8. I § 33, stk. 3, indsættes som 2. pkt.:

»Undlader virksomheden i medfør af stk. 1, 2. pkt., at indregne aktiver, kan de tilhørende forpligtelser ligeledes ikke indregnes uanset definitionen på forpligtelser i bilag 1, C, nr. 7.«

9. § 35 b affattes således:

»**35 b.** Aktie- og anpartsselskaber, hvori den tegnede virksomhedskapital og en eventuel overkurs ikke er fuldt indbetalt, skal indregne ikke indbetalt virksomhedskapital og ikke indbetalt overkurs som et tilgodehavende, jf. definitionen på aktiver i bilag 1, C, nr. 1, jf. stk. 2.

Stk. 2. Virksomheden skal omklassificere et beløb svarende til ikke indbetalt virksomhedskapital og overkurs fra posten »Overført overskud« eller en anden post, der kan anvendes til udbytte under egenkapitalen, til posten »Reserve for ikke indbetalt virksomhedskapital og overkurs«. Denne reserve kan ikke elimineres med virksomhedens underskud eller formindskes på anden måde. Reserven skal dog opløses eller formindskes, i det omfang virksomhedskapitalen og overkursen indbetales til virksomheden.«

10. I § 37, stk. 1, 3. pkt., indsættes efter »enkelte bestanddele«: »eller ud fra markedets salgsværdier på lignende aktiver eller forpligtelser«.

11. I § 37 a ændres »Finansielle aktiver og forpligtelser eller bestanddele heraf kan uanset § 37, stk. 2,« til: »Aktiver og forpligtelser eller bestanddele heraf kan«.

12. I § 39, stk. 2, 2. pkt., indsættes efter »egenkapitalen«: »i en dagsværdireserve«.

13. I § 39 indsættes som stk. 3:

»*Stk. 3.* Vedrører omregningen efter stk. 1 en monetær post, som er en del af virksomhedens nettoinvestering i udenlandske enheder, skal forskellen indregnes direkte på egenkapitalen i en dagsværdireserve.«

14. I § 43 a, stk. 3, 1. pkt., indsættes efter » ejerandelen«: »og i det omfang, de nødvendige oplysninger er kendte eller tilgængelige«.
15. I § 49, stk. 1, 3. pkt., indsættes efter »§ 37, stk. 1 og 2,«: »§ 37 a«.
16. I § 49, stk. 2, nr. 3, ændres »udelukkende benytter« til: »vælger at henføre«.
17. I § 49, stk. 2, nr. 4, indsættes efter »§ 39, stk. 2,«: »samt forskelsbeløb, der vedrører virksomhedens nettoinvestering i udenlandske enheder, jf. § 39, stk. 3,«.
18. I § 49 indsættes efter stk. 2 som nyt stykke:
- »Stk. 3. Indtægter og omkostninger, der i henhold til stk. 2, nr. 3 og 4, indregnes direkte på egenkapitalen, skal indregnes i en dagsværdireserve, som opløses, når de indregnede beløb realiseres eller tilbageføres. Når de indregnede beløb realiseres, indregnes gevinst henholdsvis tab i resultatopgørelsen.«
- Stk. 3 og 4 bliver herefter stk. 4 og 5.
19. I § 49, stk. 4, der bliver stk. 5, ændres »stk. 3« til: »stk. 4«.
20. I § 58, nr. 2, ændres »d) afgang i løbet af regnskabsåret og« til: »e) afgang i løbet af regnskabsåret og«.
21. I § 58 indsættes som nr. 3:
- »3) Indregning og måling af den skattemæssige effekt af bevægelserne i opskrivningsreserven, jf. nr. 2.«
22. I § 58 a indsættes før stk. 1 som nye stykker:
- »For hver kategori af aktiver eller forpligtelser, som måles til dagsværdi, jf. §§ 37-38, skal følgende oplyses:
- 1) Dagsværdien ultimo regnskabsåret,
 - 2) ændringer af dagsværdien, der er indregnet direkte i resultatopgørelsen, og
 - 3) ændringer, der er indregnet i dagsværdireserven, jf. § 49, stk. 3, under egenkapitalen.
- Stk. 2. Der medtages en oversigt, som viser bevægelser i dagsværdireserven i løbet af regnskabsåret.«
- Stk. 1 og 2 bliver herefter stk. 3 og 4.
23. I § 58 a, stk. 2, der bliver stk. 4, ændres »stk. 1« til: »stk. 3«.

24. I § 58 a, stk. 2, der bliver stk. 4, ændres »en gruppe af aktiver« til: »en gruppe af aktiver eller forpligtelser« og »gruppen af aktiver« til: »gruppen af aktiver eller forpligtelser«.

25. I § 59 ændres »rentebeløbet« til: »årets indregnede rentebeløb«.

26. I § 78, stk. 3 og 4 ændres »§§ 41-43« til: »§§ 41-43 a«, og », 74« udgår.

27. I § 78, stk. 5, indsættes efter »§ 137«: »og regler fastsat i medfør af § 137 a«.

28. I § 78, stk. 7, nr. 1, ændres »et fremstillet anlægs- eller omsætningsaktiv« til: »fremstillede varebeholdninger« og »aktiver« til: »varebeholdninger«.

29. I § 78, stk. 7, nr. 5, udgår »og § 101, stk. 1, nr. 2,«.

30. § 83 a affattes således:

»§ 83 a. Virksomheden skal indregne alle aktiver, som opfylder definitionen på aktiver i bilag I, C, nr. 1, uanset om virksomheden har ejendomsretten over aktivet.«

31. § 83 b affattes således:

»§ 83 b. Undtagelsen i § 49, stk. 1, 2. pkt., finder ikke anvendelse for virksomheder omfattet af regnskabsklasse C.«

32. I § 88, stk. 2, ændres »løbende reguleres, jf. § 38.« til: »måles til dagsværdi efter §§ 37-38 eller til indre værdi efter § 43 a.«.

33. I § 96, stk. 1, 2. pkt., ændres »ordinære« til: »primære«.

34. I § 97 a, stk. 1 og 2, ændres »associeret virksomhed« til: »kapitalinteresse«.

35. I § 97 a, stk. 3, nr. 1, ændres »associerede virksomhed« til: »kapitalinteresse«.

36. § 99, stk. 1, nr. 7, ophæves.

Nr. 8-10 bliver herefter nr. 7-9.

37. § 99, stk. 2, affattes således:

»Stk. 2. Er det væsentligt for at vurdere virksomhedens aktiver, forpligtelser, finansielle stilling og resultat, skal ledelsesberetningen i forhold til virksomhedens anvendelse af finansielle instrumenter, beskrive:

- 1) virksomhedens mål og politikker for styring af finansielle risici, herunder virksomhedens politik for sikring for alle større grupper af planlagte transaktioner, for hvilke der anvendes sikring, og
- 2) virksomhedens risikoeksponering i forbindelse med mulige ændringer i priser, kreditværdighed, likviditet og pengestrømme.«

38. I § 99 indsættes som *stk. 3*:

»*Stk. 3. Stk. 1, nr. 7, finder ikke anvendelse for virksomheder, der er omfattet af § 99 a, og som har en politik for miljøforhold.*«

39. § 99 a affattes således:

»§ 99 a. Store virksomheder skal supplere ledelsesberetningen med en ikke-finansiel redegørelse for samfundsansvar. Redegørelsen skal indeholde oplysninger om miljøforhold, herunder virksomhedens arbejde med at reducere klimapåvirkningen ved virksomhedens aktivitet, sociale- og personaleforhold samt forhold vedrørende respekt for menneskerettigheder, bekæmpelse af korrupsion og bestikkelse. Oplysningerne skal sikre forståelsen af virksomhedens udvikling, resultat, situation og virksomhedens aktivitets påvirkning af forholdene i 2. pkt.

Stk. 2. Redegørelsen skal indeholde oplysninger om virksomhedens politikker for samfundsansvar for de i *stk. 1* nævnte forhold, herunder om eventuelle standarder, retningslinjer eller principper for samfundsansvar, som virksomheden anvender. Har virksomheden for et eller flere forhold valgt ikke at have en politik, skal redegørelsen indeholde en klar og begrundet forklaring herfor. For hvert forhold, hvor virksomheden har en politik, skal oplyses følgende:

- 1) Indholdet af virksomhedens politikker for samfundsansvar.
- 2) Hvordan virksomheden omsætter sine politikker for samfundsansvar til handling, herunder eventuelle systemer eller procedurer herfor.
- 3) Processer for nødvendig omhu (»due diligence«), hvis virksomheden anvender sådanne processer.
- 4) Virksomhedens vurdering af, hvilke resultater der er opnået som følge af virksomhedens arbejde med samfundsansvar i regnskabsåret, og virksomhedens forventninger til arbejdet fremover.

Stk. 3. Redegørelsen skal, uanset om virksomheden har politikker for de i *stk. 1* nævnte forhold, indeholde følgende:

- 1) En kort og præcis beskrivelse af virksomhedens forretningsmodel.
- 2) Oplysninger om de væsentligste risici forbundet med de i *stk. 1* nævnte forhold i relation til virksomhedens forretningsaktiviteter, herunder, hvor det er relevant og proportionalt, i relation til virksomhedens forretningsforbindelser, produkter eller tjenesteydelser, som indebærer en særlig

risiko for negative påvirkninger af de i stk. 1 nævnte forhold. Der skal gives oplysning om, hvordan virksomheden håndterer de pågældende risici.

3) Oplysninger om ikke-finansielle nøgleresultatindikatorer, som er relevante for specifikke forretningsaktiviteter.

4) Hvor det er relevant, referencer til og yderligere forklaring af beløb, der er rapporteret i den finansielle del af regnskabet.

Stk. 4. Virksomheden kan i særlige tilfælde undlade at give oplysninger efter stk. 2 og 3, hvis offentliggørelse af de pågældende oplysninger kan forventes at volde betydelig skade for virksomheden i forbindelse med igangværende forhandlinger eller retstvister. Undladelse af at give oplysninger må dog ikke forhindre, at redegørelsen giver en rimelig og afbalanceret forståelse af virksomhedens udvikling, resultat, situation og virksomhedens aktivitets påvirkning af de i stk. 1 nævnte forhold. Anvendes undtagelsen i 1. pkt., skal virksomheden i sin redegørelse for samfundsansvar oplyse, at virksomheden har gjort brug af denne undtagelse.

Stk. 5. Redegørelsen efter stk. 1-4, skal gives i ledelsesberetningen. Virksomheden kan dog i stedet vælge at give redegørelsen:

1) i en supplerende beretning i årsrapporten, jf. § 14, hvortil der henvises i ledelsesberetningen, i henhold til regler udstedt i medfør af stk. 9, 1. pkt., eller

2) på virksomhedens hjemmeside, hvortil der henvises i ledelsesberetningen, i henhold til regler udstedt i medfør af stk. 9, 2. pkt.

Stk. 6. For virksomheder, som udarbejder koncernregnskab, er det tilstrækkeligt, at oplysningerne efter stk. 1-4 gives for koncernen som helhed.

Stk. 7. En dattervirksomhed, som indgår i en koncern, kan undlade at medtage oplysningerne i sin ledelsesberetning, hvis en modervirksomhed opfylder oplysningskravene efter stk. 1-4. Anvendes undtagelsen i 1. pkt., skal dattervirksomheden oplyse dette, herunder hvilken modervirksomhed der har medtaget redegørelsen, og hvor denne er offentliggjort.

Stk. 8. En virksomhed kan undlade at udarbejde en redegørelse efter stk. 1-4, hvis virksomheden oplyser om sine politikker for samfundsansvar efter internationale retningslinjer eller standarder, der indeholder de i stk. 1-4 anførte oplysningskrav. Stk. 2, 2. pkt., finder tilsvarende anvendelse, hvis redegørelsen udarbejdet efter internationale retningslinjer eller standarder ikke dækker de i stk. 1 anførte politikområder.

Stk. 9. Erhvervsstyrelsen fastsætter nærmere regler om offentliggørelse af redegørelsen i en supplerende beretning i årsrapporten og revisors pligter i forhold til de oplysninger, som offentliggøres heri, jf. stk. 5, nr. 1. Erhvervsstyrelsen fastsætter nærmere regler om offentliggørelse af redegørelsen på virksomhedens hjemmeside, herunder regler om

virksomhedens opdatering af oplysningerne på hjemmesiden og revisors pligter i forbindelse med de oplysninger, som offentliggøres på hjemmesiden, jf. stk. 5, nr. 2.

Stk. 10. Erhvervsstyrelsen fastsætter nærmere regler om, på hvilke betingelser en virksomhed kan oplyse om samfundsansvar efter internationale retningslinjer eller standarder.«

40. § 99 b affattes således:

»§ 99 b. Store virksomheder, der er forpligtet til at opstille måltal for andelen af det underrepræsenterede køn i det øverste ledelsesorgan, skal oplyse om måltallet og redegøre for status for opfyldelsen af det opstillede måltal, herunder for, hvorfor virksomheden i givet fald ikke har nået den opstillede målsætning.

Stk. 2 Store virksomheder, der har en ligelig fordeling af mænd og kvinder i det øverste ledelsesorgan, og som derfor ikke har pligt til at opstille et måltal, skal oplyse herom i ledelsesberetningen.

Stk. 3. Store virksomheder, der er forpligtet til at udarbejde en politik for at øge andelen af det underrepræsenterede køn på virksomhedens øvrige ledelsesniveauer, skal redegøre for politikken. Redegørelsen skal indeholde oplysninger om:

- 1) hvordan virksomheden omsætter sine politikker for at øge andelen af det underrepræsenterede køn til handling, og
- 2) virksomhedens vurdering af, hvad der er opnået som følge af virksomhedens arbejde med at øge andelen af det underrepræsenterede køn i regnskabsåret, samt virksomhedens eventuelle forventninger til arbejdet fremover.

Stk. 4. Store virksomheder, der har en ligelig fordeling af mænd og kvinder på virksomhedens øvrige ledelsesniveauer, og som derfor ikke har pligt til at udarbejde en politik, skal oplyse herom i ledelsesberetningen.

Stk. 5. Redegørelsen efter stk. 1- 4, skal gives i ledelsesberetningen. Virksomheden kan dog i stedet vælge at give redegørelsen:

- 1) i en supplerende beretning i årsrapporten, jf. § 14, hvortil der henvises i ledelsesberetningen, i henhold til regler udstedt i medfør af stk. 8, 1. pkt., eller
- 2) på virksomhedens hjemmeside, hvortil der henvises i ledelsesberetningen, i henhold til regler udstedt i medfør af stk. 8, 2. pkt.

Stk. 6. En dattervirksomhed, som indgår i en koncern, kan undlade at medtage oplysningerne i sin ledelsesberetning, hvis en modervirksomhed opfylder oplysningskravene efter stk. 1-4. Anvendes undtagelsen i 1. pkt., skal dattervirksomheden oplyse dette, herunder hvilken modervirksomhed der har medtaget redegørelsen, og hvor denne er offentliggjort.

Stk. 7. En virksomhed kan undlade at udarbejde en redegørelse for måltal og politikker for det underrepræsenterede køn efter stk. 1-4, hvis virksomheden oplyser om måltal og politikker for det underrepræsenterede køn efter internationale retningslinjer eller standarder, der indeholder de i stk. 1-4 anførte oplysninger.

Stk. 8. Erhvervsstyrelsen fastsætter nærmere regler om offentliggørelse af en redegørelse efter stk. 1-4 i en supplerende beretning i årsrapporten og revisors pligter i forhold til de oplysninger, som offentliggøres heri, jf. stk. 5, nr. 1. Erhvervsstyrelsen fastsætter desuden nærmere regler om offentliggørelse på virksomhedens hjemmeside af redegørelsen efter stk. 1-4, herunder regler om opdatering af oplysningerne på hjemmesiden og revisors pligter i forbindelse med de oplysninger, som offentliggøres på hjemmesiden.

Stk. 9. Erhvervsstyrelsen fastsætter nærmere regler om, på hvilke betingelser en virksomhed efter internationale retningslinjer eller standarder kan oplyse om måltal og politikker for det underrepræsenterede køn.«

41. I § 99 c, stk. 8, 1. pkt., ændres »§ 128, stk. 1,« til: »§ 128 a, stk. 1,«.

42. I § 101, stk. 1, nr. 1, udgår »ordinær«.

43. I § 102, stk. 3 og 5, ændres »§§ 41-43« til: »§§ 41-43 a«, og »74, « udgår.

44. I § 102, stk. 4, ændres »§§ 41-43« til: »§§ 41-43 a«, og », 74« udgår.

45. Efter § 107 c indsættes før overskriften før § 108:

»§ 107 d. En virksomhed, som har værdipapirer optaget til handel på et reguleret marked i et EU/EØS-land, skal supplere ledelsesberetningen med en redegørelse om mangfoldighed, når virksomheden i to på hinanden følgende regnskabsår på balancetidspunktet overskrider mindst to af følgende størrelser:

- a) en balancesum på 156 mio. kr.,
- b) en nettoomsætning på 313 mio. kr.,
- c) et gennemsnitligt antal heltidsbeskæftigede i løbet af regnskabsåret på 250.

Stk. 2. En virksomhed omfattet af stk. 1, som alene har andre værdipapirer end aktier optaget til handel på et reguleret marked i et EU/EØS-land, kan undlade at give de i stk. 3-4 nævnte oplysninger, medmindre den pågældende virksomhed tillige har aktier optaget til handel i en multilateral handelsfacilitet i et EU/EØS-land.

Stk. 3. Et statsligt aktieselskab skal uanset størrelsesgrænserne i stk. 1 supplere ledelsesberetningen med en redegørelse om mangfoldighed.

Stk. 4. Redegørelsen skal omfatte en beskrivelse af virksomhedens mangfoldighedspolitik, der anvendes i forbindelse med sammensætningen af virksomhedens ledelse, for så vidt angår f.eks. alder, køn, eller uddannelses- og erhvervsmæssig baggrund. Redegørelsen skal som minimum indeholde oplysning om:

- 1) målene for mangfoldighedspolitikken,
- 2) hvordan mangfoldighedspolitikken er blevet gennemført, og
- 3) resultaterne af mangfoldighedspolitikken i rapporteringsperioden.

Stk. 5. Har en virksomhed omfattet af stk. 1 eller 3 ikke en politik for mangfoldighed, skal ledelsesberetningen indeholde en redegørelse med forklaring af baggrunden herfor.

Stk. 6. Erhvervsstyrelsen kan fastsætte regler om, at redegørelsen ikke skal medtages i ledelsesberetningen, hvis ledelsesberetningen indeholder en henvisning til virksomhedens hjemmeside, hvor redegørelsen er offentliggjort samt om virksomhedens opdatering af oplysningerne på hjemmesiden og revisors pligter i forbindelse med de oplysninger, som offentliggøres på hjemmesiden.«

46. I § 110 indsættes efter stk. 1 som nyt stykke:

»*Stk. 2.* Ved opgørelse af størrelsesgrænserne i stk. 1 medtages ikke de koncernvirksomheder, der i medfør af § 114, stk. 2, kan holdes ude af konsolideringen.«
Stk. 2-4 bliver herefter stk. 3-5.

47. I § 110, *stk. 3, 1. pkt.*, der bliver *stk. 4, 1. pkt.*, ændres »*stk. 2, 2. pkt.*,« til: »*stk. 3, 2. pkt.*,«.

48. I § 111, *stk. 1*, ændres »§ 114,« til: »§ 13, stk. 1, nr. 3, eller § 114, stk. 2,«.

49. I § 112, *stk. 2, nr. 2*, indsættes efter »koncernregnskab og«: »hvor relevant«.

50. I § 118, *stk. 2*, ændres »associerede virksomheder« til: »kapitalinteresser«.

51. I § 119 indsættes som *stk. 3*:

»*Stk. 3.* Stk. 2, 2. pkt., kan fraviges i særlige tilfælde.«

52. I § 121, *stk. 2*, indsættes efter »bestemmende indflydelse«: »både før og efter virksomhedssammenslutningen, og denne bestemmende indflydelse ikke er midlertidig«.

53. I § 124, *stk. 2, 2. pkt.*, ændres »§§ 115-122« til: »§§ 114-122«.

54. I § 125, *stk. 2, nr. 3*, indsættes efter »at anvende andre metoder«: », jf. § 119, stk. 2 og 3«.

55. I § 126, *stk. 1, nr. 10*, ændres »§ 98 c, stk. 1, 2, 4 og 6.« til: »§ 98 c, stk. 1, 2, 4, 6 og 7.«.

56. I § 127 indsættes efter *stk. 3* som nye stykker:

»*Stk. 4.* For hver kapitalinteresse, som ikke er en associeret virksomhed, skal oplyses

- 1) navn og hjemsted,
- 2) hvor stor en andel af egenkapitalen der besiddes af de konsoliderede virksomheder tilsammen, og
- 3) størrelsen af egenkapitalen og resultatet ifølge den senest godkendte årsrapport.

Stk. 5. Der skal endvidere oplyses navn, hjemsted og retsform for hvert interessentskab eller kommanditselskab, i hvilket de konsoliderede virksomheder er interessent eller komplementar.«

Stk. 4 bliver herefter stk. 6.

- 57.** I § 127, *stk. 4, 1. pkt.*, der bliver stk. 6, 1. pkt., ændres »stk. 1-3« to steder til: »stk. 1-5«.
- 58.** I § 128, *stk. 2, 2. pkt.*, ændres »§ 99, stk. 1, nr. 10,« til: »§ 99, stk. 1, nr. 9,«.
- 59.** I § 128, *stk. 3*, ændres »§ 107 og § 107 b, stk. 1, nr. 6, og stk. 3 og 4,« til: »§§ 107, 107 b og 107 d«.
- 60.** I § 128 a, *stk. 1, 1. pkt.*, ændres »og modervirksomheder omfattet af regnskabsklasse D« til: »modervirksomheder omfattet af regnskabsklasse D og modervirksomheder, som har en dattervirksomhed omfattet af § 109, stk. 2, nr. 1-3,«.
- 61.** I § 135, *stk. 3, 1. pkt.*, ændres »kapitalandele i andre virksomheder, og som udøver betydelig indflydelse på en eller flere af disse virksomheders driftsmæssige eller finansielle ledelse, hvis virksomheden og de virksomheder, den besidder kapitalandele i« til: »kapitalinteresser i andre virksomheder, og som udøver betydelig indflydelse på en eller flere af disse virksomheders driftsmæssige og finansielle ledelse, hvis virksomheden og de virksomheder, den besidder kapitalinteresser i«.
- 62.** § 144, *stk. 1, nr. 6*, affattes således:
 »6) modervirksomheden har erklæret, at den indestår for dattervirksomhedens eksisterende forpligtelser og forpligtelser, som opstår i perioden, indtil dattervirksomheden har indsendt årsrapport for et senere regnskabsår, og denne er modtaget og offentliggjort efter reglerne i kapitel 19 og 20, eller filialens afmelding eller sletning af styrelsens register er offentliggjort og«
- 63.** I § 159, *stk. 1, 1. pkt.*, indsættes før »samt revisorloven«: », lov om medarbejderinvesteringsselskaber«.
- 64.** I § 167, *2. pkt.*, udgår », jf. § 13, stk. 3.«.
- 65.** I *bilag 1, B, nr. 5, 1. pkt.*, ændres »kapitalandele« til: »kapitalinteresser«.
- 66.** I *bilag 1, B*, indsættes efter nr. 5 som nyt nummer:
 »6. Kapitalinteresse:
 En virksomheds, eller virksomhedens og dennes dattervirksomheders, ret over egenkapital i en anden virksomhed, når formålet med besiddelsen er at fremme virksomhedens egne aktiviteter gennem en varig tilknytning til den anden virksomhed. Ret over egenkapital i en

anden virksomhed formodes at være en kapitalinteresse, når rettigheden udgør mindst 20 pct. af egenkapitalen i den anden virksomhed.«

Nr. 6 bliver herefter nr. 7.

67. I bilag 1, C, nr. 13, udgår », der henhører under selskabets ordinære aktiviteter«.
68. I bilag 2, skema 1, AKTIVER, ANLÆGSAKTIVER, III. Finansielle anlægsaktiver affattes nr. 3 således:
- »3. Kapitalinteresser«
69. I bilag 2, skema 1, AKTIVER, ANLÆGSAKTIVER, III. Finansielle anlægsaktiver, nr. 4., bilag 2, skema 1, AKTIVER, OMSÆTNINGSAKTIVER, II. Tilgodehavender, nr. 3., bilag 2, skema 1, PASSIVER, LANGFRISTEDE GÆLDSFORPLIGTELSER, nr. 8., bilag 2, skema 1, PASSIVER, KORTFRISTEDE GÆLDSFORPLIGTELSER, nr. 8., bilag 2, skema 2, AKTIVER, LANGFRISTEDE AKTIVER, III. Finansielle aktiver, nr. 4., bilag 2, skema 2, AKTIVER, KORTFRISTEDE AKTIVER, II. Tilgodehavender, nr. 3., bilag 2, skema 2, PASSIVER, LANGFRISTEDE FORPLIGTELSER, nr. 11., og bilag 2, skema 2, PASSIVER, KORTFRISTEDE FORPLIGTELSER, nr. 10., ændres »associerede virksomheder« til: »kapitalinteresser«.
70. I bilag 2, skema 2, AKTIVER, LANGFRISTEDE AKTIVER, III. Finansielle aktiver, affattes nr. 3 således:

»3. Kapitalinteresser«

§ 2

I lov om godkendte revisorer og revisionsvirksomheder (revisorloven), jf. lovbekendtgørelse nr. 1167 af 9. september 2016, som ændret bl.a. ved § 13 i lov nr. 1549 af 13. december 2017, § 6 i lov nr. 1665 af 26. december 2017 og senest ved § 15 i lov nr. 503 af 23. maj 2018, foretages følgende ændringer:

1. § 4, stk. 1 og 2, affattes således:
 - »§ 4. En revisor, der er godkendt efter § 3, har pligt til at deltage i et passende efteruddannelsesprogram, der sikrer, at den pågældende til stadighed opdaterer og vedligeholder sin teoretiske viden, sine faglige kvalifikationer og sin viden om kravene til offentlighedens tillidsrepræsentant på et tilstrækkelig højt niveau.
 - Stk. 2. Erhvervsstyrelsen fastsætter nærmere regler om efteruddannelse og om kontrol heraf. Erhvervsstyrelsen kan endvidere fastsætte nærmere regler om yderligere efteruddannelse af revisorer, der udfører revision i virksomheder omfattet af § 1 a, stk. 1, nr. 3.«

2. I § 6, stk. 3, 2. pkt., ændres »§ 8, stk. 3,« til: »§ 8 a, stk. 1,«.

3. Overskriften for § 8 affattes således:

»Fratagelse m.v.«

4. § 8, stk. 2, affattes således:

»Stk. 2. Erhvervsstyrelsen kan endvidere fratage en revisor godkendelsen, hvis revisor nægter at lade sig undergive reglerne om kvalitetskontrol, jf. § 29.«

5. § 8, stk. 3, ophæves.

6. Efter § 8 indsættes før overskriften før § 9:

»§ 8 a. Mangler revisor hele eller dele af efteruddannelsen, jf. § 4 og regler fastsat i medfør af § 4, stk. 2, kan Erhvervsstyrelsen påbyde revisor inden for en fastsat frist at opfylde kravene til efteruddannelse.

Stk. 2. Kan revisor ikke dokumentere at have vedligeholdt og opdateret sin efteruddannelse omfattet af § 4, kan Erhvervsstyrelsen påbyde revisor at deltage i et antal efteruddannelses timer på nærmere vilkår.

Stk. 3. Vurderer Erhvervsstyrelsen i forbindelse med tilsynet med revisorer og revisionsvirksomheder, jf. § 32, stk. 2, nr. 2-4, at en revisor har behov for yderligere efteruddannelse inden for et nærmere afgrænset fagområde, kan styrelsen påbyde revisor på nærmere angivne vilkår at deltage i en sådan efteruddannelse.

Stk. 4. Opfylder revisor ikke kravene i § 4 til efteruddannelse, eller efterkommer en revisor ikke et påbud efter stk. 1-3, kan Erhvervsstyrelsen

- 1) fratage revisor godkendelsen betinget på vilkår, at vedkommende i den indeværende eller næstkommende efteruddannelsesperiode ikke tilsidesætter kravene til efteruddannelse under sådanne omstændigheder, at vedkommende efter en samlet bedømmelse skal fratages godkendelsen,
- 2) nedlægge forbud mod, at revisor i den indeværende og næstkommende efteruddannelsesperiode kan udføre eller udøve en eller flere af følgende aktiviteter:
 - a) udføre eller kontrollere udførelsen af en revision,
 - b) udøve funktioner i en revisionsvirksomhed, eller
- 3) fratage revisor godkendelsen.«

7. I § 47 a indsættes efter stk. 1 som nyt stykke:

»Stk. 2. Erhvervsstyrelsen offentliggør på sin hjemmeside afgørelser efter § 8 a, stk. 4, nr. 2 og 3. En afgørelse anonymiseres efter udløbet af den periode, for hvilken den har virkning.«
Stk. 2-4 bliver herefter stk. 3-5.

8. I § 47 c, stk. 3, 1. pkt., ændres »§ 47 a, stk. 2 og 3,« til: »§ 47 a, stk. 3 og 4,«.

9. I § 51, stk. 2, 1. pkt., ændres »§ 47 a, stk. 2,« til: »§ 47 a, stk. 3,«.

10. I § 54, stk. 7, indsættes efter »et forbud efter«: »§ 8 a, stk. 4, nr. 2,«.

§ 3

I lov om anvendelsen af visse af Den Europæiske Unions retsakter om økonomiske forbindelser til tredjelande m.v., jf. lovbekendtgørelse nr. 635 af 9. juni 2011, som ændret ved § 21 i lov nr. 1231 af 18. december 2012, foretages følgende ændringer:

1. I § 1 indsættes efter stk. 3 som nyt stykke:

»Stk. 4. Erhvervsministeren kan fastsætte regler om, at der ved visse ansøgninger om tilladelse til eksport af produkter med dobbelt anvendelse skal vedlægges en underskrevet ledelseserklæring om, at ansøgningen er behandlet og godkendt på ledelsesniveau.«

Stk. 4 bliver herefter stk. 5.

§ 4

Stk. 1. Loven træder i kraft den 1. juli 2019.

Stk. 2. § 1 har virkning for regnskabsår, der begynder den 1. januar 2020 eller senere, jf. dog stk. 3.

Stk. 3. Uanset stk. 2 kan en virksomhed anvende de ændringer af årsregnskabsloven, der følger af § 1, for et regnskabsår, der slutter den 31. december 2018 eller senere, når anvendelsen sker systematisk og konsekvent.

Stk. 4. Bestemmelsen i revisorlovens § 8 a, stk. 3, som affattet ved § 2, nr. 6, finder anvendelse for erklæringer omfattet af revisorlovens § 1, stk. 2, som er afgivet efter lovens ikrafttræden.

§ 5

Stk. 1. Ændringer af metoder for indregning og måling af aktiver og forpligtelser samt indtægter og omkostninger, som følger af de foreslåede ændringer af årsregnskabslovens § 33, jf. lovforslagets §

1, nr. 7 og 8, og den foreslåede nyaffattelse af §§ 83 a og 83 b, jf. lovforslagets § 1, nr. 30 og 31, kan uanset årsregnskabslovens § 51, stk. 1, 2 pkt., foretages uden tilpasning af sammenligningstal.

Stk. 2. Indregning af beløb i posten dagsværdireserven under egenkapitalen efter årsregnskabslovens § 49, stk. 3, som affattet ved § 1, nr. 18, kan uanset årsregnskabslovens § 51, stk. 1, ske således, at der alene for de reguleringer, der indregnes første gang i balancen i regnskabsår, der begynder den 1. januar 2020 eller senere, skal ske en tilsvarende indregning i dagsværdireserven.

Stk. 3. Regler fastsat i medfør af § 99 a, stk. 8 og 9, og § 99 b, stk. 1 og 2, jf. § 99 a, stk. 8 og 9, i årsregnskabsloven, jf. lovbekendtgørelse nr. 1580 af 10. december 2015, forbliver i kraft, indtil de ophæves eller afløses af forskrifter udstedt i medfør af § 99 a, stk. 9 og 10, og § 99 b, stk. 8 og 9.

Stk. 4. Regler fastsat i medfør af § 4, stk. 2, i lov om godkendte revisorer og revisionsvirksomheder (revisorloven), jf. lovbekendtgørelse nr. 1167 af 9. september 2016, forbliver i kraft, indtil de ophæves eller afløses af forskrifter udstedt i medfør af § 4, stk. 2.

§ 6

Stk. 1. Loven gælder ikke for Færøerne og Grønland, jf. dog stk. 2.

Stk. 2. §§ 1 og 2 kan ved kongelig anordning helt eller delvis sættes i kraft for Grønland med de ændringer, som de grønlandske forhold tilsiger.

Bemærkninger til lovforslaget

Almindelige bemærkninger

1. Indledning og baggrund
2. Lovforslagets indhold
 - 2.1. Ændringer i årsregnskabsloven
 - 2.1.1. Evaluering af udvalgte lempelsesmuligheder indført i 2015
 - 2.1.1.1. Gældende ret
 - 2.1.1.2. Erhvervsministeriets overvejelser
 - 2.1.1.3. Den foreslåede ordning
 - 2.1.2. Opfølgning på implementeringen af regnskabsdirektivet og ændringsdirektivet
 - 2.1.2.1. Gældende ret
 - 2.1.2.2. Erhvervsministeriets overvejelser
 - 2.1.2.3. Den foreslåede ordning
 - 2.2. Ændringer i revisorloven
 - 2.2.1. Gældende ret
 - 2.2.2. Erhvervsministeriets overvejelser
 - 2.2.3. Den foreslåede ordning
 - 2.3. Ændringer i lov om anvendelsen af visse af Den Europæiske Unions retsakter om økonomiske forbindelser til tredjelande m.v.,
 - 2.3.1. Gældende ret
 - 2.3.1.1. Det internationale samarbejde om eksportkontrol
 - 2.3.1.2. Det fælles EU-retsgrundlag for eksportkontrol med dual-use produkter
 - 2.3.1.3. Den danske bemyndigelseslov og administration af eksportkontrolreglerne
 - 2.3.2. Erhvervsministeriets overvejelser
 - 2.3.3. Den foreslåede ordning
3. Økonomiske konsekvenser og implementeringskonsekvenser for det offentlige
4. Økonomiske og administrative konsekvenser for erhvervslivet m.v.
5. Administrative konsekvenser for borgerne
6. Miljømæssige konsekvenser
7. Forholdet til EU-retten
8. Hørte myndigheder og organisationer m.v.
9. Sammenfattende skema

1. Indledning og baggrund

Den seneste større ændring af årsregnskabsloven blev gennemført ved lov nr. 738 af 1. juni 2015. Ved lovændringen blev Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2013/34/EU om årsregnskaber, konsoliderede regnskaber og tilhørende beretninger for visse virksomhedsformer, om ændring af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2006/43/EF og om ophævelse af Rådets direktiv 78/660/EØF

og 83/349/EØF implementeret i årsregnskabsloven. Direktiv 2013/34/EU benævnes herefter regnskabsdirektivet.

Herudover blev ændringerne i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2014/95/EU af 22. oktober 2014 om ændring af direktiv 2013/34/EU for så vidt angår offentliggørelse af ikke-finansielle oplysninger og oplysninger om mangfoldighed for visse store virksomheder og koncerner, implementeret i årsregnskabsloven. Direktiv 2014/95/EU benævnes herefter ændringsdirektivet.

Det er konstateret, at enkelte bestemmelser i regnskabsdirektivet ikke er implementeret fuldt ud i årsregnskabsloven, eller at kravene er implementeret på en uhensigtsmæssig måde, og formålet med dette lovforslag er derfor at sikre en korrekt og fyldestgørende implementering.

Lovforslaget indeholder endvidere forslag til ændring af revisorloven i forhold til revisors efteruddannelse, ligesom lovforslaget indeholder flere sanktionsmuligheder ved revisors overtrædelse af efteruddannelseskravene.

Endelig indeholder lovforslaget forslag om ændring af lov om anvendelsen af visse af Den Europæiske Unions retsakter om økonomiske forbindelser til tredjelande m.v. (herefter benævnt bemyndigelsesloven), jf. lovbekendtgørelse nr. 635 af 9. juni 2011, som ændret ved § 21 i lov nr. 1231 af 18. december 2012. Forslaget har til formål at styrke eksportkontrollen med cyberovervågningsprodukter. Med forslaget indføres krav om, at ansøgninger vedrørende eksport af cyberovervågningsprodukter skal være ledsaget af en ledelseserklæring, hvilket skal sikre, at den pågældende virksomheds ledelse har gennemset og godkendt en konkret ansøgning, der sendes til Erhvervsstyrelsen.

2. Lovforslagets indhold

2.1. Ændringer i årsregnskabsloven

Årsregnskabsloven indeholder krav til regnskabsaflæggelsen for regnskabspligtige virksomheder, der primært omfatter aktie- og anpartsselskaber, erhvervsdrivende fonde samt visse interessentskaber og kommanditselskaber. Loven regulerer desuden regnskabsaflæggelsen for enkeltmandsvirksomheder m.v., der frivilligt vælger at aflægge en årsrapport. Sådanne frivilligt aflagte årsrapporter skal ikke indberettes til Erhvervsstyrelsen. Finansielle virksomheder, som er underlagt den finansielle lovgivnings krav til regnskaber, er ikke omfattet af loven. Erhvervsstyrelsen modtager årligt over 250.000 årsrapporter.

Loven er opbygget efter den såkaldte byggeklodsmodel, hvorefter det regelsæt, den enkelte virksomhed er forpligtet til at følge ved udarbejdelsen af sin årsrapport (årsregnskab, evt. koncernregnskab, ledelsesberetning m.v.), primært afhænger af virksomhedens størrelse. Princippet i modellen er, at små virksomheder skal følge relativt få, generelle krav, mens store virksomheder skal følge flere og mere detaljerede krav. Baggrunden for dette er, at små virksomheder sædvanligvis har få regnskabsbrugere, hvorimod store virksomheder – og ikke mindst børsnoterede virksomheder – har en bred kreds af regnskabsbrugere med forskelligartede behov, og desuden har en stor offentlig bevågenhed.

Byggeklodsmodellen består af fire regnskabsklasser: A, B, C og D. Regnskabsklasse A gælder for enkeltmandsvirksomheder m.v., som ikke er forpligtet til at aflægge årsrapport, men som frivilligt vælger at aflægge en sådan. Regnskabsklasse B gælder for små aktie- og anpartsselskaber, erhvervsdrivende fonde m.v. Disse virksomheder udgør ca. 95 % af alle de virksomheder, som har pligt til at aflægge årsrapport efter loven. De yderligere krav i regnskabsklasse C gælder for mellemstore og store aktie- og anpartsselskaber, erhvervsdrivende fonde m.v. Regnskabsklasse C består således i realiteten af to regnskabsklasser med lettere differentierede krav til de mellemstore og de store virksomheder. Virksomheder, som har kapitalandele, gældsinstrumenter eller andre værdipapirer optaget til handel på et reguleret marked i et EU/EØS-land (børsnoterede virksomheder) og statslige aktieselskaber er omfattede af de strengere regler i regnskabsklasse D. Børsnoterede virksomheder er desuden – via Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1606/2002 af 19. juli 2002 om anvendelse af internationale regnskabsstandarder – forpligtede til at benytte de internationale regnskabsstandarder, International Financial Reporting Standards, IFRS, i deres koncernregnskab (og i henhold til årsregnskabsloven i deres årsregnskab, hvis der ikke aflægges koncernregnskab). For disse regnskaber er årsregnskabslovens bestemmelser således som hovedregel alene relevante i det omfang, forholdet ikke er reguleret i IFRS.

Årsregnskabsloven regulerer indholdet af virksomhedens årsrapport, som består af et årsregnskab og et eventuelt koncernregnskab. Herudover skal årsrapporten bestå af en ledelsespåtegning og for de største virksomheder en ledelsesberetning. Virksomheder, der kun har ét ledelsesmedlem, kan dog vælge ikke at udarbejde en ledelsespåtegning. Endelig kan en årsrapport indeholde en eller flere supplerende beretninger.

Den gældende årsregnskabslov er baseret på regnskabsdirektivet. Direktivet indeholder en række pligtige bestemmelser, som er gennemført i den gældende årsregnskabslov, samt en række lempelsesmuligheder, som i et vist omfang er udnyttet i loven.

Årsregnskabsloven blev – i det omfang 4. og 7. selskabsdirektiv, som blev ophævet med det nugældende regnskabsdirektiv, tillod det – i vid udstrækning tilpasset principperne i IFRS i 2001. IFRS opdateres løbende og årsregnskabsloven er flere gange siden 2001 ændret med henblik på en tilpasning til nye bestemmelser i IFRS. Det betyder, at virksomheder, der aflægger årsrapport efter årsregnskabsloven, i vidt omfang bruger de samme indregnings- og målingsmetoder (værdiansættelsesprincipper) som i IFRS. Derimod skal de ikke følge de meget omfattende oplysningskrav som kræves i IFRS, og som er rettet mod de børsnoterede virksomheder.

Regnskabsdirektivet er dog ikke fuldt ud tilpasset til IFRS, hvorfor direktivet medfører, at der er forskelle mellem årsregnskabsloven og IFRS.

2.1.1. Evaluering af udvalgte lempelsesmuligheder indført i 2015

2.1.1.1. Gældende ret

Ved lov nr. 738 af 1. juni 2015 blev der indført mulighed for, at dattervirksomheder, der er mellemstore virksomheder omfattet af regnskabsklasse C, kan udarbejde en årsrapport efter de lempelige regler i regnskabsklasse B, hvis de opfylder en række betingelser.

Ved samme lov blev der indført mulighed for, at meget små virksomheder i regnskabsklasse B, de såkaldte mikrovirksomheder, kan undlade at give en række noteoplysninger i årsrapporten, herunder oplysning om anvendt regnskabspraksis.

Det fremgik af de almindelige bemærkninger til lovforslaget, jf. Folketingstidende 2014-15 (1. samling), tillæg A, side 31, 2. spalte, L 117 som fremsat, at der vil blive foretaget en evaluering af erfaringerne med anvendelsen af bestemmelsen for mellemstore dattervirksomheder. På baggrund af evalueringen skulle det vurderes, om der er grundlag for at ændre bestemmelsen, herunder udvide muligheden til store dattervirksomheder.

2.1.1.2. Erhvervsministeriets overvejelser

Erhvervsstyrelsen har gennemført en evaluering af erfaringerne med anvendelsen af den indførte lempelsesmulighed for mellemstore dattervirksomheder. Samtidig er der gennemført en evaluering af anvendelsen af de undtagelsesmuligheder, der ved samme lov, blev indført for mikrovirksomheder.

Evalueringen viser, at lempelserne for datter- og mikrovirksomheder på nuværende tidspunkt, ikke udnyttes i det forventede omfang. Der er tale om nyligt indførte lempelsesmuligheder, hvorfor det vurderes, at det fulde udnyttelsespotentiale endnu ikke er nået. Evalueringen peger på, at den primære grund til, at lempelsesmuligheden for mellemstore dattervirksomheder ikke anvendes, er, at det ifølge regnskabsdirektivet er en betingelse for at udnytte lempelsen, at modervirksomheden indestår for dattervirksomhedens forpligtelser. Baggrunden for den begrænsede anvendelse af lempelsen for mikrovirksomheder synes – udover manglende kendskab til reglerne – bl.a. at være, at virksomhederne vurderer, at de ikke ville bruge væsentligt færre ressourcer på at udarbejde en årsrapport efter de lempeligere regler.

2.1.1.3. Den foreslåede ordning

Resultatet af evalueringen danner umiddelbart ikke grundlag for at foretage yderligere lempelser i forhold til datter- og mikrovirksomheder på nuværende tidspunkt, da lempelserne fortsat alene udnyttes i meget begrænset omfang.

2.1.2. Opfølgning på implementeringen af regnskabsdirektivet og ændringsdirektivet

2.1.2.1. Gældende ret

Regnskabsdirektivet blev implementeret ved lov nr. 738 af 1. juni 2015. Direktivet videreførte på mange områder indholdet i 4. og 7. selskabsdirektiv, direktiv 78/660/EØF og 83/349/EØF, som blev ophævet med regnskabsdirektivet. Direktivet indeholdt dog også en række ændringer, herunder blandt andet indførelse af maksimumharmonisering for små virksomheder, hvilket indebærer, at medlemsstaterne ikke kan opretholde eller indføre krav om, at små virksomheder i noter til deres årsregnskab skal give flere oplysninger, end hvad der fremgår af direktivet.

Årsregnskabsloven fra 2001 var baseret på IFRS, som dengang blev benævnt IAS (International Accounting Standards). Gamle internationale regnskabsstandarder har bibeholdt benævnelsen IAS. IFRS udvikles dog løbende, og der har været betydelige ændringer i standarderne siden 2001. Ved ændringen af årsregnskabsloven i 2015 blev der fjernet så mange konflikter mellem årsregnskabsloven og IFRS som muligt. Visse konflikter kunne dog ikke fjernes på grund af krav i regnskabsdirektivet.

Årsregnskabsloven er en rammelov, og der er derfor behov for henvisning til fortolkningsbidrag i forhold til, hvordan rammen skal udfyldes. Her er det fundet mest hensigtsmæssigt, at fortolkningen er baseret på internationale standarder.

Selvom lovens regler om udarbejdelse af års- og koncernregnskab i vid udstrækning er baseret på principperne i IFRS, vil virksomhederne normalt kunne udarbejde årsregnskab uden at skulle læse IFRS – hverken helt eller delvist. Den simple handelsvirksomhed, som alene anvender kostpris som målegrundlag, kan således basere sit regnskab på lovens ordlyd. Anvendelse af IFRS bliver mere relevant, hvor en virksomhed anvender dagsværdi som målegrundlag. Hvis en virksomhed indgår komplicerede aftaler om køb, salg, m.v. vil det ofte være relevant at anvende bestemmelserne i IFRS. Årsagen er, at IFRS, modsat årsregnskabsloven, indeholder detaljeret regulering og vejledning i forhold til den regnskabsmæssige behandling af mere komplicerede transaktioner.

Årsregnskabsloven indeholder en række lempelser i forhold til kravene i IFRS, særligt for de mindre virksomheder. Loven indeholder også markant færre oplysningskrav end IFRS. Dette skal ses i lyset af, at IFRS er særligt rettet mod de børsnoterede virksomheder.

Årsregnskabsloven har siden 2009 indeholdt krav om, at virksomheder skal offentliggøre en redegørelse for deres arbejde med samfundsansvar. Med ændringsdirektivet blev der indsat krav om rapportering om samfundsansvar i regnskabsdirektivet. Regnskabsdirektivets regler om rapportering vedrørende samfundsansvar blev implementeret i årsregnskabsloven ved lov nr. 738 af 1. juni 2015. Efter de gældende regler i årsregnskabsloven skal store virksomheder omfattet af regnskabsklasse C samt statslige aktieselskaber og børsnoterede virksomheder supplere deres ledelsesberetning med en redegørelse for samfundsansvar. Muligheden i ændringsdirektivet, hvorefter virksomheder i tilfælde kan undlade oplysninger i redegørelsen for samfundsansvar, hvis offentliggørelse af oplysningerne vil volde betydelig skade for virksomheden i forbindelse med igangværende forhandlinger eller retstvister, blev ikke implementeret i dansk ret ved lovændringen i 2015

De gældende regler om rapportering om måltal og politikker for at øge andelen af det underrepræsenterede køn indeholder referencer til bestemmelsen om redegørelse for samfundsansvar. De gældende regler har vist sig at være uhensigtsmæssige og har skabt forvirring hos de omfattede virksomheder.

2.1.2.2. Erhvervsministeriets overvejelser

Der er foretaget en vurdering af, hvorvidt implementeringen af regnskabsdirektivet og ændringsdirektivet er fuldstændig og korrekt. Regnskabsdirektivet indeholder krav til de finansielle dele (indregning, måling, præsentation og oplysninger) af årsrapporten, mens ændringsdirektivet

indeholder krav til de ikke-finansielle oplysninger (bl.a. redegørelse for samfundsansvar) i årsrapporten.

I forhold til de finansielle oplysninger blev der ved lovændringen i 2015 lagt vægt på, at loven ikke skulle være i konflikt med IFRS, medmindre en sådan konflikt følger af regnskabsdirektivet. Siden 2015 er der vedtaget tre nye standarder, som erstatter de hidtidige standarder vedrørende leasing, omsætning og finansielle instrumenter. De nye standarder medfører betydelige ændringer i forhold til de tidligere standarder. Der er derfor foretaget en vurdering af, om disse tre nye standarder generelt kan rummes indenfor lovens rammer.

I forhold til de ikke-finansielle oplysninger er der bl.a. set nærmere på øvrige medlemslandes implementering af ændringsdirektivet. Danmark var blandt de første medlemslande til at implementere direktivet, som omhandler krav om offentliggørelse af ikke-finansielle oplysninger. Der er nu flere tilgængelige informationer om forståelsen af direktivteksten, ligesom der nu kan indhentes oplysninger om hvilke løsninger, der er valgt i andre medlemslande i forbindelse med implementering af direktivet.

Det er ved gennemgangen af implementeringen af regnskabsdirektivet konstateret, at enkelte bestemmelser i regnskabsdirektivet ikke er implementeret fuldt ud i årsregnskabsloven, eller at kravene er implementeret på en uhensigtsmæssig måde. Europa-Kommissionens har afholdt flere workshops om implementering af regnskabsdirektivet, og det er i den forbindelse konstateret, at der i flere bestemmelser i loven er behov for præciseringer for at sikre en implementering, som er i overensstemmelse med Europa-Kommissionens og de andre medlemsstats forståelse af direktivet. Europa-Kommissionens workshops blev afholdt sideløbende med det lovforberedende arbejde i Danmark i 2014 og 2015, og der var således ikke på alle områder klarhed over den korrekte forståelse af direktivet forud for behandlingen i Folketinget af lovforslaget til ændringen af loven i 2015.

Regeringen har også vurderet, om de nye internationale regnskabsstandarder, IFRS 9 om finansielle instrumenter, IFRS 15 om indtægter fra kontrakter med kunder, og IFRS 16 om leasing, kan eller skal udfylde årsregnskabslovens rammer på de pågældende områder.

For så vidt angår reglerne om redegørelse for samfundsansvar har der vist sig et behov for at præcisere reglerne. Det har således ikke været tilstrækkeligt tydeligt, at virksomhederne skal oplyse om de væsentligste risici og om nøglepræstationsindikatorer på en række nærmere angivne forhold, uanset om virksomheden har politikker for samfundsansvar for disse forhold. Derudover har det også vist sig, at den danske fortolkning af følg-eller-forklar princippet ikke har været tydelig for så vidt angår kravene om, at en virksomhed skal give en forklaring i de tilfælde, hvor virksomheden har fravalgt at have en politik for samfundsansvar på et eller flere af de nærmere angivne forhold. I sådanne tilfælde skal virksomheden komme med en klar og begrundet redegørelse for fravalget. I overensstemmelse med regeringens principper for implementering af erhvervsrettet EU-regulering finder Erhvervsministeriet, at danske virksomheder, i særlige tilfælde bør have mulighed for at undlade oplysninger i redegørelsen for samfundsansvar, hvis offentliggørelsen heraf vil volde betydelig skade for virksomheden. Dette er samtidig i overensstemmelse med ændringsdirektivet.

Det er fundet hensigtsmæssigt at nyaffatte bestemmelsen om måltal og politikker for at øge det underrepræsenterede køn for at tydeliggøre kravene. Samtlige krav for redegørelsen fremgår nu af bestemmelsen, og der er ikke henvisninger til andre bestemmelser i årsregnskabsloven.

Endelig er det i forbindelse med gennemgangen af implementeringen af ændringsdirektivet konstateret, at mangfoldighedsbegrebet, som anvendes i direktivet, skal forstås bredere end blot kønssammensætningen i virksomhedens ledelse og i en kontekst af, at sammensætningen af bestyrelsen kan have betydning for de største børsnoterede virksomheder langsigtede internationale vækst.

Endelig er der i forbindelse med gennemgangen af implementeringen af regnskabsdirektivet og ændringsdirektivet konstateret, at konsekvensændringer, der ved en fejl ikke blev foretaget med lovændringen i 2015.

2.1.2.3. Den foreslåede ordning

Der foreslås med lovforslaget en række ændringer, der skal sikre en fuldstændig, korrekt og hensigtsmæssig implementering af regnskabsdirektivet og ændringsdirektiv. Det betyder, at der indføres enkelte nye krav, ligesom enkelte krav ophæves.

Neutralitet er et af de grundlæggende krav til regnskabet i den gældende regulering. Det foreslås, at neutralitetsbegrebet erstattes af et forsigtighedsbegreb. Baggrunden herfor er, at direktivet har forsigtighed – men ikke neutralitet - som et grundlæggende krav ved regnskabsudarbejdelsen. Når forsigtighedskravet nu også foreslås at fremgå specifikt af lovens ordlyd, signaleres det, at virksomhederne skal udvise den fornødne forsigtighed, når de udarbejder deres regnskab. Loven indeholder allerede i en række bestemmelser konkret krav om forsigtighed. F.eks. må en indtægt først medtages, når den er indtjent, og et aktiv kan alene måles til dagsværdi, hvis dagsværdien kan opgøres pålideligt. Det nye generelle krav om forsigtighed skal netop understrege kravene i de specifikke bestemmelser. Kravet om forsigtighed må dog ikke begrunde, at f.eks. skøn bliver overdrevent forsigtige. En dagsværdiberegning skal fortsat være udtryk for virksomhedens bedste bud på den reelle dagsværdi og må ikke reduceres med f.eks. 20% for »at udvise ekstra forsigtighed«. Der må heller ikke, som det var praksis for år tilbage, indarbejdes særlige reserver i balancen til senere resultatudjævning.

Neutralitet vil fortsat fremgå af bestemmelsen, nu bare som en forudsætning for forsigtighed. Herved slås det fast, at en overdreven forsigtighed er i strid med loven og rent faktisk reelt heller ikke er udtryk for forsigtighed. Når en virksomhed på grund af overdreven forsigtighed udviser for lavt resultat det ene år, så vil den udvise et for højt resultat i fremtiden. Dette er ikke udtryk for forsigtighed. Forsigtighed er derimod at udvise den fornødne omhu, når der f.eks. udøves skøn, herunder, at der indhentes de relevante oplysninger, som kan understøtte skønnet.

Årsregnskabsloven indeholder et krav om, at alle relevante forhold skal indgå i årsrapporten, medmindre de er ubetydelige. Kravet omtales sædvanligvis som et væsentlighedsprincip. Det har været vurderet, om loven skal indeholde en definition på, hvad der skal anses for væsentligt i regnskabet. Det er imidlertid ikke fundet hensigtsmæssigt med en sådan definition. Definitionen af

væsentlighed i IFRS er derimod egnet til at udfylde lovens rammer på dette område. Definitionen efter IFRS diskuteres løbende internationalt og gennemgår en løbende udvikling i takt med samfundets opfattelse af, hvad der må anses for væsentligt i et regnskab.

Det foreslås, at de nye internationale regnskabsstandarder, IFRS 15 om indtægter fra kontrakter med kunder og IFRS 16 om leasing også skal kunne udfylde lovens rammer. Dette vil i praksis ske ved en ændring af bestemmelserne i §§ 33, 83 a og 83 b. De hidtidige standarder, som afløses af disse nye standarder, nemlig IAS 11 om entreprisekontrakter, IAS 18 om indtægter og IAS 17 om leasing, vil også fortsat kunne udfylde lovens rammer.

En begrænsning, hvor alene de nye standarder ville kunne udfylde lovens rammer, er ikke hensigtsmæssig på nuværende tidspunkt, da der er i praksis er mange spørgsmål til anvendelsen af de nye standarder og fortolkning med henvisning til de nye standarder vil kunne medføre betydelige byrder for virksomhederne. Det er derfor mest hensigtsmæssigt, at de mest ambitiøse virksomheder høster erfaringer med de nye standarder - erfaringer som kan hjælpe andre, som også ønsker at overgå til de nye modeller.

For så vidt angår finansielle instrumenter er loven ligesom direktivet bygget op omkring den tidligere standard IAS 39. Den nye standard på dette område, IFRS 9, kan derfor alene anvendes til at udfylde lovens rammer, i den udstrækning, standarden ikke er i konflikt med lovens ordlyd.

IFRS 9 indeholder en betydelig forskel til IAS 39 i forhold til, hvornår der skal tages et tab på et udlån. I henhold til IFRS 9 skal der indregnes et forventet tab allerede ved lånets etablering, mens der efter IAS 39 først skal indregnes et tab, når der er objektive indikationer på, at debitor ikke kan overholde sine betalingsforpligtelser. Netop på dette område indeholder loven ikke en detaljeret regulering, hvorfor IFRS 9 naturligt vil udfylde lovens rammer på dette område.

Det foreslås, at årsregnskabslovens bestemmelse om redegørelse for samfundsansvar affattes på ny. Det foreslås bl.a. tydeliggjort hvilke oplysninger, virksomheder har pligt til at give, uanset om de har en politik på området. Samtidig tydeliggøres det, at virksomheder skal oplyse på hvilke områder, de har valgt ikke at have en politik og at de tillige skal give en forklaring herpå (følg-eller-forklar-modellen). Det foreslås således tydeliggjort, at virksomhederne altid skal give oplysninger om de væsentligste risici og om ikke-finansielle nøgleresultatindikatorer. Herudover indsættes der en bestemmelse, der gør det muligt for virksomhederne at undlade oplysninger i deres redegørelse for samfundsansvar, hvis offentliggørelse heraf vil volde betydelig skade for virksomheden i forbindelse med igangværende forhandlinger eller retstvister.

Det foreslås, at årsregnskabslovens bestemmelse om rapportering om måltal og politikker for det underpræsenterede køn foreslås affattet på ny. Den gældende bestemmelse henviser til bestemmelsen for redegørelse for samfundsansvar, som med lovforslaget foreslås affattet på ny. Med det formål at tydeliggøre bestemmelsens krav foreslås det, at alle krav skrives direkte ind i bestemmelsen fremfor, at denne henviser til krav i bestemmelsen om redegørelse for samfundsansvar. Den foreslåede nyaffattelse af bestemmelsen ændrer hverken ved anvendelsesområdet for bestemmelsen eller kravene til indholdet af redegørelsen for måltal og politikker.

Det foreslås, at der i forlængelse af årsregnskabslovens bestemmelser om Corporate Governance indsættes en ny bestemmelse om redegørelse for politikker om mangfoldighed (f.eks. alder, uddannelse, erfaring, køn m.v.). I overensstemmelse med ændringsdirektivet bliver der i den foreslåede bestemmelse stillet krav om, at de største børsnoterede virksomheder skal redegøre for deres mangfoldighedspolitik og målene for denne efter følg-eller-forklar-modellen. Det foreslås tillige at statslige aktieselskaber uanset størrelse bliver omfattet af kravet.

2.2. Ændringer i revisorloven

2.2.1. Gældende ret

Revisor skal ifølge revisorlovens § 16, stk. 1, udføre sine opgaver i overensstemmelse med »god revisorskik«, forstået som de blandt revisorer almindeligt kendte og anerkendte fremgangsmåder. God revisorskik indebærer, jf. § 16, stk. 1, in fine, at revisor skal udvise »professionel kompetence«, forstået således, at revisor er forpligtet til løbende at vedligeholde sin faglige viden og færdigheder på det niveau, der er nødvendigt for at sikre, at kunden eller arbejdsgiveren modtager en kvalificeret, professionel ydelse.

Herudover har en godkendt revisor efter revisorlovens § 4 pligt til at deltage i et »passende efteruddannelsesprogram, der sikrer, at den pågældende til stadighed vedligeholder sin teoretiske viden, sine faglige kvalifikationer og sin viden om kravene til offentlighedens tillidsrepræsentant«. Kravene til den obligatoriske efteruddannelse er fastsat i bekendtgørelse nr. 967 af 28. juni 2016 om obligatorisk efteruddannelse af godkendte revisorer.

Efter de gældende krav i efteruddannelsesbekendtgørelsen skal godkendte revisorer deltage i mindst 120 timers efteruddannelse over en periode på 3 år, hvoraf de 60 timer er fastlagt inden for områderne revision, regnskabsvæsen og selskabsret samt skatter og afgifter. De resterende 60 timer kan revisor selv disponere over inden for de nævnte områder. Emnerne kan eksempelvis være internationale revisionsstandarder, faglig etik, risikostyring og intern kontrol, regnskabsteori og principper, internationale regnskabsstandarder, regnskabsanalyse, direkte og indirekte skatter.

De generelle krav om »professionel kompetence« og »passende efteruddannelse« er de eneste lovfæstede krav til, hvilken viden revisor skal besidde for at kunne udføre en revision – uanset opgavens art eller kompleksitet.

Erhvervsstyrelsen kan fratage en revisor godkendelsen, hvis revisor ikke opfylder kravene om deltagelse i efteruddannelse. Hvis revisor mangler en mindre del af efteruddannelsen kan styrelsen fastsætte en frist inden for hvilken revisor skal tage den manglende efteruddannelse. Som udgangspunkt gives en frist for at gennemføre den manglende efteruddannelse, hvis revisor mangler 1/3 eller mindre af efteruddannelsestimerne.

2.2.2. Revisorrådets rapport

Erhvervsstyrelsen anmodede i august 2017 Revisorrådet, som er styrelsens rådgivende organ på revisorområdet, jf. lovens § 32 a, om at foretage en evaluering af de nuværende regler om

efteruddannelse for revisorer og om at komme med forslag til ændring af kravene til efteruddannelse for revisorer, herunder omfang, fagområder, former og sanktioner. Desuden blev Revisorrådet anmodet om at vurdere fordele og ulemper ved de fremkomne forslag.

Revisorrådets rapport, »Efteruddannelse af godkendte revisorer - Evaluering af reglerne om efteruddannelse«, blev offentliggjort i september 2018. Revisorrådets rapport indeholder rådets anbefalinger til ændring af reglerne om efteruddannelse. Rapporten indeholder udelukkende en evaluering af de generelle efteruddannelseskrav og dermed ikke en evaluering af og forslag til ændring af reglerne for efteruddannelse af revisorer, der er omfattet af certificeringsordningen for revisorer i finansielle virksomheder. Lovforslaget følger i al væsentlighed Revisorrådets anbefalinger med undtagelse af forslag om offentliggørelse af Erhvervsstyrelsens afgørelser vedrørende nedlæggelse af forbud mod, at revisor kan udføre eller kontrollere udførelsen af en revision og udøve funktioner i en revisionsvirksomhed eller afgørelser, hvori revisor fratages godkendelsen, som Revisorrådet ikke var anmodet om at forholde sig til. Offentliggørelsen følger af ændringsdirektivet til 8. direktiv (Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2014/56/EU af 16. april 2014 om ændring af direktiv 2006/43/EF om lovpligtig revision af årsregnskaber og konsoliderede regnskaber, om ændring af direktiv 78/660/EØF og direktiv 83/349/EØF og om ophævelse af Rådets direktiv 84/253/EØF).

Revisorrådet anbefaler, at reglerne om revisors efteruddannelse gøres mere fleksible og målrettede den enkelte revisors efteruddannelsesbehov, således at revisor vedligeholder og udvikler de kompetencer, som skal til for at kunne udføre hvervet som offentlighedens tillidsrepræsentant, jf. lovens § 4.

I forhold til efteruddannelsens omfang anbefaler Revisorrådet, at omfanget udvides, så revisor tilbydes flere alternativer til opfyldelse af efteruddannelseskravet. Endvidere anbefaler Revisorrådet, at det faglige indhold af efteruddannelsen skal vedrøre faglige områder, der er relevante for revisors virke, såsom revisions- og erklæringsområdet samt anden relevant lovgivning og faglige standarder.

Revisorrådets rapport indeholder også anbefalinger til konsekvenser for manglende overholdelse af efteruddannelseskravet i lovens § 4. Revisorrådet har drøftet, hvorvidt det er proportionalt, at revisor skal fratages godkendelsen, hvis revisor mangler 1/3 eller mere af efteruddannelsestimerne, og om der som en følge heraf skal være flere sanktionsmuligheder, end det er tilfældet efter det gældende regelsæt. Revisorrådet har i rapporten sammenlignet sanktionsmuligheder med Danmarks nabolande og Holland. Sammenholdt med de modtagne tilbagemeldinger, synes Danmarks anvendelse af fratagelse af godkendelsen meget streng sammenlignet med de øvrige lande.

På denne baggrund er det Revisorrådets opfattelse, at proportionalitetsforholdet mellem overtrædelse af reglerne om efteruddannelse og sanktion ikke er afvejet, når det direkte kan føre til fratagelse af revisors godkendelse for overtrædelse af efteruddannelseskravet uden anvendelse af en mildere sanktion. I overensstemmelse med Revisorrådets anbefaling indeholder lovforslaget forslag til ændring af bestemmelsen om sanktioner med henblik på at sikre, at nye og mere proportionale sanktionsmuligheder indføres for manglende overholdelse af efteruddannelseskravene.

2.2.3. Erhvervsministeriets overvejelser

Med Revisorrådets rapport fulgte forslag til ændring af bestemmelser af revisorloven. Revisorrådets overvejelser og forslag er inddraget i forbindelse med udarbejdelsen af lovforslaget vedrørende ændring af revisorlovens bestemmelser om efteruddannelse i lovens § 4 og konsekvenser for manglende efterlevelse af kravene til efteruddannelse, som Revisorrådet anbefaler indsættes i en ny bestemmelse § 8 a.

2.2.4. Den foreslåede ordning

Med lovforslaget foreslås, at det tydeliggøres, at revisor ikke alene skal vedligeholde, men også opdatere sin teoretiske viden, sine faglige kvalifikationer og sin viden om kravene til offentlighedens tillidsrepræsentant på et tilstrækkeligt højt niveau.

Formålet med lovforslaget er at sikre en mere fleksibel og målrettet efteruddannelse tilpasset den enkelte revisors efteruddannelsesbehov. Det foreslås således, at kravene til revisors efteruddannelse gøres forandringsparat og tilpasses revisors fremtidige kompetencer i en mere digital og teknologisk hverdag, som stiller krav om helt nye kompetencer og måder at arbejde på. Revisorer får flere muligheder for at opfylde efteruddannelseskrevet, således at kravet til efteruddannelse for eksempel kan opfyldes ved at revisor deltager i et nærmere bestemt omfang af lærings- og udviklingsaktiviteter (input-baseret model) eller ved en kombination af en input- og en output-baserede model, hvor revisor skal demonstrere opnåelsen af læringsudbytte. Dette er i overensstemmelse med Revisorrådets forslag. Endvidere lægger den foreslåede ordning op til, at der kan ske en differentiering af efteruddannelsens omfang, så der ikke stilles samme krav til alle godkendte revisorer, uanset hvilke opgaver de beskæftiger sig med. Det faglige indhold af efteruddannelsen skal vedrøre faglige områder, der er relevante for revisors virke, såsom revisions- og erklæringsområdet samt anden relevant lovgivning og faglige standarder, herunder tekniske og professionelle kompetencer samt professionelle værdier, etik og holdninger.

Med lovforslaget foreslås, at der indsættes en ny § 8 a, som indeholder de mulige konsekvenser af overtrædelse af efteruddannelseskrevet i lovens § 4. Det foreslås, at Erhvervsstyrelsen ud over at kunne fratage revisor godkendelsen også kan påbyde revisor at deltage i et antal efteruddannelsestimer på nærmere vilkår, eller at styrelsen kan påbyde revisor at deltage i yderligere efteruddannelse inden for et eller flere specifikke afgrænsede fagområder. Endvidere foreslås det, at der indføres betinget fratagelse og nedlæggelse af forbud mod, at revisor kan udføre eller kontrollere udførelsen af en revision og udøve funktioner i en revisionsvirksomhed. Forslaget følger Revisorrådets anbefalinger.

2.3. Ændringer i lov om anvendelsen af visse af Den Europæiske Unions retsakter om økonomiske forbindelser til tredjelande m.v.

2.3.1. Gældende ret

2.3.1.1. Det internationale samarbejde om eksportkontrol

Grundlaget for eksportkontrol er et uformelt internationalt samarbejde mellem ca. 40 vestligt orienterede lande. På linje med de fleste EU-medlemsstater deltager Danmark i de fire internationale eksportkontrolregimer for samarbejde om eksportkontrol. De fire internationale eksportkontrolregimer er Wassenaar Arrangementet (WA), Australien Gruppen (AG), Missile

Technology Control Regime (MTCR) og Nuclear Suppliers Group (NSG). Formålet med samarbejdet er at sikre, at eksport af dual-use produkter ikke medvirker til udvikling eller spredning af masseødelæggelsesvåben. Samarbejdet skal ligeledes forhindre, at der sker eksport af produkter, der helt eller delvis vil skulle anvendes militært af lande, der udgør en risiko for den internationale sikkerhed og stabilitet. Samarbejdet er udelukkende politisk forpligtende, og de deltagende stater træffer politiske aftaler om eksportkontrol samt udveksler vurderinger og erfaringer om kritiske lande og slutbrugere.

2.3.1.2. Det fælles EU-retsgrundlag for eksportkontrol med dual-use produkter

I Danmark følger de internationale eksportkontrolforpligtelser af en EU-forordning, jf. Rådets forordning (EF) nr. 428/2009 af 5. maj 2009 om en fællesskabsordning for kontrol med udførsel, overførsel, mæglervirksomhed og transit i forbindelse med produkter med dobbelt anvendelse, med senere ændringer (herefter benævnt dual-use forordningen). Dual-use forordningen fastlægger, hvilke dual-use produkter, der er underlagt eksportkontrol, idet forordningens bilag 1, den såkaldte kontrolliste, samler kontrollisterne fra de fire internationale eksportkontrolregimer i én samlet liste. Listen indeholder ikke alene fysiske produkter, men også software og teknologi, der kan anvendes til såvel civile som militære formål.

Dual-use forordningen regulerer eksportkontrol på to måder:

- 1) Kontrollisten indeholder en samlet liste over de produkter, der er underlagt kontrol. Hvis et produkt er opført på kontrollisten, skal eksportøren søge om en eksporttilladelse, hvis produktet skal udføres fra EU.
- 2) De såkaldte catch-all bestemmelser fastsætter de nærmere betingelser for eksportkontrol med dual-use produkter, som ikke er opført på kontrollisten. Formålet med disse bestemmelser er at forhindre, at produkterne skal anvendes til masseødelæggelsesvåben, eller til militær anvendelse i et land, der er underlagt en våbenembargo. Hvis en eksport er omfattet af catch-all bestemmelserne, skal eksportøren ligeledes søge om en eksporttilladelse, hvis produktet skal udføres fra EU.

Dual-use forordningen indeholder bestemmelser om formkrav til ansøgninger og forskellige typer af eksporttilladelser, der kan udstedes i form af individuelle, globale og generelle fællesskabstilladelser. Efter forordningens artikel 9 stilles der krav til, at en eksportansøgning om en individuel eller global tilladelse skal indeholde alle de for den tilladelsesudstedende myndighed relevante oplysninger, navnlig om slutbrugeren, bestemmelseslandet og de endelige anvendelser af det produkt, der skal eksporteres. Tilladelsen kan endvidere, hvis det findes hensigtsmæssigt være betinget af en såkaldt slutbrugererklæring, der er en erklæring fra slutbrugeren om produktets endelige anvendelse.

2.3.1.3. Den danske bemyndigelseslov og administration af eksportkontrolreglerne

Dual-use forordningen er suppleret med nationale regler, jf. bemyndigelsesloven og den tilhørende bekendtgørelse nr. 475 af 14. juni 2005 om kontrol med udførslen af produkter og teknologi med

dobbelt anvendelse («dual-use») og kontrol med ydelse af teknisk bistand (herefter benævnt udførselsbekendtgørelsen).

Bemyndigelsesloven indeholder en generel bemyndigelse for erhvervsministeren til at fastsætte bestemmelser om gennemførelse af EU's fælles handelspolitik og er bl.a. benyttet til at fastsætte administrative bestemmelser og straffebestemmelser. Udførselsbekendtgørelsen indeholder bl.a. bestemmelser om kompetente myndigheder samt bestemmelser om eksportørens ansvar for, at sikre overholdelse af eksportkontrollovgivningen.

2.3.2. Erhvervsministeriets overvejelser

Forslaget til ændring af bemyndigelsesloven skal ses som led i regeringens generelle bestræbelser på at styrke eksportkontrol med dual-use cyberovervågningsudstyr, dvs. udstyr til elektronisk overvågning af internet- og mobiltelefoni, radiosatellitovervågningsudstyr m.v., der vil kunne anvendes til krænkelse af menneskerettigheder.

Formålet er at skærpe den pågældende ledelses opmærksomhed og bevågenhed i sådanne typer af eksportsager i forhold til hvilke konkrete lande, kunder og slutbrugere, virksomheden påtænker at eksportere cyberovervågningsudstyr til.

2.3.3. Den foreslåede ordning

Forslaget indeholder en bemyndigelse til, at erhvervsministeren kan fastsætte regler om, at visse ansøgninger om eksport af dual-use produkter skal vedlægges en erklæring, hvor virksomhedens ledelse skriver under på, at ansøgningen har været behandlet og er godkendt på ledelsesniveau.

Underskriftskravet vil kunne opfyldes ved, at et medlem af ledelsen, f.eks. virksomhedens administrerende direktør eller et direktionsmedlem underskriver erklæringen.

Forslaget om en ledelseserklæring foreslås alene at finde anvendelse på eksportansøgninger, der vedrører cyberovervågningsudstyr. Hermed menes produkter, teknologi og software opført i kontrollistens bilag 1, der kan anvendes til elektronisk overvågning af internet- og eller mobiltelefoni, radiosatellitovervågningsudstyr m.v. Bemyndigelsen vil blive anvendt til at fastsætte nærmere bestemmelser om, hvilke konkrete cyberovervågningsprodukter opført i kontrollisten, der kan henregnes som cyberovervågningsudstyr, og som dermed omfattes af kravet om en ledelseserklæring.

Det foreslås, at det vil være en gyldighedsbetingelse for behandlingen af ansøgningen, at der foreligger en behørigt underskrevet ledelseserklæring, når dette kræves, og at pligten til at afgive korrekte oplysninger i forbindelse med ledelseserklæringen strafsanktioneres. Der henvises til de specielle bemærkninger til lovforslagets § 3.

3. Økonomiske konsekvenser og implementeringskonsekvenser for det offentlige

I forhold til revisors efteruddannelse vil de ændringer, som påtænkes udmøntet i bekendtgørelse om efteruddannelse, medføre, at der skal foretages systemtilpasninger af Erhvervsstyrelsens register over godkendte revisorer og revisionsvirksomheder, der bl.a. indeholder registrering af revisors afholdte efteruddannelsesestimer. Udgifterne forventes at udgøre under 1 million kr. samt 1 årsværk. Udgifterne til systemtilpasninger vil blive dækket af det gebyr, som opkræves årligt hos alle revisorer, der er tilknyttet en revisionsvirksomhed. Gebyret dækker også over etablering og drift af de digitale systemer, som er nødvendige for det offentlige tilsyn med revisorer og revisionsvirksomheder.

Lovforslaget skønnes ikke i øvrigt at have økonomiske konsekvenser for det offentlige.

Forslaget følger principperne for digitaliseringsklar lovgivning.

4. Økonomiske og administrative konsekvenser for erhvervslivet m.v.

Erhvervsstyrelsens Team Effektiv Regulering har vurderet, at de forventede administrative konsekvenser af lovforslagets § 1, ikke overstiger 4 mio. kr. årligt, hvorfor de ikke kvantificeres yderligere.

Forslaget til ændring af revisorloven, jf. lovforslagets § 2, indeholder ikke ændringer, der medfører administrative lettelser eller ændringer, der medfører administrative byrder for revisorerne. Ændringerne vil ikke medføre nye konsekvenser for revisorerne, idet revisorerne allerede i dag efterlever krav til efteruddannelse, og det er vurderingen, at lovforslaget i forhold til efteruddannelse medfører øvrige efterlevelseseffekter under bagatelgrænsen på kr. 10 mio. årligt.

Forslaget til ændring af bemyndigelsesloven, jf. lovforslagets § 3, indebærer ikke nævneværdige administrative konsekvenser for erhvervslivet.

Regeringens principper for agil erhvervsrettet regulering

Principper for agil erhvervsrettet lovgivning er vurderet og princip 2 og 5 er fundet relevante for lovforslagets § 2, som omhandler ændringer af revisorloven. Principperne er ikke fundet relevante for de foreslåede ændringer af årsregnskabsloven.

Princip 2 om mere enkel og formålsbestemt erhvervsrettet regulering er relevant for ændring af reglerne om revisors efteruddannelse. Det forventes, at bekendtgørelsen, som indeholder de nærmere krav til revisors efteruddannelse, gøres mere fleksibel og målrettet den enkelte revisors efteruddannelsesbehov, således at revisor vedligeholder og udvikler de kompetencer, som skal til for at kunne udføre hvervet som offentlighedens tillidsrepræsentant.

Princip 5, hvorefter det skal sikres, at ny erhvervsrettet regulering udmøntes i brugervenlige digitale løsninger, er fundet relevant for foreslåede ændringer i revisorloven. Erhvervsstyrelsen sikrer løbende, at styrelsens indberetningsløsning for revisors efteruddannelse via virk.dk er brugervenlig, og at ændringer i lovgivningen implementeres i indberetningsløsningen på den mest hensigtsmæssige

måde, så brugernes møde med indberetningsløsningen opleves så ukompliceret som muligt. Det samme forventes at gælde for indberetningen af kravene til revisors efteruddannelse.

5. *Administrative konsekvenser for borgerne*

Lovforslaget vurderes ikke at have administrative konsekvenser for borgerne.

6. *Miljømæssige konsekvenser*

Lovforslaget har ikke miljømæssige konsekvenser.

7. *Forholdet til EU-retten*

Med de foreslåede ændringer i årsregnskabsloven rettes der i flere bestemmelser, hvor der efter gældende ret er tale om uhensigtsmæssig eller ikke fyldestgørende implementering af regnskabsdirektivet eller ændringsdirektivet.

Forslaget til nyaffattelse af årsregnskabslovens § 99 a om redegørelse for samfundsansvar, jf. lovforslagets § 1, nr. 39, viderefører i stk. 1 det gældende anvendelsesområde for bestemmelsen og går dermed videre end det anvendelsesområde, der er fastlagt ved regnskabsdirektivets artikel 19 a. Det foreslåede videreførte anvendelsesområde for årsregnskabslovens § 99 a er således bredere end det anvendelsesområde, der følger af EU-reguleringen.

Forslaget til revisors efteruddannelse, jf. lovforslagets § 2, ligger inden for rammerne af 8. selskabsdirektiv (Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2006/43/EF af 17. maj 2006 om lovpligtig revision af årsregnskaber og konsoliderede regnskaber, om ændring af direktiv 78/660/EØF og direktiv 83/349/EØF og om ophævelse af Rådets direktiv 84/253/EØF). Blandt sanktionerne skal der indgå mulighed for fratagelse af godkendelsen.

De nye foreslåede sanktioner ligger inden for rammerne af ændringsdirektivet til 8. direktiv (Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2014/56/EU af 16. april 2014 om ændring af direktiv 2006/43/EF om lovpligtig revision af årsregnskaber og konsoliderede regnskaber, om ændring af direktiv 78/660/EØF og direktiv 83/349/EØF og om ophævelse af Rådets direktiv 84/253/EØF), der specifikt nævner nye sanktionsbeføjelser for medlemsstaterne.

De endelige krav til revisors efteruddannelse, der vil blive udmøntet i en bekendtgørelse, vil være i overensstemmelse med EU-retten.

Forslaget til ændring af bemyndigelsesloven, jf. lovforslagets § 3 indfører nationale særregler, idet kravet om en ledelseserklæring ved visse eksportansøgninger går ud over minimumskravene til ansøgninger om eksporttilladelse, der fremgår af EU's dual-use forordning, artikel 9, 2.

8. *Hørte myndigheder og organisationer m.v.*

Et udkast til lovforslag har i perioden fra den 14. september til den 12. oktober 2018 været sendt i høring hos følgende myndigheder og organisationer m.v.:

92-gruppen, Advokatrådet, Advokatsamfundet, Amnesty, Akademikernes Centralorganisation, Arbejderbevægelsens Erhvervsråd, Arbejdsmarkedets Tillægs Pension (ATP), Bryggeriforeningen,

Børsmæglerforeningen, Centralorganisationens Fællesudvalg, CEPOS, Concord Danmark, Copenhagen Business School, CSR Forum, Danish Venture Capital and Private Equity Association, Danmarks Nationalbank, Danmarks Restauranter og Cafeer, Danmarks Skibskredit A/S, Danmarks Statistik, Dansk Aktionærforening, Dansk Arbejdsgiverforening, Dansk Byggeri, Dansk Ejendomsmæglerforening, Dansk Erhverv, DI, Dansk Initiativ for Etisk Handel, Dansk Investor Relations Forening - DIRF, Dansk Standard, Dansk Iværksætterforening, Dansk Landbrugsrådgivning – Videncenteret for Landbrug, Dansk Management Råd, Dansk Mode & Textil, Danske Advokater, Danske Forsikringsfunktionærers Landsforening, Danske Maritime, Danske Rederier, Danske Regioner, Datatilsynet, De Samvirkende Købmænd, Den Danske Aktuarforening, Den Danske Dommerforening, Den Danske Finansanalytikerforening, Den Danske Fondsmæglerforening, Det Kooperative Fællesforbund, Det Nationale Netværk af Virksomhedsledere, Det Økonomiske Råds Sekretariat, Domstolsstyrelsen, Eksportkreditfonden, Finans Danmark, Finansforbundet, Finanssektorens Arbejdsgiverforening, First North, Folkekirkens Nødhjælp, Forbrugerrådet, Foreningen af J.A.K. Pengeinstitutter, Foreningen af Interne revisorer, Foreningen Freelance Bogholdere, FSR – Danske Revisorer, Foreningen Danske Revisorer, Forsikring & Pension, Funktionærernes og Tjenestemændenes Fællesråd, Garantifonden for indskydere og investorer, Grønlands Selvstyre, Handelshøjskolen i Aarhus, HK, Ingeniørforeningen i Danmark, Institut for Menneskerettigheder, Investeringsfondsbranchen, Investeringsforeningsrådet, IT-branchen, Komiteen for god Selskabsledelse, Kommunale Tjenestemænd og Overenskomstansatte, Kommunekredit, Kommunernes Landsforening (KL), Kommunernes Revision, Kristelig Arbejdsgiverforening, Kristelig Fagbevægelse, Kuratorforeningen, Københavns Universitet, Landbrug og Fødevarer, Landbrugets Rådgivningscenter, Landscentret, Landsdækkende Banker, Landsorganisationen i Danmark, Ledernes Hovedorganisation, Liberale Erhvervs Råd, Lokale Pengeinstitutter, Lønmodtagernes Dyrtidsfond, Mellempfolkeligt Samvirke, NASDAQ OMX Copenhagen A/S, OXFAM IBIS, Realkreditforeningen, Realkreditrådet, Red Barnet, Rigsadvokaten, Revifora – foreningen for revision, økonomi og ledelse, Rigsombuddet på Færøerne, Rigsrevisionen, Roskilde Universitetscenter, Rådet for Bæredygtig Erhvervsudvikling, Sammenslutningen Danske Andelskasser, Sammenslutningen af Landbrugets Arbejdsgiverforeninger, Statsadvokaturen for Særlig Økonomisk og International Kriminalitet, SMV Danmark, Syddansk Universitet, Telekommunikationsindustrien i Danmark, UN Global Compact, Verdens Skove, Virksomhedsforum for Socialt Ansvar, Værdipapircentralen, WWF, XBRL Danmark, Aalborg Universitet og Aarhus Universitet.

9. Sammenfattende skema

	Positive konsekvenser/ mindre udgifter	Negative konsekvenser/ Merudgifter
Økonomiske konsekvenser for stat, kommuner og regioner	Ingen	I forhold til revisors efteruddannelse vil de ændringer, som påtænkes udmøntet i bekendtgørelse om efteruddannelse, medføre, at der skal foretages systemtilpasninger af Erhvervsstyrelsens register over godkendte revisorer og revisionsvirksomheder, der bl.a. indeholder registrering af revisors afholdte efteruddannelsestimer. Udgifterne forventes at udgøre under 1 million kr. samt 1 årsværk. Udgifterne til systemtilpasninger vil blive dækket af det gebyr, som opkræves årligt hos alle revisorer, der er tilknyttet en revisionsvirksomhed. Gebyret dækker også over etablering og drift af de digitale systemer, som er nødvendige for det offentlige tilsyn med revisorer og revisionsvirksomheder.
Implementeringskonsekvenser for stat, kommuner og regioner	Ingen	Ingen

Økonomiske konsekvenser for erhvervslivet	Ingen	Ingen
Administrative konsekvenser for erhvervslivet	Ingen	Erhvervsstyrelsens Team Effektiv Regulering har vurderet, at de forventede administrative konsekvenser af lovforslagets § 1, ikke overstiger 4 mio. kr. årligt, hvorfor de ikke kvantificeres yderligere. Forslaget til ændring af revisorloven, jf. lovforslagets § 2, forventes at medføre øvrige efterlevelseseffekter under bagatelgrænsen på kr. 10 mio. årligt.
Miljømæssige konsekvenser	Lovforslaget har ikke miljømæssige konsekvenser.	Lovforslaget har ikke miljømæssige konsekvenser.
Administrative konsekvenser for borgerne	Lovforslaget vurderes ikke at have administrative konsekvenser for borgerne.	Lovforslaget vurderes ikke at have administrative konsekvenser for borgerne.
Forholdet til EU-retten	Med lovforslagets § 1 foreslås en række ændringer i årsregnskabsloven for at sikre en korrekt og fyldestgørende implementering af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2013/34/EU om årsregnskaber, konsoliderede regnskaber og tilhørende beretninger for visse virksomhedsformer, om ændring af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2006/43/EF og om ophævelse af Rådets direktiv 78/660/EØF og 83/349/EØF og ændringsdirektivet, Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2014/95/EU af 22. oktober 2014 om ændring af direktiv 2013/34/EU	

	<p>for så vidt angår offentliggørelse af ikke-finansielle oplysninger og oplysninger om mangfoldighed for visse store virksomheder og koncerner, er implementeret i årsregnskabsloven.</p> <p>Med lovforslagets § 2 foreslås ændringer i revisorloven. Ændringerne ligger inden for rammerne af 8. selskabsdirektiv (Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2006/43/EF af 17. maj 2006 om lovpligtig revision af årsregnskaber og konsoliderede regnskaber, om ændring af direktiv 78/660/EØF og direktiv 83/349/EØF og om ophævelse af Rådets direktiv 84/253/EØF).</p>	
Er i strid med de fem principper for implementering af erhvervsrettet EU-regulering	<p>Ja</p> <p>X</p> <p>Se nærmere herom i afsnit 7 i de almindelige bemærkninger</p>	<p>Nej</p>

*Bemærkninger til lovforslagets enkelte bestemmelser**Til § 1*

Til nr. 1

Årsregnskabslovens § 3, stk. 1, opregner de typer af erhvervsdrivende virksomheder, der har pligt til at aflægge årsrapport efter årsregnskabsloven, medmindre de er undtaget herfra efter reglerne i §§ 4-6. Ifølge § 3, stk. 1, nr. 3, har erhvervsdrivende fonde pligt til at aflægge årsrapport efter reglerne i årsregnskabsloven. I bestemmelsen henvises til de bestemmelser i lov om erhvervsdrivende fonde (erhvervsfundsloven), jf. lov nr. 712 af 25. juni 2014, der fastlægger, hvornår en fond anses som erhvervsdrivende.

Erhvervsfundsloven ophævede den indtil da gældende erhvervsfundslov. I den forbindelse burde der, hvor der i årsregnskabsloven henvises til bestemmelser i erhvervsfundsloven - der med lovændringen fik ny placering - have været foretaget konsekvensrettelser i årsregnskabsloven. Dette er ikke sket. Det har medført, at henvisningen i årsregnskabslovens § 3, stk. 1, nr. 3, til visse bestemmelser i erhvervsfundsloven, ikke er korrekt. Anvendelsesområdet for erhvervsdrivende fonde er uændret i erhvervsfundsloven fra 2014. Det er alene bestemmelseernes placering, der er ændret.

Det foreslås, at § 3, stk. 1, nr. 3, ændres, så der i bestemmelsen henvises til de relevante bestemmelser i erhvervsfundsloven, dvs. de bestemmelser, der definerer anvendelsesområdet for erhvervsdrivende fonde. Med ændringen sikres det, at henvisningen i § 3, stk. 1, nr. 3, til erhvervsfundsloven er korrekt, og at der dermed er klarhed om, hvilke fonde, der har pligt til at aflægge årsrapport efter reglerne i årsregnskabsloven.

Til nr. 2

§ 9, stk. 5, 1. pkt., og § 134 a, stk. 4, 1. pkt., blev indsat i loven ved lov nr. 738 af den 1. juni 2015. Bestemmelserne implementerer artikel 2, nr. 2, i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2010/73/EU af 24. november 2010 om ændring af direktiv 2003/71/EF om det prospekt, der skal offentliggøres, når værdipapirer udbydes til offentligheden eller optages til handel, og af direktiv 2004/109/EF om harmonisering af gennemsigtighedskrav i forbindelse med oplysninger om udstedere, hvis værdipapirer er optaget til handel på et reguleret marked.

Artikel 2, nr. 2, er en ikrafttrædelsesbestemmelse, som indeholder visse lempelser for virksomheder, der har udstedt gældsinstrumenter, der er optaget til handel på et reguleret marked i et EU/EØS-land inden direktivets ikrafttræden.

Ifølge artikel 2, nr. 2, er den relevante dato den 31. december 2010, men ved en fejl blev der i lov nr. 738 af 1. juni 2015 i begge bestemmelser henvist til den 31. januar 2010.

Det foreslås, at § 9, stk. 5, 1. pkt., og § 134 a, stk. 4, 1. pkt., ændres, så der retteligt henvises til den 31. december 2010 i stedet for den 31. januar 2010, og bestemmelserne dermed bringes i overensstemmelse med den pågældende direktivbestemmelse.

Til nr. 3

§ 13 i årsregnskabsloven indeholder en række grundlæggende forudsætninger for udarbejdelse af årsrapporten. Efter § 13, stk. 1, nr. 5, skal enhver værdiændring vises, uanset indvirkningen på egenkapital og resultatopgørelse (neutralitet).

Bestemmelsen implementerer den generelle bestemmelse i regnskabsdirektivets artikel 6, stk. 1, og den specifikke bestemmelse i artikel 6, stk. 1 litra c, iii).

Efter direktivets ordlyd skal indregning og måling ske på et forsigtigt grundlag. Et sådant forsigtighedsprincip ligger til grund for en række af lovens specifikke krav, men fremgår ikke eksplicit af de grundlæggende forudsætninger i lovens § 13.

Direktivet anvender således ikke neutralitet, men forsigtighed som et grundlæggende princip.

Det foreslås derfor at nyaffatte § 13, stk. 1, nr. 5, for at tydeliggøre princippet om forsigtighed. I forslaget præciseres det, at neutralitet er en del af forsigtighed, hvorfor disse to begreber ikke strider mod hinanden, når der udarbejdes regnskaber.

Forsigtighedsprincippet indebærer blandt andet, at der skal ske indregning af en enhver negativ værdiregulering, hvad enten årsregnskabet udviser over- eller underskud.

Forsigtighedsprincippet medfører også, at der kun kan ske indregning af den fortjeneste, der er konstateret på balancetidspunktet, jf. regnskabsdirektivets artikel 6, stk. 1, litra c, i). Dette følger allerede af årsregnskabslovens § 49, stk. 1.

Endvidere medfører forsigtighedsprincippet, at der skal ske indregning af alle forpligtelser, som er opstået i løbet af det pågældende eller et tidligere regnskabsår, selvom sådanne forpligtelser først konstateres mellem balancetidspunktet og det tidspunkt, hvor balancen udarbejdes, jf. regnskabsdirektivets artikel 6, stk. 1, litra c, ii). Dette følger allerede af årsregnskabslovens § 33, stk. 4.

Forsigtighedsprincippet er således udmøntet i specifikke krav i årsregnskabsloven, f.eks. ved at nedskrivninger på materielle anlægsaktiver er tvungne, mens opskrivninger er frivillige.

Det følger desuden af § 33, stk. 1 og 3, at aktiver og forpligtelser kun kan og skal indregnes, når de kan måles pålideligt. Dette understreger også forsigtighedsprincippet.

Det fremgår af præambel nr. 22 til regnskabsdirektivet, at »indregning og måling af nogle poster i regnskaberne er baseret på skøn, vurderinger og modeller snarere end på præcis gengivelse. Da udøvelsen af forretningsaktiviteter er forbundet med usikkerhed, kan visse regnskabsposter ikke måles præcist, men kan kun skønnes. Sådanne skøn omfatter vurderinger på baggrund af de seneste pålidelige oplysninger, der er tilgængelige. Skøn er et væsentligt led i udarbejdelsen af regnskaber. Dette gælder navnlig, hvad angår hensatte forpligtelser, som naturligt er forbundet med større

usikkerhed end de fleste andre poster på balancen. Skøn bør baseres på en forsigtig vurdering ved virksomhedens ledelse og beregnes på et objektivt grundlag suppleret med erfaringer fra lignende transaktioner og i nogle tilfælde endda rapporter fra uvildige sagkyndige. Supplerende oplysninger, der er fremkommet som følge af hændelser efter balancetidspunktet, bør også tages i betragtning«.

Forholdet mellem neutralitet og forsigtighed er også omtalt i IASBs »conceptual framework« til IFRS. Heraf fremgår det af afsnit 2.16, at neutralitet støttes af anvendelsen af forsigtighed. Forsigtighed betyder, at man skal anvende omhu, når man udøver skøn under usikre forhold. Det fremgår også, at udøvelse af forsigtighed betyder, at aktiver og indtægter hverken skal overvurderes eller undervurderes. Hvis f.eks. aktiver undervurderes i indeværende periode, vil indtægter i kommende perioder kunne blive overvurderede, hvorfor der netop er tale om, at man ikke har udvist forsigtighed.

Anvendelsen af forsigtighedsprincippet efter årsregnskabsloven skal ikke afvige fra principperne i IFRS, da der i substansen er en tæt sammenhæng mellem præambel nr. 22 til regnskabsdirektivet og IASBs »conceptual framework«.

Det fremgår således af forslaget, at anvendelse af neutralitet er en del af forsigtighedsprincippet. Dette er baseret på direktivets bestemmelser. Efter IASBs »conceptual framework« er det derimod forsigtighed, som er en del af neutralitet. Den foreslåede nyaffattelse af § 13, stk. 1, nr. 5, må således ikke medføre overdreven forsigtighed, og virksomheden må fortsat ikke indregne for mange omkostninger og derved opbygge en reserve i perioder, hvor indtjeningen har været særlig stor, til anvendelse i dårlige tider. Indregning og måling af værdiændringer skal ske under behørig hensyntagen til neutralitet, så regnskabspraksis og skønnet over værdier ikke afhænger af ønsker til indvirkning på egenkapital og resultat. Det indebærer f.eks., at virksomhedens af- og nedskrivninger – herunder også vurdering af restværdi for aktiver – ikke må være overdrevet forsigtige eller gøres afhængige af årets resultat.

Som nævnt i præambel nr. 22 i regnskabsdirektivet forudsætter forsigtighedsprincippet, at de regnskabsmæssige skøn er underbyggede med den fornødne dokumentation. Kravet til dokumentation afhænger af, hvilken dokumentation der kan fremskaffes, regnskabspostens væsentlighed og graden af skøn.

For at underbygge kravet om neutralitet er det understreget i bestemmelsen, at ikke alene negative men også positive værdireguleringer skal indregnes uanset årets resultat. Direktivet nævner kun de negative værdiændringer specifikt, men lovens tilgang med brug af dagsværdi på en række områder fordrer dog, at også de positive reguleringer skal medtages, uden hensyn til påvirkningen af årets resultat eller andre forhold som overholdelse af lånebetingelser m.v.

Bestemmelsen anfører, at det er enhver værdiregulering, som skal indregnes. Bestemmelsen skal, som ved de andre bestemmelser i loven, læses i sammengæng med det almindelige væsentlighedskriterie i § 13, stk. 1, nr. 3. Der er således alene krav om, at væsentlige værdireguleringer skal indregnes.

Ændringen forudsættes således ikke at medføre ændringer af betydning i forhold til gældende ret.

Til nr. 4

Efter § 17, stk. 1, 2. pkt., skal redegørelsen for anvendt regnskabspraksis placeres i et samlet afsnit i årsregnskabet.

I visse tilfælde kan det give et bedre overblik, hvis redegørelsen for anvendt regnskabspraksis ikke placeres samlet, men i stedet opdeles tematisk, og dele heraf medtages i de relevante noter. Hverken regnskabsdirektivet eller IFRS stiller krav om, at redegørelsen for anvendt regnskabspraksis skal placeres samlet.

En stor del af de danske børsnoterede virksomheder, som anvender IFRS, foretager en opdeling af redegørelsen for anvendt regnskabspraksis, da virksomhederne skønner, at det giver en bedre præsentation for regnskabsbrugeren. Samme tendens ses også hos udenlandske virksomheder, hvor en opdeling vinder større tilslutning. En sådan opdeling er således tilladt, når der aflægges årsrapport efter IFRS, men ikke efter årsregnskabsloven

En række virksomheder, der aflægger årsrapport efter årsregnskabsloven, har på tilsvarende vis udtrykt ønske om at få mulighed for at opdele redegørelsen for anvendt regnskabspraksis og derved anvende samme praksis som de børsnoterede virksomheder og følge den internationale udvikling.

Det foreslås derfor, at § 17, stk. 1, 2. pkt., affattes på ny. Ifølge forslaget får virksomhederne mulighed for at opdele og medtage redegørelsen for anvendt regnskabspraksis i de relevante noter på en systematisk og konsekvent på måde. Det betyder, at redegørelsen for anvendt regnskabspraksis enten kan gives i et samlet afsnit eller opsplittes, så forskellige dele heraf medtages i de relevante noter, hvis opdelingen bidrager til en forbedret præsentation. Hvis der foretages en opdeling, vil kravet om systematisk og konsekvent opdeling medføre, at beskrivelsen af anvendt regnskabspraksis medtages i den note, som beskriver regnskabsposten. F.eks. vil beskrivelsen af anvendt regnskabspraksis for materielle anlægsaktiver skulle medtages i den note, som er krævet efter § 88, og som beskriver til- og afgang m.v. på anlægsaktiver.

De dele af redegørelsen, der måtte indeholde en generel beskrivelse af regnskabspraksis, og som derfor ikke kan knyttes til en specifik regnskabspost eller note, skal fortsat placeres samlet i et særligt afsnit om anvendt regnskabspraksis.

Med forslaget indføres en ny valgmulighed, som kan anvendes af alle de virksomheder, der er omfattet af loven. Af hensyn til at bibeholde en simpel løsning i Erhvervsstyrelsen til indberetning af årsrapporter for virksomheder i regnskabsklasse B vil den foreslåede valgmulighed om opdeling af redegørelsen for anvendt regnskabspraksis ikke være tilgængelig i Regnskab Basis. Valgmuligheden vil således alene være tilgængelig i indberetningsløsningerne Regnskab Special og System til system.

Til nr. 5

Den gældende bestemmelse i § 17, stk. 1, 3. pkt., giver mulighed for, at opgørelsen over bevægelser på egenkapitalen kan placeres som en regnskabsopstilling eller under noterne til årsregnskabet.

Ved lov nr. 738 af den 1. juni 2015 blev den dagældende § 56 ophævet, og der blev indsat en ny § 86 a. Efter § 56 skulle virksomheder omfattende af regnskabsklasse B udarbejde en opgørelse over bevægelserne på egenkapitalen, og opgørelsen skulle placeres i en note til årsregnskabet. Med indsættelsen af § 86 a blev kravet om noteoplysning erstattet af et krav om - som et selvstændigt element i årsregnskabet - at udarbejde en egenkapitalopgørelse. Kravet er alene gældende for virksomheder omfattende af regnskabsklasse C og D. Der burde som konsekvens af ophævelsen af § 56 være foretaget en tilpasning af § 17, stk. 1, 3. pkt.

Det foreslås, at adgangen i § 17, stk. 1, 3. pkt., til enten at placere opgørelsen over bevægelser på egenkapitalen som en regnskabsopstilling eller i noterne ophæves. Herefter vil en egenkapitalopgørelse – hvad enten den udarbejdes frivilligt eller der er pligt til udarbejdelse heraf – altid være et selvstændigt element i årsregnskabet.

Forslaget er en kodificering af allerede eksisterende praksis, hvorefter virksomheder omfattende af regnskabsklasse B, der frivilligt udarbejder en egenkapitalopgørelse, systematisk og konsekvent skal følge reglerne herfor for en højere regnskabsklasse, jf. årsregnskabslovens § 7, stk. 6. Egenkapitalopgørelsen udgør således et selvstændigt element i årsregnskabet og er ikke en noteoplysning.

Til nr. 6

§ 22 a, stk. 3, nr. 1, fastsætter, at virksomheder, der besidder kapitalandele i en anden virksomhed, og som udøver betydelig indflydelse på en sådan virksomheds driftsmæssige eller finansielle ledelse (såkaldte holdingvirksomheder), ikke kan anvende undtagelserne for mikrovirksomheder i lovens § 22 b uanset holdingvirksomhedens størrelse.

Begrebet »betydelig indflydelse på en eller flere virksomheders driftsmæssige eller finansielle ledelse« blev implementeret ved lov nr. 245 af 27. marts 2006. Begrebet skulle efter hensigten svare til den definition, som anvendes ved definitionen af associerede virksomheder, der er defineret i lovens bilag 1, B, nr. 5. Ved lov nr. 738 af 1. juni 2015 blev begrebet anvendt ved indsættelsen af § 22 a, stk. 3, nr. 1, i forbindelse med afgrænsning af holdingvirksomheders mulighed for at anvende undtagelserne for mikrovirksomheder. Ved en fejl blev der i bestemmelsen indsat et »eller« i stedet for et »og«.

Med henblik på at bringe ordlyden af § 22 a, stk. 3, nr. 1, i overensstemmelse med definitionen af associerede virksomheder i lovens bilag 1, B, nr. 5, som foreslået ændret ved lovforslagets § 1, nr. 65-66, foreslås det, at det i § 22 a, stk. 3, nr. 1, præciseres, at indflydelsen både skal omfatte virksomhedens driftsmæssige og finansielle ledelse. Som en konsekvens af den foreslåede ændring af definitionen af associerede virksomheder jf. bemærkninger til lovforslagets § 1, 65-66, foreslås det endvidere at ordlyden ændres således, at der er tale om virksomheder, der besidder kapitalinteresser i andre virksomheder og ikke som hidtil alene kapitalandele.

Til nr. 7

§ 33 regulerer, hvornår aktiver og forpligtelser skal indregnes i balancen. Efter det gældende § 33, stk. 1, 1. pkt., skal et aktiv indregnes i balancen, når det er sandsynligt, at fremtidige økonomiske fordele vil tilflyde virksomheden og aktivets værdi kan måles pålideligt.

Når en virksomhed indgår en lejekontrakt og overtager alle væsentlige risici og fordele ved et aktiv, anses lejekontrakten at opfylde definitionen på et aktiv og skal derfor indregnes i balancen. Dette er baseret på den gældende internationale regnskabsstandard om leasing, IAS 17.

Med henblik på at minimere byrderne for de små virksomheder indeholder den gældende § 33, stk. 1, 2. pkt., dog en undtagelse, hvorefter en virksomhed omfattet af regnskabsklasse B, uanset definitionen på aktiver i bilag 1, C, nr. 1, kan undlade at indregne aktiver, der ikke ejes af virksomheden, selvom virksomheden har alle væsentlige risici og fordele forbundet med ejendomsretten over aktivet. Loven har således mindre byrdefulde krav end IAS 17. Bestemmelsen i § 33, stk. 1, 2. pkt., henviser til de leasede aktiver, som efter IAS 17 anses som finansiel leasing. IAS 17 definerer finansiel leasing som lejeaftaler, hvor virksomheden besidder alle væsentlige risici og fordele forbundet med ejendomsretten over det leasede aktiv.

I henhold til IAS 17 skal finansielt leasede aktiver som nævnt indregnes i balancen. Det samme skal de tilhørende leasingforpligtelser.

Leasingkontrakter, som ikke er finansielle, anses som operationelle. I henhold til IAS 17 skal operationelt leasede aktiver ikke indregnes i balancen. De tilhørende leasingforpligtelser skal heller ikke indregnes i balancen.

IAS 17 udfylder således lovens rammebestemmelse i § 33, stk. 1, 1 pkt.

Den nye regnskabsstandard for leasing, IFRS 16, indeholder imidlertid ikke en opdeling mellem operationel og finansiel leasing for leasingtager. I henhold til IFRS 16 skal alle leasingaktiver og tilhørende forpligtelser som udgangspunkt indregnes i balancen hos leasingtager.

IFRS 16 indeholder dog undtagelser for aktiver af lav værdi eller kortfristede lejekontrakter. Disse skal ikke indregnes i balancen.

Med henblik på at sikre, at loven ikke er i strid med den nye regnskabsstandard IFRS 16, foreslås det at ændre § 33, *stk. 1, 2. pkt.*, således, at det alene fremgår, at virksomheden kan undlade at indregne aktiver, der ikke ejes af virksomheden.

Den foreslåede ændring af § 33, stk. 1, 2. pkt., indebærer, at en virksomhed omfattet af regnskabsklasse B, der indregner et leaset aktiv, kan vælge mellem to modeller for indregning af aktivet. Det vil sige, at virksomheden enten skal vælge den hidtidige model fra IAS 17 eller den nye fra IFRS 16. Med den foreslåede ændring kan loven således rumme begge modeller. Virksomheden kan dog som hidtil også vælge at undlade at indregne lejede aktiver i balancen.

Der henvises til bemærkningerne til § 1, nr. 30 vedrørende den foreslåede ændring af § 83 a.

Til nr. 8

§ 33 regulerer, hvornår aktiver og forpligtelser skal indregnes i balancen. Efter det gældende § 33, stk. 3, skal en forpligtelse indregnes, når det er sandsynligt, at fremtidige økonomiske fordele vil fragå virksomheden, og forpligtelsens værdi kan måles pålideligt.

Efter den gældende § 33 skal alle aktiver og forpligtelser, som opfylder lovens definition herpå indregnes i balancen. For virksomheder i regnskabsklasse B indeholder den gældende § 33, stk. 1, en mulighed for at undlade at indregne aktiver, som virksomheden har lejet (leased) på en finansiel leasingkontrakt, selvom definitionen på et aktiv er opfyldt.

Den tilhørende betalingsforpligtelse opfylder definitionen på en forpligtelse og skal efter hovedreglen i § 33 indregnes i balancen. Forpligtelsen er udtryk for aktivets kostpris. Dette betyder, at når aktivet ikke skal indregnes, vil der heller ikke skulle indregnes en tilhørende forpligtelse. Når en virksomhed i regnskabsklasse B anvender undtagelsesbestemmelsen om ikke at indregne aktiver, som virksomheden ikke ejer, behandles den tilhørende forpligtelse derfor som en eventualforpligtelse, der skal oplyses i regnskabet efter § 64.

Det foreslås derfor, at der i § 33, stk. 3, indsættes et 2. pkt., der præciserer, at hvis en virksomhed i medfør af stk. 1, 2. pkt., undlader at indregne et lejet aktiv, skal virksomheden tilsvarende ikke indregne de tilhørende forpligtelser. Den foreslåede ændring er alene en præcisering af bestemmelsen med henblik på at tydeliggøre parallelitet ved indregning af aktiver og tilhørende forpligtelser.

Til nr. 9

Efter § 35 b, stk. 1, kan aktie- og anpartsselskaber vælge at indregne virksomhedskapital og en eventuel overkurs, der ikke er fuldt indbetalt, som et tilgodehavende (bruttopræsentation), jf. stk. 1, nr. 1, eller fratække det under henholdsvis virksomhedskapitalen og overkursen (nettopræsentation), jf. stk. 1, nr. 2.

Bestemmelsen blev indsat ved lov nr. 516 af 12. juni 2009 som en konsekvens af, at selskabsloven gav mulighed for at tegne kapital i aktie- og anpartsselskaber uden samtidig at indbetale hele det tegnede beløb. Efter selskabslovens § 33, stk. 2, kan ikke indbetalt selskabskapital kræves indbetalt på anfordring af selskabets centrale ledelsesorgan. Selskabets centrale ledelsesorgan er bestyrelsen, hvis der er en bestyrelse, og ellers direktionen. Ved tegningen har de pågældende tegnere givet et ubetinget tilsagn om på anfordring at foretage indbetaling. Der er således ikke mulighed for, at aktionærer eller anpartshavere kan opstille forudsætninger for indkaldelsen af kapital, idet det overlades til selskabets centrale ledelsesorgan at afgøre, om og hvornår indbetaling skal ske.

Udgangspunktet er, at ikke indbetalt virksomhedskapital i kapitalselskaber (aktie- og anpartsselskaber m.v.) betragtes som et aktiv i virksomheden. Dette følger af den generelle definition på aktiver i årsregnskabslovens bilag 1, C, nr. 1, hvorefter aktiver er ressourcer, som er under virksomhedens kontrol som et resultat af tidligere begivenheder, og hvorfra fremtidige økonomiske fordele forventes at tilflyde virksomheden. Herved bemærkes, at årsregnskabslovens § 33 regulerer, hvornår der skal ske indregning af aktiver. Et aktiv skal ifølge § 33, stk. 1, nr. 1, indregnes i balancen,

når det er sandsynligt, at fremtidige økonomiske fordele vil tilflyde virksomheden, og aktivets værdi kan måles pålideligt. Indregning og måling af ikke indbetalt virksomhedskapital skal foretages efter lovens almindelige bestemmelser for indregning og måling af aktiver.

De internationale regnskabsstandarder (IFRS) omtaler ikke specifikt kapitaludvidelser, som ikke straks indbetales. Definitionerne i IFRS – herunder definitionen af aktiver - svarer i det store og hele til definitionerne i årsregnskabsloven, og det antages derfor, at udgangspunktet i IFRS er bruttopræsentation som beskrevet i § 35 b, stk. 2. Den internationale regnskabsstandard for små og mellemstore virksomheder (IFRS for SME) indeholder derimod i standardens afsnit 22.7 et krav om, at de omfattede virksomheder skal anvende nettopræsentation som beskrevet i § 35 b, stk. 3.

Ved indsætningen af § 35 b i årsregnskabsloven var den regnskabsmæssige behandling af ikke indbetalt virksomhedskapital og ikke indbetalt overkurs ikke afklaret i EU, og derfor blev både brutto- og nettopræsentation tilladt. I forbindelse med efterfølgende drøftelser med EU-Kommissionen er det afklaret, at brug af nettopræsentation formentlig ikke kan rummes indenfor regnskabsdirektivet, og metoden kan derfor ikke bibeholdes i årsregnskabsloven.

Det foreslås derfor at nyaffatte § 35 b, så bestemmelsen alene tillader, at virksomheden præsenterer ikke indbetalt virksomhedskapital og ikke indbetalt overkurs efter den såkaldte bruttometode.

Efter det foreslåede *stk. 1*, skal aktie- og anpartsselskaber indregne ikke indbetalt virksomhedskapital og ikke indbetalt overkurs som et tilgodehavende.

I det foreslåede *stk. 2* bestemmes det, at en virksomhed skal omklassificere et beløb svarende til ikke indbetalt virksomhedskapital og overkurs fra posten »Overført overskud« eller en anden post, der kan anvendes til udbytte under egenkapitalen, til posten »Reserve for ikke indbetalt virksomhedskapital og overkurs«. Denne reserve kan ikke elimineres med virksomhedens underskud eller formindskes på anden måde. Reserven skal opløses eller formindskes, i det omfang virksomhedskapitalen og overkursen indbetales til virksomheden.

Den krævede indregning og præsentation af tilgodehavendet i henhold til *stk. 1* og *2*, er udtryk for en bruttopræsentation. Fordelen ved bruttometoden er, at tilgodehavendet hos kapitalejerne indregnes som et aktiv i balancen, hvorved egenkapitalen forøges. Samtidig fremgår det tydeligt for regnskabsbrugerne, at der er tale om midler, som endnu ikke er indbetalt til virksomheden, og hvor der derfor er en kreditrisiko. Det samlede beløb, der ikke er indbetalt, skal fratrækkes de reserver, som kan anvendes til udbytte.

Tilgodehavendet fra ikke indbetalt virksomhedskapital skal ikke forrentes, og der kan gå lang tid, inden beløbet bliver indbetalt. Tilgodehavendet er imidlertid et anfordringstilgodehavende, men det faktiske betalingstidspunkt vil være højst usikkert. Dette betyder, at tilgodehavendet skal måles til kurs 100, dog med nedskrivning, hvis debtors kreditværdighed er reduceret.

Til nr. 10

§ 37, stk. 1, 1. pkt., fastlægger, hvilke finansielle instrumenter der skal måles til dagsværdi. Det fremgår af § 37, stk. 1, 2-4. pkt., hvordan dagsværdien skal opgøres. Ifølge § 37, stk. 1, 3. pkt., skal salgsværdien af et aktiv eller en forpligtelse måles ud fra markedets salgsværdier på aktivets eller forpligtelsens enkelte bestanddele, hvis der ikke umiddelbart kan konstateres en salgspris på aktivet eller forpligtelsen.

Regnskabsdirektivets artikel 8, stk. 7, litra a, er bl.a. gennemført i årsregnskabslovens § 37, stk. 1, 3. pkt. For at tilnærme ordlyden i bestemmelsen til direktivbestemmelsens ordlyd og samtidig skabe overensstemmelse til IFRS 13 foreslås det at præcisere § 37, stk. 1, 3. pkt., så det bliver klart, at hvis salgsværdien ikke umiddelbart kan konstateres for de pågældende aktiver eller forpligtelser, kan salgsværdien måles ud fra salgsværdier for lignende aktiver eller forpligtelser.

Den foreslåede ændring af § 37, stk. 1, 3. pkt., er en præcisering af bestemmelsen i årsregnskabsloven til det dagsværdihierarki, der gælder ved måling af dagsværdien i henhold til regnskabsdirektivet og IFRS 13. Det er således både efter regnskabsdirektivet og IFRS 13 muligt at måle dagsværdien på baggrund af markedets salgsværdier for lignende aktiver eller forpligtelser, jf. også IFRS 13, afsnit 82. Det vurderes, at den foreslåede fremgangsmåde i praksis allerede anvendes ved opgørelsen af salgsværdier for finansielle aktiver og forpligtelser.

Til nr. 11

§ 37 a giver mulighed for, at virksomheder kan måle finansielle aktiver og forpligtelser eller bestanddele heraf til dagsværdi, hvis de er effektivt sikret af et sikringsinstrument, der skal måles til dagsværdi. Dette gælder ifølge bestemmelsen uanset § 37, stk. 2, der kræver, at visse finansielle aktiver og forpligtelser skal måles til amortiseret kostpris.

Bestemmelsen i § 37 a blev indsat ved lov nr. 738 af 1. juni 2015 og var en implementering af medlemsstatsoptionen i artikel 8, stk. 5, i regnskabsdirektivet.

Det foreslås, at § 37 a ændres, således at bestemmelsen udvides til at omfatte alle aktiver og forpligtelser, som er effektivt sikret af et sikringsinstrument, og at henvisningen til § 37, stk. 2, udgår.

Den foreslåede ændring skyldes, at artikel 8, stk. 5, i regnskabsdirektivet ikke er begrænset til finansielle aktiver og forpligtelser, der er effektivt sikret. Efter direktivbestemmelsen kan denne således også anvendes på ikke-finansielle aktiver, som f.eks. et varelager, som er sikret ved en råvarekontrakt, og på ikke-finansielle forpligtelser.

Henvisningen til § 37, stk. 2, der foreslås at udgå, omhandler kun finansielle aktiver og forpligtelser og anses derfor ikke som relevant længere.

I visse tilfælde sikres et aktiv, som i henhold til lovens almindelige bestemmelser skal måles til kostpris, af et afledt finansielt instrument, som i henhold til lovens § 37, stk. 1, skal måles til dagsværdi. I de situationer er der tale om to forskellige målegrundlag. Formålet med sikring af

dagsværdien på et aktiv er dog netop at sikre mod de løbende udsving i dagsværdien, og dette skal afspejles i regnskabet. Når både det sikrede og sikringsinstrumentet kan måles til dagsværdi, opvejes tab på det ene af gevinst på det andet, og der er således en effektiv regnskabsmæssig sikring, og regnskabet påvirkes ikke af udsving i dagsværdien.

Eliminering af den målemæssige asymmetri, der opstår ved, at et aktiv eller en forpligtelse måles til kostpris, mens sikringsinstrumentet måles til dagsværdi, er relevant for både finansielle og ikke-finansielle aktiver og forpligtelser, hvorfor det findes hensigtsmæssigt at foreslå en udvidelse af anvendelsesområdet for § 37 a i overensstemmelse med direktivbestemmelsen.

Forslaget medfører, at også sikrede ikke-finansielle aktiver og forpligtelser eller bestanddele heraf kan måles til dagsværdi, uanset om årsregnskabsloven indeholder generel hjemmel for måling til dagsværdi for den pågældende type aktiv eller forpligtelse. Dette medfører f.eks., at en virksomhed som sikrer værdien af sin varebeholdning, med den foreslåede ændring kan måle varebeholdningen til dagsværdi, når sikringen sker med et afledt finansielt instrument, som i henhold til § 37, stk. 1, skal måles til dagsværdi.

Forslaget medfører endvidere, at ved sikring af bestanddele af et ikke-finansielt aktiv kan måling af den eller de sikrede bestanddele ske til dagsværdi, uden at den resterende del af aktivet eller øvrige aktiver i samme kategori, som ikke er sikret, også skal måles til dagsværdi.

Det forventes, at ændringen af bestemmelsen i praksis kun vil være relevant ved sikring af værdien af råvarer. Udvidelsen af bestemmelsens anvendelsesområde forventes derfor at få begrænset effekt.

Artikel 8, stk. 5, i regnskabsdirektivet er baseret på den internationale regnskabsstandard IAS 39, Finansielle instrumenter: Indregning og måling. IAS 39 indeholder forholdsvis restriktive regler for, hvornår sikring af ikke-finansielle aktiver og forpligtelser kan finde sted, herunder hvilke delelementer af sådanne aktiver og forpligtelser som kan sikres. IAS 39 bliver pr. 1. januar 2018 erstattet af den internationale regnskabsstandard IFRS 9: Finansielle instrumenter.

Reglerne om sikring af ikke-finansielle aktiver og forpligtelser er lempet i IFRS 9 i forhold til IAS 39. Årsregnskabsloven har hidtil været fortolket lempeligere i forhold til kravene i IAS 39 for så vidt angår sikring. IFRS 9 er derfor fundet egnet til at udfylde § 37 a, for så vidt angår sikring af ikke-finansielle aktiver og forpligtelser.

Til nr. 12

§ 39 omhandler omregning af balanceposter fra fremmed valuta til årsrapportens monetære enhed. Stk. 1 omhandler omregning fra aktiviteter, som løbende indregnes i virksomhedens pengestrømme, mens stk. 2 omhandler omregning fra aktiviteter, som ikke løbende indregnes i virksomhedens pengestrømme.

Efter stk. 2 skal der for en aktivitet, for hvilken der udarbejdes regnskab i fremmed valuta, og hvor aktiviteten ikke løbende indregnes i virksomhedens pengestrømme, ske omregning af balanceposten

til balancedagens valutakurs. Den valutakursgevinst eller det tab, som konstateres ved omregningen, indregnes direkte på egenkapitalen.

Bestemmelsen vedrører primært koncernregnskabet, da den typisk er mest relevant ved omregning af aktiver og forpligtelser i dattervirksomheder, men er placeret i kapitlet om indregning og måling i årsregnskabet, da den også er relevant i forhold til årsregnskabet, ligesom det er fundet mest hensigtsmæssigt at samle bestemmelserne om valutakursomregning i én bestemmelse.

Det foreslås i *stk. 2, 2. pkt.*, at præcisere, at den eksisterende praksis, hvorefter valutakursgevinster/tab, der konstateres ved omregningen fra fremmed valuta til årsregnskabet, skal indregnes i en dagsværdireserve under egenkapitalen. Den gældende bestemmelse anfører alene, at forskellen indregnes i egenkapitalen, men angiver ikke, i hvilken post under egenkapitalen beløbet skal indregnes.

Forslaget præciserer således, at gevinst/tab ikke kan indregnes i f.eks. overført overskud, men skal indregnes i en særlig dagsværdireserve.

Dagsværdireserven skal opløses, når de derunder opførte beløb realiseres, jf. lovforslagets § 1, nr. 18.

Til nr. 13

§ 39 omhandler omregning af balanceposter fra fremmed valuta til årsrapportens monetære enhed. Stk. 1 omhandler omregning fra aktiviteter, som løbende indregnes i virksomhedens pengestrømme, mens stk. 2 omhandler omregning fra aktiviteter, som ikke løbende indregnes i virksomhedens pengestrømme.

Der er ingen særlige regler for omregning af monetære poster, som er en del af virksomhedens nettoinvestering i udenlandske enheder, hvilket medfører, at disse på samme måde som andre monetære poster omregnes til balancedagens kurs, og at kursdifferencen indregnes i resultatopgørelsen.

Efter regnskabsdirektivets artikel 8, stk. 8, litra (b), skal gevinst og tab ved omregning af monetære poster, som vedrører virksomhedens nettoinvestering i udenlandske enheder, imidlertid indregnes direkte i en dagsværdireserve under egenkapitalen.

Direktivets bestemmelse omfatter efter ordlyden alene finansielle instrumenter som måles til dagsværdi. Det er dog vurderet, at bestemmelsen også finder anvendelse, når tilgodehavender, som er en del af virksomhedens nettoinvestering i udenlandske enheder, måles til kostpris, men omregnes til aktuel valutakurs. Bestemmelsen finder anvendelse på den del af værdireguleringen som skyldes ændringer i valutakursen, da dette reelt er en delvis dagsværdiregulering.

Det foreslåede *stk. 3* medfører, at der skal foretages indregning direkte på egenkapitalen i en dagsværdireserve af den valutakursdifference, som opstår ved omregning af virksomhedens

nettoinvestering i udenlandske enheder. Problemstillingen er ikke aktuel i situationer omfattet af § 39, stk. 2, da denne i alle tilfælde foreskriver indregning af forskelle direkte i egenkapitalen.

Den foreslåede bestemmelse implementerer regnskabsdirektivets artikel 8, stk. 8, litra (b).

Definitionen af »nettoinvestering i en udenlandsk enhed« fremgår af den internationale regnskabsstandard IAS 21, afsnit 15, hvorefter virksomheder kan besidde monetære poster, som er tilgodehavende fra eller skyldige til en udenlandsk virksomhed. En post, der hverken er planlagt indfriet eller kan forventes indfriet inden for en overskuelig fremtid, udgør i realiteten en del af virksomhedens nettoinvestering i den udenlandske virksomhed. Sådanne monetære poster kan omfatte langfristede tilgodehavender eller lån, men omfatter ikke hyppigt forekommende poster som tilgodehavender fra salg og tjenesteydelser eller leverandørforpligtelser.

Hovedreglen er således fortsat, at monetære poster omregnes til balancedagens valutakurs, og kursdifferencer indregnes i resultatopgørelsen.

Til nr. 14

Efter § 43 a, stk. 3, finder bestemmelserne om koncernregnskaber, herunder bestemmelserne om eliminering i §§ 119-121, anvendelse, når virksomheden indregner kapitalandele i dattervirksomheder og associerede virksomheder til disses regnskabsmæssige indre værdi. Dog gælder det, at eliminerings i forhold til associerede virksomheder alene sker forholdsmæssigt ud fra ejerandelen.

Efter regnskabsdirektivets artikel 24, stk. 7, skal de virksomheder, der er omfattet af en konsolidering, i det konsoliderede regnskab fremstå, som om der var tale om én virksomhed, hvilket medfører krav om en række eliminerings i det konsoliderede regnskab. For så vidt angår associerede virksomheder, der indregnes til indre værdi, skal disse eliminerings i henhold til direktivets artikel 27, stk. 7, alene foretages, i det omfang de nødvendige oplysninger hertil er kendte eller tilgængelige.

Har en virksomhed ikke bestemmende indflydelse men dog en betydelig indflydelse, er det vurderingen, at virksomheden normalt vil kunne få de ønskede oplysninger. Viser det sig, at virksomheden ikke kan få disse oplysninger, er dette netop en indikator på, at der ikke foreligger betydelig indflydelse, og at indre værdis metode derfor ikke kan anvendes – og hvis der ikke foreligger betydelig indflydelse, vil der således heller ikke være tale om en associeret virksomhed.

Årsregnskabsloven hjemler ikke tilsvarende mulighed for at undlade at foretage eliminerings i forhold til associerede virksomheder. Det vil sige, at loven på dette punkt er mere restriktiv end regnskabsdirektivet.

Det foreslås derfor at ændre *1. pkt.*, så det i forhold til associerede virksomheder, der indregnes til indre værdi, bliver muligt at undlade at foretage eliminerings til brug for udarbejdelsen af det konsoliderede regnskab i de særlige tilfælde, hvor de nødvendige oplysninger ikke er kendte eller ikke kan indhentes. Det må dog forudsættes, at virksomheden i langt de fleste tilfælde har de nødvendige oplysninger eller har mulighed for at indhente dem, når virksomheden pr. definition

udøver betydelig indflydelse over den associerede virksomhed. Der kan dog forekomme særlige situationer, hvor det ikke er tilfældet.

Det må også forudsættes, at virksomheden har anvendt sin betydelige indflydelse i den associerede virksomhed til at iværksætte relevante tiltag med henblik på at sikre, at de påkrævede oplysninger udleveres i tide til brug for regnskabsaflæggelsen. Undtagelsen omfatter således eksempelvis ikke den situation, hvor virksomheden ikke har modtaget oplysningerne endnu og ikke har foretaget yderligere for at fremskaffe oplysningerne.

Den foreslåede ændring medfører, at virksomheden ikke længere skal måle kapitalandele i associerede virksomheder til kostpris i tilfælde, hvor virksomheden ikke har de nødvendige oplysninger til at foretage eliminerings, som det er tilfældet efter den gældende § 43 a, stk. 6.

De internationale regnskabsstandarder, IFRS, indeholder ikke en tilsvarende undtagelse, som den foreslåede. Anvendelse af den indre værdis metode er reguleret i den internationale regnskabsstandard IAS 28. Heri forudsættes det, at virksomheden kan få de krævede oplysninger fra den associerede virksomhed. Det må dog forudsættes, at der også i forhold til anvendelsen af IFRS kan ske en tilsvarende fravigelse fra hovedreglen, som nu foreslås i årsregnskabsloven. En eliminering kan ikke gennemtvinges, når de fornødne oplysninger ikke kan indhentes af virksomheden.

Til nr. 15

Ifølge § 49, stk. 1, 1. pkt., skal alle indtægter indregnes i resultatopgørelsen i takt med, at de indtjenes. I § 49, stk. 1, 2. pkt., er fastsat en undtagelse hertil, for så vidt angår virksomheder, der indregner indtægter efter produktionsmetoden. Ifølge § 49, stk. 1, 3. pkt., anses indtægter efter § 37, stk. 1 og 2, samt § 38, stk. 1 og 2, altid for indtjent.

Der foreslås en ændring af § 49, stk. 1, 3. pkt., idet der tilføjes en henvisning til § 37 a, som foreslået ændret ved lovforslagets § 1, nr. 11.

Den foreslåede ændring medfører, at også indtægter, der stammer fra løbende regulering til dagsværdi i henhold til § 37 a, på samme måde som indtægter, der stammer fra løbende regulering i henhold til § 37, stk. 1 og 2, samt § 38, stk. 1 og 2, altid skal anses for indtjent.

For aktiver og forpligtelser, som indregnes og måles efter § 37, stk. 5, regulerer de relevante regnskabsstandarder, hvilke gevinster og tab som skal indregnes i resultatopgørelsen. Disse gevinster og tab er således ikke omtalt i § 49.

Til nr. 16

§ 49 oplister en række indtægter og omkostninger og angiver, om de skal indregnes i resultatopgørelsen eller egenkapitalen. Stk. 1, angiver de poster, som skal indgå i resultatopgørelsen, mens stk. 2 anfører poster, som skal indgå direkte i egenkapitalen.

§ 49, stk. 2, nr. 3, regulerer forhold omkring sikring af fremtidige aktiver og forpligtelser. I sådanne tilfælde er det i overensstemmelse med IAS 39 ikke tilladt at indregne de løbende værdireguleringer af sikringsinstrumenter i resultatopgørelsen. Et eksempel herpå er en valutaterminskontrakt, som er indgået med henblik på sikring af et fremtidigt salg i fremmed valuta. Valutaterminskontraktens værdi vil fluktuere ved ændringer i valutakurser m.v. Kontrakten skal løbende måles til dagsværdi. Løbende værdireguleringer indregnes i stedet for i resultatopgørelsen direkte i egenkapitalen. Først på det tidspunkt, hvor den sikrede begivenhed indtræder, indregnes den akkumulerede gevinst eller det akkumulerede tab i resultatopgørelsen.

Det er kun den del af gevinst og tab som vedrører en effektiv sikring, som skal indregnes i egenkapitalen. Hvis et finansielt instrument i substansen anvendes delvist til sikring, skal alene gevinster og tab på sikringselementet løbende indregnes i egenkapitalen. Den resterende del af gevinster og tab skal indregnes i resultatopgørelsen.

Det har været intentionen, at bestemmelsen skulle være på linje med IAS 39. IAS 39 lader det dog være op til virksomheden, om den vil henføre de konkrete sikringsinstrumenter til regnskabsmæssig sikring, eller præsentere dem som andre investeringer. Det har ikke været klart, om årsregnskabsloven også gav denne fleksibilitet, eller om instrumenter, som reelt blev anvendt til sikring, også regnskabsmæssigt skulle behandles som sikringsinstrumenter.

Det foreslås derfor, at § 49, stk. 2, nr. 3, ændres, så det præciseres, at alene værdireguleringer af de instrumenter, som virksomheden vælger at henføre til regnskabsmæssig sikring, skal indregnes efter § 49, stk. 2, nr. 3. Værdireguleringer af andre instrumenter følger hovedreglen i § 49, stk. 1, og § 37, stk. 1, og skal derved som udgangspunkt indregnes i resultatopgørelsen.

Bestemmelsen implementerer regnskabsdirektivets artikel 8, stk. 8, litra (a).

Til nr. 17

§ 49 oplister en række indtægter og omkostninger og angiver, om de skal indregnes i resultatopgørelsen eller egenkapitalen. Stk. 1, angiver de poster, som skal indgå i resultatopgørelsen, mens stk. 2 anfører de poster, som skal indgå direkte i egenkapitalen.

Af den gældende bestemmelse i § 49, stk. 2, nr. 4, fremgår det, at forskelsbeløb, der er opstået ved omregning af balanceposter i aktiviteter, der ikke løbende er indregnet i virksomhedens pengestrømme, jf. § 39, stk. 2, skal indregnes direkte i egenkapitalen.

Ved lovforslagets § 1, nr. 13 foreslås det, at der tilføjes et nyt § 39, stk. 3, hvorefter forskelsbeløb som opstår efter § 39, stk. 1, ved omregning fra fremmed valuta til årsrapportens monetære enhed, og som vedrører en monetær post, som er en del af virksomhedens nettoinvestering i udenlandske enheder, indregnes direkte på egenkapitalen.

Det foreslås på denne baggrund at ændre § 49, stk. 3, nr. 4, således at forskelsbeløb, der vedrører virksomhedens nettoinvestering i udenlandske enheder, ikke må indregnes i resultatopgørelsen, men skal indregnes direkte i egenkapitalen.

Bestemmelsen implementerer sammen med lovforslagets § 1, nr. 13, hvor der indsættes et nyt stk. 3 i § 39, regnskabsdirektivets artikel 8, stk. 8, litra (b).

Til nr. 18

Efter lovforslagets § 1, nr. 16, som ændrer § 49, stk. 2, nr. 3, skal indtægter og omkostninger, der hidrører fra aktiver og forpligtelser, som virksomheden vælger at henføre til at sikre værdien af aktiver og forpligtelser, og som virksomheden forventer at modtage eller påtage sig, herunder tilbageførsel af sådanne beløb, indregnes direkte i egenkapitalen.

Efter lovforslagets § 1, nr. 17, som ændrer § 49, stk. 2, nr. 4, skal forskelsbeløb, der er opstået ved omregning af balanceposter i aktiviteter, der ikke løbende er indregnet i virksomhedens pengestrømme, jf. § 39, stk. 2, samt forskelsbeløb, der vedrører virksomhedens nettoinvestering i udenlandske enheder, jf. § 39, stk. 3, indregnes direkte i egenkapitalen.

Den foreslåede bestemmelse i *stk.* 3, fastsætter, på hvilken post under egenkapitalen ovennævnte gevinster og tab skal indregnes, og at det skal ske på en dagsværdireserve. Denne reserve kan være en samlet post for alle de indtægter og omkostninger, som skal indregnes i dagsværdireserven. Reserven kan også opdeles på flere poster, f.eks. én for valutakursomregning af investering i udenlandske enheder og én for regnskabsmæssig sikring. Benævnelsen af posten kan således tilpasses det konkrete indhold, jf. 23, stk. 4, som tillader, at benævnelsen af arabertalposter i balancen kan tilpasses.

Det er både indtægter og omkostninger, som skal indregnes i dagsværdireserven. Det betyder, at reserven bliver en nettoreserve, og at den kan blive negativ. Formålet med reserven er ikke at vise en selskabsretlig binding, det vil sige udbytteregulering, men derimod at vise, hvilken samlet effekt de urealiserede gevinster og tab har på egenkapitalen. Reserven skal opløses, når de derunder opførte beløb realiseres eller tilbageføres.

Når de indregnede beløb realiseres, skal de indregnes i resultatopgørelsen. Dette betyder, at det er den akkumulerede gevinst eller tab, som indregnes i resultatopgørelsen ved realisation. Ved sikring af pengestrømme indregnes således den akkumulerede effekt af sikringsinstrumentet i resultatopgørelsen samtidig med, at det sikrede forhold indregnes. Herved adskiller disse reguleringer sig fra andre reguleringer, som i henhold til § 49, stk. 2, indregnes direkte på egenkapitalen og hvor den akkumulerede effekt ikke kan indregnes i resultatopgørelsen ved realisation.

Sikringstransaktioner kan være foretaget i dattervirksomheder, hvis kapitalandele er indregnet og målt efter indre værdis metode i modervirksomhedens årsregnskab. Her skal dattervirksomheden anvende bestemmelserne om indregning af værdireguleringen i dagsværdireserven. I modervirksomhedens årsregnskabs indregnes værdireguleringen af sikringsinstrumentet derimod i reserven for nettoopskrivning efter indre værdis metode, jf. § 43, stk. 5.

På samme måde indregnes gevinster ved omregning af regnskabsposter fra fremmed valuta til danske kroner i dattervirksomheder, hvis kapitalandele er indregnet og målt efter indre værdis metode

i modervirksomhedens årsregnskab. Her vil værdireguleringen i modervirksomhedens årsregnskab skulle indregnes i reserven for nettoopskrivning efter indre værdis metode, jf. § 43, stk. 5.

Bestemmelsen implementerer sammen med lovforslagets § 1, nr. 12-13 og nr. 16-17, regnskabsdirektivets artikel 8, stk. 8.

Til nr. 19

Forslaget om ændring af § 49, stk. 4, der bliver stk. 5, er en konsekvensændring af lovforslagets § 1, nr. 18, hvorefter der i lovens § 49 indsættes et nyt stk. 3. Der henvises til bemærkningerne til § 1, nr. 18. Henvisningen til stk. 3 i det gældende stk. 4 foreslås derfor ændret til stk. 4.

Til nr. 20

§ 58 oplister en række oplysninger, virksomhederne skal afgive, når de opskriver anlægsaktiver, som ikke løbende reguleres til dagsværdi efter §§ 37-38. Bestemmelsen er i dag primært relevant ved opskrivninger efter § 41.

Bestemmelsen blev nyaffattet ved lov nr. 738 af 1. juni 2015, hvor bestemmelsens nr. 2 ved en fejl fik litreringen a), b), c), d), d), og f). Det foreslås at ændre litreringen til a), b), c), d), e), f), så kravet om, at virksomheden skal oplyse om afgang i løbet af regnskabsåret, bliver litra e).

Til nr. 21

§ 58 oplister en række oplysninger, som virksomhederne skal give ved opskrivning af anlægsaktiver, som ikke løbende reguleres til dagsværdi efter §§ 37-38.

§ 58 blev nyaffattet ved lov nr. 738 af 1. juni 2015, hvorved regnskabsdirektivets artikel 16, stk. 1, litra b (i) blev implementeret ved § 58, nr. 2. Direktivets bestemmelse kræver oplysning om bevægelser i opskrivningsreserven i regnskabsåret med en forklaring på den skattemæssige behandling af posterne heri. I forarbejderne til § 58 (L 117 FT 2014/2015) blev kravet om oplysning om den skattemæssige behandling af opskrivninger anset for opfyldt af § 53, hvorefter der i en note skal oplyses om den anvendte regnskabspraksis, sammenholdt med § 47, hvorefter der skal afsættes fuldt udskudt skat på opskrivningerne.

Ved lovændringen i 2015 blev der imidlertid tillige for mikrovirksomheder indsat en undtagelsesbestemmelse i § 22, stk. 1, nr. 1, hvorefter mikrovirksomheder er undtaget fra oplysningspligten i § 53 om anvendt regnskabspraksis. Direktivets krav om oplysning om den skattemæssige behandling af opskrivninger jf. artikel 16, stk. 1, litra b (i) er dog ikke omfattet af de lempelsesmuligheder for mikrovirksomheder, som er udnyttet i årsregnskabsloven.

Det foreslås derfor, at der i § 58 indsættes et nyt nr. 3, hvorefter oplysningskravet om den skattemæssige behandling af bevægelserne på opskrivningshenlæggelsen finder anvendelse også for mikrovirksomheder, der har valgt ikke at oplyse om anvendt regnskabspraksis.

Til nr. 22

§ 58 a, stk. 1, indeholder oplysningskrav for virksomheder, der efter lovens §§ 37-38 måler aktiver og forpligtelser til dagsværdi. Kravene omfatter oplysninger om de forudsætninger, der er anvendt ved målingen, når dagsværdien ikke måles på grundlag af observationer på et aktivt marked. Ifølge § 58 a, stk. 2, kan oplysningerne i stk. 1 gives samlet for en kategori eller en gruppe af aktiver, hvis de centrale forudsætninger for dagsværdiberegningen i henholdsvis kategorien og gruppen af aktiver ikke afviger væsentligt indbyrdes. § 58 a, stk. 2, der bliver stk. 4, foreslås ændret ved lovforslagets § 1, nr. 24.

§ 58 a blev indsat i loven ved lov nr. 738 af 1. juni 2015 og implementerer regnskabsdirektivets artikel 16, stk. 1, litra c.

Det er konstateret, at dele af regnskabsdirektivets artikel 16, stk. 1, litra c, ikke blev implementeret ved lov nr. 738 af 1. juni 2015. Det drejer sig om artikel 16, stk. 1, litra c, nr. ii og nr. iv.

Det foreslås derfor, at der indsættes et nyt stk. 1 og 2 i § 58 a. Det foreslåede stk. 1 implementerer artikel 16, stk. 1, litra c, nr. ii, og det foreslåede stk. 2 implementerer artikel 16, stk. 1, litra c, nr. iv.

Det foreslåede *stk. 1* stiller krav om, at der for hver kategori af aktiver eller forpligtelser, som måles til dagsværdi, jf. §§ 37-38, skal gives oplysninger om dagsværdien, ændringer af dagsværdien, der er indregnet direkte i resultatopgørelsen, og ændringer, der er indregnet i dagsværdireserven under egenkapitalen.

Oplysningskravet omfatter dagsværdien ultimo samt årets ændringer af dagsværdien af aktiver og forpligtelser, der måles efter §§ 37-38, idet der skal oplyses særskilt om ændringer, der er indregnet direkte i resultatopgørelsen, og ændringer, der er indregnet i dagsværdireserven under egenkapitalen. Det vil sige, at der ikke stilles krav om at oplyse dagsværdien primo, ligesom der ikke er krav om at oplyse de ændringer, som følger af salg af aktiver eller afvikling af forpligtelser.

Der skal således oplyses om gevinster og tab, som ikke er realiserede, mens der ikke er krav om oplysninger om gevinster og tab, som er realiserede. Ved at oplyse om de ikke realiserede gevinster og tab får regnskabsbrugeren et vist indblik i, hvordan dagsværdireguleringerne påvirker årets resultat og udviklingen i egenkapitalen.

Det er ifølge det foreslåede stk. 1 ikke et krav at oplyse de akkumulerede gevinster og tab, som er indregnet i resultatopgørelsen. Det vil således ikke umiddelbart være muligt at udlede af regnskabet, hvor stor en del af en regnskabspost, som består af en urealiseret gevinst.

Oplysningerne om dagsværdireguleringen skal gives for hver kategori af aktiver eller forpligtelser. Begrebet »kategori« er ikke defineret i årsregnskabsloven, men skal forstås som de aktiver eller forpligtelser, som det pga. deres fælles karakteristika vil være naturligt at vurdere samlet. For eksempel vil børsnoterede aktier kunne anses for en kategori, mens det for investeringsejendomme vil være afgørende, om ejendommene har de samme karakteristika. Er der f.eks. tale om, at en

virksomhed har investeret i boligejendomme og indkøbscentre, vil der være tale om to kategorier af investeringsejendomme.

Hvis de krævede oplysninger fremgår tydeligt af resultatopgørelsen og balancen, vil der ikke være krav om, at de også skal gentages i en note.

Det foreslås, at der i *stk. 2* indføres krav om at medtage en oversigt, som viser bevægelser i dagsværdireserven i løbet af regnskabsåret. Dagsværdireserven er en post under egenkapitalen, og den nye specifikation er blevet aktuel, da der efter ændringen af årsregnskabsloven i 2015 ikke er et generelt krav om at specificere udviklingen i poster under egenkapitalen. Et sådant krav fandtes tidligere i § 56.

Dagsværdireserven opstår ved omregning af regnskabsposter i udenlandsk valuta eller ved dagsværdiregulering af sikringsinstrumenter, jf. § 49, stk. 3, som foreslås indsat ved, jf. lovforslagets § 1, nr. 18.

I henhold til den foreslåede § 49, stk. 3, skal reserven opløses samtidig med, at værdireguleringerne realiseres eller tilbageføres.

Til nr. 23

Forslaget om ændring af § 58 a, *stk. 2*, der bliver *stk. 4*, er en konsekvensændring af lovforslagets § 1, nr. 22, hvorefter der i lovens § 58 a indsættes et nyt *stk. 1* og *2*, hvorefter det gældende *stk. 1* og *2* bliver *stk. 3* og *4*. Henvisningen til *stk. 1* i det gældende *stk. 2* foreslås derfor ændret til *stk. 3*.

Til nr. 24

§ 58 a regulerer, hvilke oplysninger der skal gives om målegrundlag m.v., når aktiver og forpligtelser måles til dagsværdi. Bestemmelsen implementerer regnskabsdirektivets artikel 16, *stk. 1*, litra c.

Ifølge § 58 a, *stk. 1*, skal der oplyses om de centrale forudsætninger, som er anvendt ved beregningen, hvis aktiver eller forpligtelser måles til dagsværdi jf. §§ 37-38, og dagsværdien ikke måles på grundlag af observationer på et aktivt marked.

Det fremgår af den gældende § 58 a, *stk. 2*, at oplysninger i § 58 a, *stk. 1*, for måling af aktiver til dagsværdi kan gives samlet for en kategori eller gruppe af aktiver, hvis de centrale forudsætninger for dagsværdiberegningen i henholdsvis kategorien og gruppen af aktiver ikke afviger væsentligt indbyrdes. Ifølge § 58 a, *stk. 2*, kan oplysningerne således kun gives samlet for aktiver, men ikke for forpligtelser.

Det foreslås, at bestemmelsen ændres, således at *stk. 2*, der bliver *stk. 4*, jf. lovforslagets § 1, nr. 22, omfatter oplysninger om måling af såvel aktiver som forpligtelser, og at bestemmelsen hermed bringes i overensstemmelse med artikel 16, *stk. 1*, litra c, i regnskabsdirektivet.

Med forslaget får virksomhederne således mulighed for under nærmere angivne betingelser at samle de lovpligtige oplysninger om centrale forudsætninger i forbindelse med måling af såvel aktiver som forpligtelser.

Til nr. 25

Efter § 59 skal virksomheder, der for aktiver indregner renteomkostninger som en del af kostprisen, oplyse rentebeløbet for hver post.

Bestemmelsen implementerer regnskabsdirektivets artikel 17, stk. 1, litra a, nr. vi). Ifølge direktivbestemmelsens ordlyd er det alene de renter, der er indregnet (kapitaliseret) i årets løb som en del af aktivernes kostpris, der skal oplyses.

Det foreslås at ændre § 59, så det fremgår, at det er de i året indregnede renter, der skal oplyses om, og ikke de akkumulerede renter fra tidligere år.

Med forslaget bringes bestemmelsen således i fuld overensstemmelse med artikel 17, stk. 1, litra a, nr. vi) i regnskabsdirektivet.

Forslaget bringer også bestemmelsen i overensstemmelse med de internationale regnskabsstandarder, IFRS, på dette område. IFRS indeholder i IAS 23, afsnit 26, litra a, et tilsvarende oplysningskrav, som det foreslåede.

Til nr. 26

Bestemmelsen i § 78 fastsætter, hvilke regler der gælder for udarbejdelse af årsrapporten for virksomheder omfattet af regnskabsklasse C.

Bestemmelsen i § 78, stk. 3 oplister de bestemmelser i loven, som finder anvendelse for virksomheder omfattet af regnskabsklasse C. Foruden reglerne i lovens afsnit IV, Regnskabsklasse C, dvs. §§ 78 a - 101, er virksomheder omfattet af regnskabsklasse C også omfattet af en række bestemmelser i lovens foregående kapitler.

Bestemmelsen i § 78, stk. 4 fastsætter, at bestemmelserne i §§ 80-101 (regnskabsklasse C) har forrang, hvis en række af de regler i lovens afsnit III (regnskabsklasse B), der i medfør af § 78, stk. 3, finder anvendelse for virksomheder omfattet af regnskabsklasse C kommer i strid med bestemmelserne i §§ 80-101. Det fremgår blandt andet af bestemmelsen i § 78, stk. 4, at §§ 80-101 har forrang, hvis reglerne i §§ 41-43 kommer i strid med §§ 80-101.

Ved lov nr. 245 af 27. marts 2006 blev § 43 a indsat i årsregnskabsloven. Bestemmelsen giver virksomheder mulighed for at indregne kapitalandele i dattervirksomheder og associerede virksomheder til indre værdi. § 43 a står i lovens afsnit III, der indeholder regler, der gælder for virksomheder omfattet af regnskabsklasse B. § 43 a skal også gælde for virksomheder omfattet af regnskabsklasse C, og der skulle derfor ved lovændringen i 2006 have været foretaget en ændring af i § 78, stk. 3. Ved en fejl blev denne ændring dog ikke foretaget, men det fremgår dog af

bemærkningerne til indsættelsen af § 43 a, at bestemmelsen finder anvendelse for virksomheder omfattet af regnskabsklasse B, C eller D.

Det foreslås at ændre § 78, stk. 3 og 4, så det fremgår af bestemmelsen, at § 43 a finder anvendelse for virksomheder omfattet af regnskabsklasse C.

I § 78, stk. 3, henvises der til, at § 74 finder anvendelse for virksomheder omfattet af regnskabsklasse C, og § 74 nævnes også i § 78, stk. 4. § 74 blev imidlertid ophævet ved lov nr. 516 af 12. juni 2009, og der skulle i den forbindelse have været foretaget en konsekvensrettelse i § 78, stk. 3 og 4.

Det foreslås derfor, at henvisningen til § 74 i § 78, stk. 3 og 4, udgår.

Til nr. 27

Bestemmelsen i § 78 fastsætter hvilke regler der gælder for udarbejdelse af årsrapporten for virksomheder omfattet af regnskabsklasse C.

Ifølge bestemmelsen i § 78, stk. 5, finder § 137 anvendelse, hvis en virksomhed omfattet af regnskabsklasse C ønsker at aflægge årsrapport efter de internationale regnskabsstandarder. § 137 fastsætter nærmere, hvad der gælder, hvis en virksomhed, uanset om det er frivilligt eller pligtigt, udarbejder års- eller koncernregnskab efter de internationale regnskabsstandarder.

Ifølge lovens § 137 a kan Erhvervsstyrelsen fastsætte regler om, at visse bestemmelser i loven kan fraviges, når dette er nødvendigt for at anvende internationale regnskabsstandarder, som er specielt tilpasset små og mellemstore virksomheders behov. Bestemmelsen blev indsat i årsregnskabsloven ved lov nr. 738 af 1. juni 2015. Erhvervsstyrelsen har med bestemmelsen bemyndigelse til at fastsætte regler om, at små og mellemstore virksomheder kan fravige kravene i årsregnskabsloven, hvis de følger IFRS for SME's i den udstrækning, dette er muligt inden for rammerne af regnskabsdirektivet.

Der bør i § 78, stk. 5, henvises til at for virksomheder, der ønsker at aflægge årsrapport efter de internationale regnskabsstandarder finder også regler fastsat i medfør af § 137 a anvendelse.

Det foreslås derfor, at § 78, stk. 5, ændres, så det fremgår, at for virksomheder, der ønsker at aflægge årsrapport efter de internationale regnskabsstandarder finder ikke alene § 137 anvendelse men også regler fastsat i medfør af § 137 a anvendelse. Erhvervsstyrelsen har ikke udnyttet bemyndigelsen i § 137 a endnu.

Til nr. 28

Bestemmelsen i § 78 fastsætter, hvilke regler der gælder for udarbejdelse af årsrapporten for virksomheder omfattet af regnskabsklasse C.

Ifølge § 78, stk. 7, har en virksomhed, der har været omfattet af regnskabsklasse A eller B eller er ophørt med at anvende undtagelsen for mellemstore dattervirksomheder i § 78 a, mulighed for at

benytte lempelserne i bestemmelsens nr. 1-5. Lempelserne kan dog kun anvendes første gang virksomheden aflægger regnskab efter reglerne i regnskabsklasse C.

Ifølge § 78, stk. 7, nr. 1, kan en virksomhed ved indregning af omkostninger, der kun indirekte kan henføres til et fremstillet anlægs- eller omsætningsaktiv, jf. § 82 nøjes med at tillægge indirekte omkostninger til aktiver, der fremstilles fra og med regnskabsåret.

§ 82 blev nyaffattet ved lov nr. 738 af 1. juni 2015. Bestemmelsen blev begrænset, så der alene er krav om, at virksomheden i kostprisen for de varebeholdninger, den har fremstillet, skal indregne de omkostninger, der indirekte kan henføres til varebeholdninger, og kun for omkostninger, der vedrører fremstillingsperioden.

Som en konsekvens af ændringen af § 82 foreslås det at tilpasse ordlyden af § 78, *stk. 7, nr. 1*, så denne svarer til indholdet af § 82.

Til nr. 29

Bestemmelsen i § 78 fastsætter, hvilke regler der gælder for udarbejdelse af årsrapporten for virksomheder omfattet af regnskabsklasse C.

Ifølge § 78, stk. 7, har en virksomhed, der har været omfattet af regnskabsklasse A eller B eller er ophørt med at anvende undtagelsen for mellemstore dattervirksomheder i § 78 a, mulighed for at benytte lempelserne i bestemmelsens nr. 1-5. Lempelserne kan dog kun anvendes første gang virksomheden aflægger regnskab efter reglerne i regnskabsklasse C.

Efter § 78, stk. 7, nr. 5, kan virksomheder, der har været omfattet af regnskabsklasse A eller B, eller som er ophørt med at anvende § 78 a, og som for første gang aflægger regnskab efter reglerne for regnskabsklasse C, opgøre sammenligningstal efter § 24 og § 101, stk. 1, nr. 2, efter de hidtil anvendte metoder for de poster, som påvirkes ved ændring af indregningsmetoder og målegrundlag for perioder, der ligger før regnskabsåret.

I medfør af § 101 skal ledelsesberetningen indeholde en oversigt over en række finansielle poster, som fremgår af bestemmelsens stk. 1, nr. 1 og 2. Ifølge § 101, stk. 1, nr. 2, skal ledelsesberetningen indeholde sammenligningstal for de fire foregående regnskabsår.

Efter § 101, stk. 3, 1. pkt., kan virksomheden undlade at tilpasse sammenligningstal for perioder, der ligger før regnskabsåret, hvis virksomheden har ændret regnskabspraksis.

Det foreslås, at henvisningen i § 78, *stk. 7, nr. 5*, til § 101, stk. 1, nr. 2, udgår, da den lempelsesmulighed, der fastslås ved § 78, stk. nr. 5, og henvisningen heri til § 101, stk. 1, nr. 2. tillige fremgår direkte af § 101, stk. 3. Benytter virksomheden sig af bestemmelsen i § 78, stk. 7, nr. 5, skal den give en overordnet omtale af den indvirkning, ændringen af regnskabspraksis har haft på sammenligningstallene, jf. § 101, stk. 3, 2. pkt.

Til nr. 30

Efter den gældende bestemmelse i § 83 a skal virksomheden indregne aktiver, der ikke ejes af virksomheden, når virksomheden har alle væsentlige risici og fordele forbundet med ejendomsretten over aktivet.

Bestemmelsen skal ses i sammenhæng med den gældende § 33, stk. 1, 1. pkt., hvorefter et aktiv skal indregnes i balancen, når det er sandsynligt, at fremtidige økonomiske fordele vil tilflyde virksomheden, og aktivets værdi kan måles pålideligt. § 33, stk. 1, 2. pkt., indeholder dog en undtagelse, hvorefter en virksomhed uanset definitionen på aktiver i bilag 1, C, nr. 1, kan undlade at indregne aktiver, der ikke ejes af virksomheden, selvom virksomheden har alle væsentlige risici og fordele forbundet med ejendomsretten over aktivet. § 33, stk. 1, 2. pkt., foreslås ændret, jf. lovforslagets § 1, nr. 7, så virksomheden kan undlade at indregne aktiver, der ikke ejes af virksomheden. Den gældende undtagelse i § 33, stk. 1, 2. pkt., såvel som det foreslåede ændrede § 33, stk. 1, 2. pkt., gælder ikke for virksomheder omfattet af regnskabsklasse C, jf. § 83 a.

Den gældende § 83 a omhandler de leasede aktiver, som efter den gældende internationale regnskabsstandard om leasingkontrakter, IAS 17, anses som finansiel leasing. IAS 17 definerer finansiel leasing som lejeaftaler, hvor virksomheden besidder alle væsentlige risici og fordele forbundet med ejendomsretten over det leasede aktiv. IAS 17 udfylder således lovens rammebestemmelse i § 33, stk. 1, 1. pkt., og § 83 a.

Den nye regnskabsstandard for leasing, IFRS 16, som under IFRS afløser IAS 17 i 2019, indeholder imidlertid ikke en opdeling på operationel og finansiel leasing for leasingtager, således som IAS 17 gør. I henhold til IFRS 16 skal alle leasingaktiver og tilhørende forpligtelser indregnes i balancen hos leasingtager.

Med henblik på at sikre, at loven ikke er i strid med den nye regnskabsstandard, foreslås det at ændre § 83 a således, at det fremgår, at virksomheden skal indregne alle aktiver, der opfylder definitionen herpå, uanset om virksomheden ejer aktivet eller ej. Med den foreslåede ændring er det således ikke længere en betingelse, at forudsætningen fra den gældende regnskabsstandard, IAS 17, for indregning af et aktiv, at virksomheden har alle væsentlige risici og fordele forbundet med ejendomsretten over aktivet.

Den foreslåede ændring betyder, at virksomheder omfattet af regnskabsklasse C skal indregne alle aktiver, der opfylder definitionen herpå uanset ejendomsretten til aktivet. Dette er en rammebestemmelse. Rammen kan i forhold til lejede aktiver enten udfyldes som hidtil af IAS 17 eller af den nye IFRS 16.

Lovens definition på et aktiv i bilag 1, C, nr. 1, er i overensstemmelse med den generelle definition på et aktiv efter IFRS. Den nye IFRS 16 har ikke medført ændringer af definitionen på et aktiv, men indeholder nye forudsætninger for, hvornår et leaset aktiv og den tilhørende forpligtelse skal indregnes. Indregning efter den gældende IAS 17 kræver således, at virksomheden skal besidde alle væsentlige risici og fordele, som er forbundet med ejendomsretten over aktivet, mens IFRS 16 kræver,

at virksomheden har retten til at anvende aktivet og bestemme, hvorledes aktivet anvendes i leasingperioden.

Det er herefter op til virksomhederne, om de ønsker at udfylde lovens rammer med den hidtidige standard, eller om de ønsker at anvende den nye. Baggrunden for, at der kan vælges mellem to løsninger, er, at IFRS 16 på nuværende tidspunkt kan være meget byrdefuld at anvende som grundlag.

Da de to standarder kan medføre betydelige forskelle vedrørende, hvilke aktiver der indregnes i balancen, er det væsentligt, at virksomheder, som indregner leasede aktiver og tilhørende forpligtelser i balancen, tydeligt anfører i anvendt regnskabspraksis, jf. lovens § 53, hvilken metode som anvendes.

Til nr. 31

Efter den gældende bestemmelse i § 83 b skal virksomheder, der i henhold til aftale udfører entreprisarbejder eller serviceopgaver for fremmed regning, indregne indtægter og omkostninger i takt med arbejdernes udførelse efter produktionsmetoden.

Bestemmelsen skal ses i sammenhæng med § 49, stk.1, 1. pkt., hvorefter indtægter skal indregnes i takt med, at de indtjenes. § 49, stk. 1, 2. pkt., indeholder dog en undtagelse, hvorefter virksomheder kan undlade at indregne indtægter efter produktionsmetoden i takt med arbejdernes udførelse. Denne undtagelse er dog alene relevant i regnskabsklasse B, da § 83 b hindrer brug af undtagelsen for virksomheder omfattet af regnskabsklasse C.

Den gældende bestemmelse i § 83 b henviser specifikt til, at produktionsmetoden skal anvendes på entrepriscontrakter og serviceopgaver. Entrepriscontrakter er defineret i IAS 11 om entrepriscontrakter, mens servicecontrakter er defineret i IAS 18 om omsætning. De to standarder udfylder således lovens rammebestemmelse.

Den nye regnskabsstandard for omsætning, IFRS 15, om indtægter fra kontrakter med kunder, indeholder imidlertid ikke den samme opdeling af omsætning mellem entrepriscontrakter, salg af varer og servicecontrakter, som de hidtidige standarder.

Med henblik på at sikre, at loven ikke er i strid med den nye regnskabsstandard, foreslås det at ændre § 83 b således, at begreberne entrepriscontrakter og servicecontrakter udgår.

Dette betyder, at virksomheder omfattet af regnskabsklasse C skal indregne indtægter i takt med, at de indtjenes. Dette er en rammebestemmelse, der ikke angiver, hvornår en indtægt er indtjent. Vurderingen af, hvornår en indtægt er indtjent, kan foretages på baggrund af enten de hidtidige regnskabsstandarder IAS 11 eller IAS 18 eller af den nye IFRS 15. IFRS 15 har en ny tilgang til opgørelse af omsætning, men i praksis er der ofte ikke stor forskel på omsætningen beregnet efter de gamle og den nye standard.

Det er således op til virksomhederne, om de ønsker at udfylde lovens rammer med de hidtidige standarder, eller om de ønsker at anvende den nye. Baggrunden for, at der kan vælges mellem to løsninger, er, at IFRS 15 på nuværende tidspunkt kan være meget byrdefuld at anvende som grundlag.

Det forventes dog, at der over tid vil være et stigende antal virksomheder, der anvender IFRS 15 til at udfylde lovens rammer. Dette formodes at ske i takt med, at virksomhederne og deres rådgivere og revisorer får mere kendskab til IFRS 15, og at der udvikles edb-systemer, som understøtter denne standard.

Til nr. 32

§ 88 stiller krav om en anlægsnote for hver post under anlægsaktiver. Det fremgår af stk. 2, at stk. 1 med de fornødne tilpasninger finder anvendelse for hver post under anlægsaktiver, der løbende reguleres jf. § 38, efter hvilken bestemmelse visse aktiver kan reguleres til dagsværdi. De aktiver, der efter § 38 reguleres til dagsværdi, omfatter investeringsejendomme og biologiske aktiver som husdyr og planter.

Anlægsaktiver omfatter efter de gældende bestemmelser i årsregnskabsloven også finansielle aktiver, f.eks. kapitalandele, der efter § 37 kan reguleres til dagsværdi eller efter § 43 a til indre værdi. Visse sikrede aktiver kan også måles til dagsværdi efter § 37 a.

Det anses for mest hensigtsmæssigt at henvise til alle relevante bestemmelser i § 88, stk. 2.

Det foreslås derfor at præcisere *stk. 2*, så det fremgår, at *stk. 1* med de fornødne tilpasninger ligeledes finder anvendelse ved måling af anlægsaktiver til dagsværdi efter §§ 37-38 eller til indre værdi efter § 43 a.

Til nr. 33

Efter § 96, stk. 1, 1. pkt., skal store virksomheder angive nettoomsætningens fordeling på aktiviteter samt geografiske markeder, hvis sådanne aktiviteter - henholdsvis markeder - med hensyntagen til tilrettelæggelsen af salget af varer og tjenesteydelser afviger betydeligt indbyrdes. Efter § 96, stk. 1, 2. pkt., skal der ved fordelingen tages hensyn til den måde, hvorpå salget af de varer og tjenesteydelser, der indgår i virksomhedens ordinære drift, er tilrettelagt.

Ved ændringen af årsregnskabsloven i 2015, jf. lov nr. 738 af 1. juni 2015, blev den dagældende § 30 ophævet, og der var herefter ikke længere krav om eller mulighed for at klassificere visse poster som ekstraordinære. Alle indtægter og omkostninger er således pr. definition ordinære. Det giver derfor ikke begrebsmæssigt mening fortsat at anvende betegnelsen »virksomhedens ordinære drift«.

I forbindelse med ophævelsen af § 30 ved lovændringen i 2015 burde der være foretaget en konsekvensændring af § 96, stk. 1, 2. pkt.

Det foreslås på denne baggrund at ændre § 96, *stk. 1, 2. pkt.*, så det fremgår, at det er salget af de varer og tjenesteydelser, der indgår i virksomhedens primære drift, der ved fordelingen af nettoomsætningen skal tages hensyn til.

Til nr. 34-35

Der er tale om en konsekvensændring som følge af lovforslagets § 1, nr. 65-66, om definition af »kapitalinteresser«. Der henvises til bemærkningerne hertil.

Til nr. 36

Ifølge § 99, stk. 1, nr. 7, skal ledelsesberetningen for virksomheder omfattet af regnskabsklasse C og D beskrive de særlige risici udover almindeligt forekommende risici inden for virksomhedens branche, herunder forretningsmæssige og finansielle risici, som virksomheden kan påvirkes af. Bestemmelsen sigter således mod risici i bredere forstand og er ikke afgrænset til finansielle risici. Bestemmelsen i § 99, stk. 1, nr. 7, implementerer artikel 19, stk. 2, litra e, i regnskabsdirektivet. Direktivbestemmelsen vedrører dog kun krav om oplysninger knyttet til virksomhedens anvendelse af finansielle instrumenter, herunder oplysninger om mål og politikker for styring af finansielle risici, afdækningspolitik og risikoeksponering. § 99, stk. 1, nr. 7, går således videre end krævet af regnskabsdirektivet i forhold til, hvilke risici der skal omtales. Samtidig mangler der i § 99, stk. 1, nr. 7, nogle oplysningskrav i forhold til finansielle instrumenter sammenholdt med direktivet.

Det foreslås i lovforslagets § 1, nr. 37, at § 99, stk. 2, nyaffattes, så det fremgår af bestemmelsen, at ledelsesberetningen for virksomheder, der anvender finansielle instrumenter, og hvor det er væsentligt for at vurdere virksomhedens aktiver, forpligtelser, finansielle stilling og resultat, skal indeholde følgende: en beskrivelse af virksomhedens mål og politikker for styring af finansielle risici, herunder virksomhedens politik for sikring for alle større grupper af planlagte transaktioner, for hvilke der anvendes sikring og en beskrivelse af virksomhedens risikoeksponering i forbindelse med mulige ændringer i priser, kreditværdighed, likviditet og pengestrømme. Regnskabsdirektivets artikel 19, stk. 2, litra e, implementeres således i den foreslåede affattelse af § 99, stk. 2.

Virksomheden kan vælge at medtage oplysningerne i en note i stedet for i ledelsesberetningen. Dette følger af fast praksis, hvorefter krav til ledelsesberetningen kan opfyldes ved at medtage oplysningerne i noterne. Når en oplysning medtages i noterne, omfattes den også af den almindelige revisionspligt i forhold til noter. Da ledelsesberetningen ikke er omfattet af revisionspligten, kan oplysninger, som skal medtages i noterne, ikke flyttes til ledelsesberetningen, medmindre der er direkte lovhjemmel hertil.

Det foreslås, at § 99, stk. 1, nr. 7, ophæves, idet de krav, der følger af bestemmelsen, ikke er krævet i henhold til regnskabsdirektivet, ligesom kravene i vid udstrækning tillige vil blive opfyldt ved det foreslåede § 99, stk. 2.

Der er også andre bestemmelser i loven, som kræver oplysninger om risici. § 99, stk. 1, nr. 5, kræver oplysning om virksomhedens forventede udvikling og de særlige forudsætninger, ledelsen har lagt til grund for sine forventninger. Herunder vil der ofte være behov for at beskrive særlige risici, som kan påvirke den fremtidige udvikling. I § 99 a kræves der oplysninger om ikke-finansielle risici.

I henhold til § 11, stk. 2, skal der i regnskabet gives oplysninger udover de i loven specifikt krævede, hvis dette er nødvendigt for, at regnskabet skal give et retvisende billede. Dette betyder, at loven også

kræver oplysninger om risici udover lovens specifikke krav, hvis dette er nødvendigt for, at regnskabet skal give et retvisende billede.

Det vurderes således samlet, at regnskabsbrugeren ved den foreslåede løsning, får flere oplysninger om risici knyttet til virksomhedens anvendelse af finansielle instrumenter, samtidig med at det er begrænset, hvilke oplysninger som udgår.

Med den foreslåede ændring af § 99 og den foreslåede ændring af § 99, stk. 2, sikres en direktivnær implementering af artikel 19, stk. 2, litra e, i regnskabsdirektivet.

Til nr. 37

§ 99 beskriver kravene til indholdet i ledelsesberetningen. § 99, stk. 1, nr. 1-10, oplister en række oplysninger, der skal gives i ledelsesberetningen. Ifølge § 99, stk. 1, nr. 4, skal der i ledelsesberetningen redegøres for udviklingen i virksomhedens aktiviteter og økonomiske forhold. Ifølge den gældende § 99, stk. 2, skal store virksomheder, i det omfang det er nødvendigt for at forstå virksomhedens udvikling, resultat og finansielle stilling, supplere redegørelsen i henhold til § 99, stk. 1, nr. 4, med oplysninger om ikke-finansielle forhold, som er relevante for de specifikke aktiviteter, herunder oplysninger vedrørende miljø- og personaleforhold.

§ 99, stk. 2, implementerer regnskabsdirektivets artikel 19, stk. 1, tredje afsnit. Anvendelsesområdet for § 99, stk. 2, er det samme som for lovens § 99 a. § 99 a implementerer regnskabsdirektivets artikel 19 a, som blev indsat i regnskabsdirektivet ved artikel 1, nr. 1, i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2014/95/EU af 22. oktober 2014 om ændring af direktiv 2013/34/EU for så vidt angår offentliggørelse af ikke-finansielle oplysninger og oplysninger om mangfoldighed for visse store virksomheder og koncerner. Ifølge artikel 19 a, stk. 2, i regnskabsdirektivet anses virksomheder, der opfylder kravet i artikel 19 a, stk. 1, om udarbejdelse af en ikke-finansiel redegørelse, for at have opfyldt kravet i regnskabsdirektivets artikel 19, stk. 1, tredje afsnit.

Den danske implementering af regnskabsdirektivet, herunder af de ændringer, der blev vedtaget med direktiv 2014/95/EU, medfører, at virksomheder, der er omfattet af § 99, stk. 2, også er omfattet af § 99 a. Implementeringen af regnskabsdirektivets artikel 19 a, stk. 2, i årsregnskabslovens § 99 a medfører, at kravet i § 99, stk. 2, ikke er påkrævet. På den baggrund foreslås det, at det nugældende indhold af § 99, stk. 2, ophæves.

§ 99, stk. 2, foreslås samtidig nyaffattet med et helt nyt indhold. Efter § 99, stk. 1, nr. 7, skal store virksomheder i ledelsesberetningen beskrive særlige risici udover almindeligt forekommende risici inden for virksomhedens branche, herunder forretningsmæssige og finansielle risici, som virksomheden kan påvirkes af. Bestemmelsen sigter således mod risici i bredere forstand og er ikke afgrænset til finansielle risici. Bestemmelsen i § 99, stk. 1, nr. 7, implementerer artikel 19, stk. 2, litra e, i regnskabsdirektivet. Direktivbestemmelsen vedrører dog kun krav om oplysninger knyttet til virksomhedens anvendelse af finansielle instrumenter, herunder oplysninger om mål og politikker for styring af finansielle risici, afdækningspolitik og risikoeksponering.

Det foreslås, at § 99, stk. 2, nyaffattes, så det fremgår af bestemmelsen, at ledelsesberetningen for virksomheder, der anvender finansielle instrumenter, og hvor det er væsentligt for at vurdere virksomhedens aktiver, forpligtelser, finansielle stilling og resultat, skal indeholde følgende: en beskrivelse af virksomhedens mål og politikker for styring af finansielle risici, herunder virksomhedens politik for sikring for alle større grupper af planlagte transaktioner, for hvilke der anvendes sikring og en beskrivelse af virksomhedens risikoeksponering i forbindelse med mulige ændringer i priser, kreditværdighed, likviditet og pengestrømme.

Omfanget og indholdet af beskrivelsen ifølge den foreslåede bestemmelse vil afhænge af, i hvilket omfang virksomheden anvender finansielle instrumenter og i øvrigt af, i hvilket omfang virksomheden er eksponeret over for de enkelte typer af finansielle risici.

Når der efter den foreslåede bestemmelse gives oplysninger om finansielle risici i relation til anvendelsen af finansielle instrumenter, vil oplysningskravet i § 99, stk. 1, nr. 7, for så vidt angår finansielle instrumenter, tilsvarende anses for opfyldt.

Til nr. 38

Det foreslås, at der i § 99 indsættes et nyt *stk. 3*, hvorefter virksomheder, som i overensstemmelse med det foreslåede § 99 a, stk. 1-4, jf. lovforslagets § 1, nr. 39, har en politik for miljøforhold og redegør herfor, er undtaget fra kravet i det foreslåede § 99, stk. 1, nr. 7, jf. lovforslagets § 1, nr. 36.

Den foreslående bestemmelse i § 99, stk. 1, nr. 7, viderefører uden ændringer det gældende § 99, stk. 1, nr. 8. Efter den foreslåede § 99, stk. 1, nr. 7, skal virksomheder i regnskabsklasse C og D beskrive påvirkningen på det eksterne miljø og de foranstaltninger, som virksomheden har iværksat til forebyggelse, reduktion eller afhjælpning af skader på miljøet. Miljø er efter bestemmelsen afgrænset til det eksterne miljø til forskel fra f.eks. virksomhedens interne arbejdsmiljø. Virksomheder omfattet af kravet skal give en overordnet omtale af virksomhedens miljøpolitik.

Det foreslås derfor, at en virksomhed, der redegør for sin miljøpolitik efter § 99 a er undtaget fra kravet i den foreslåede § 99, stk. 1, nr. 7. Herved sikres det, at oplysninger om miljøforhold kun skal gives ét sted, nemlig i redegørelsen for samfundsansvar.

Til nr. 39

§ 99 a om visse virksomheders forpligtelse til at afgive en redegørelse for samfundsansvar blev som et nationalt krav indsat i årsregnskabsloven ved lov nr. 1403 af 27. december 2008 og trådte i kraft med virkning for regnskabsår, der begyndte den 1. januar 2009 eller senere.

Med Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2014/95/EU af 22. oktober 2014 om ændring af direktiv 2013/34/EU for så vidt angår offentliggørelse af ikke-finansielle oplysninger og oplysninger om mangfoldighed for visse store virksomheder og koncerner (herefter ændringsdirektivet) blev artikel 19 a omhandlende ikke-finansielle redegørelse for samfundsansvar indsat i regnskabsdirektivet.

Artikel 19 a i regnskabsdirektivet omfatter alene store virksomheder af offentlig interesse med et gennemsnitligt antal ansatte i løbet af regnskabsåret på minimum 500.

Regnskabsdirektivets krav blev gennemført i to tempi ved lov nr. 738 af 1. juni 2015.

Virksomheder, som er omfattet af anvendelsesområdet for artikel 19 a i regnskabsdirektivet, blev omfattet af de nye krav i § 99 a for regnskabsår, der begyndte 1. januar 2016 eller senere.

Virksomheder, som allerede var omfattet af den dagældende § 99 a, men ikke af direktivets anvendelsesområde, blev først omfattet af de nye krav i § 99 a for regnskabsår, der begyndte 1. januar 2018 eller senere. Det drejede sig om store virksomheder omfattet af regnskabsklasse C og virksomheder omfattet af regnskabsklasse D, der på balancetidspunktet enten er en lille eller mellemstor virksomhed, eller har haft et gennemsnitligt antal heltidsbeskæftigede i løbet af regnskabsåret på mindre end 500.

Regnskabsdirektivets artikel 19 a, stk. 1, indebærer, at de omhandlede virksomheder skal medtage en ikke-finansiell redegørelse i ledelsesberetningen. Redegørelsen skal indeholde en række nærmere angivne oplysninger om virksomhedens samfundsansvar, jf. nedenfor.

Oplysningerne skal ifølge direktivet gives i det omfang, det er nødvendigt for forståelsen af virksomhedens udvikling, resultat, situation og dens aktivitets påvirkning af samfundet. Der er således tale om, at redegørelsen for samfundsansvar skal have relation til virksomhedens kerneforretning, og at oplysningerne skal gives i det omfang, de er nødvendige for at sikre forståelsen af virksomhedens udvikling, resultat, situation og dens aktivitets påvirkning af det omgivende samfund.

Efter den gældende § 99 a skal store virksomheder omfattet af regnskabsklasse C og virksomheder omfattet af regnskabsklasse D (statslige aktieselskaber og børsnoterede virksomheder) supplere ledelsesberetningen med en redegørelse for samfundsansvar.

Forslaget til nyaffattelse § 99 a, stk. 1, viderefører det eksisterende anvendelsesområde for bestemmelsen. Der er tale om et bredere anvendelsesområde, end der følger af artikel 19 a i regnskabsdirektivet. Se nærmere herom i de almindelige bemærkninger, afsnit 7.

Den foreslåede nyaffattelse indebærer ændringer i bestemmelsens struktur, en række præciseringer samt indførelse af enkelte nye krav og en undtagelsesmulighed for så vidt angår visse oplysninger, hvis offentliggørelse kan volde betydelig skade for virksomheden (skadesklausul). De foreslåede præciseringer er foretaget dels som følge af en fornyet vurdering af, hvorledes direktivets krav mest hensigtsmæssigt implementeres, dels at det har vist sig, at der er behov for at tydeliggøre flere af kravene og sikre konsistens i bestemmelsen. De foreslåede stk. 5-10 svarer i høj grad til de gældende stk. 4-9.

§ 99 a skal ses i lyset af lovens § 12, som indeholder et generelt krav om, at årsrapporten skal udarbejdes således, at den støtter regnskabsbrugerne i deres økonomiske beslutninger. Regnskabsbrugerne udgør en bred kreds af interessenter, herunder virksomheder, organisationer,

offentlige myndigheder, medarbejdere, aktionærer, kunder, leverandører, långivere m.fl., hvis økonomiske beslutninger normalt må forventes at kunne blive påvirket af en årsrapport. De omhandlede beslutninger kan f.eks. vedrøre placering af regnskabsbrugerens egne ressourcer (f.eks. investering, långivning m.v., ansættelse i virksomheden), ledelsens forvaltning af virksomhedens ressourcer og fordeling af virksomhedens ressourcer (udbetaling af udbytte m.v.). Oplysningerne har således alene til formål at understøtte økonomiske beslutninger i forhold til virksomheden.

Det foreslåede § 99 a, stk. 1, fastslår i lighed med den hidtil gældende bestemmelse, at virksomheden skal supplere ledelsesberetningen med en redegørelse for samfundsansvar. Ved nyaffattelsen tydeliggøres det, at redegørelsen skal indeholde oplysninger i det omfang, det er nødvendigt for at sikre forståelsen af virksomhedens udvikling, resultat, situation og dens aktivitets påvirkning af samfundet.

Med § 99 a, stk. 1, følger en ubetinget pligt til at udarbejde en redegørelse for samfundsansvar. Formuleringen i det foreslåede § 99 a, stk. 1, sidste pkt., om at oplysningerne skal sikre forståelsen af virksomhedens udvikling, resultat, situation og virksomhedens aktivitets påvirkning af forholdene i 2. pkt., indebærer imidlertid, at redegørelsen kan have varierende omfang. Oplysningerne efter stk. 2 afhænger af virksomhedens aktivitet og i hvor stor udstrækning virksomheden har politikker for samfundsansvar. Oplysninger krævet efter stk. 3 skal altid gives, også i tilfælde hvor en virksomhed ikke har nogen politikker.

Efter stk. 1 skal redegørelsen som minimum indeholde oplysninger vedrørende miljøforhold, herunder virksomhedens arbejde med at reducere klimapåvirkningen ved virksomhedens aktivitet, sociale- og personaleforhold samt forhold vedrørende respekt for menneskerettighederne, bekæmpelse af korruption og bestikkelse.

Baggrunden for, at der efter § 99 a, stk. 1, skal redegøres, ikke alene, for virksomhedens påvirkning af miljø, men også virksomhedens arbejde med reduktion af klimapåvirkningen, er, at ved at medtage oplysninger om virksomhedens arbejde med at reducere klimapåvirkningen ved virksomhedens aktivitet, samles der oplysninger, som tidligere var omfattet af den grønne regnskabspligt, jf. den nu ophævede bekendtgørelse nr. 210 af 3. marts 2010 om visse virksomheders afgivelse af miljøoplysninger.

Ved vurdering af væsentlighed for den ikke-finansielle redegørelse skal vurderingen ske ud fra formålet med redegørelsen. Redegørelsen for samfundsansvar skal være retvisende for de forhold, beretningen omhandler, jf. årsregnskabslovens § 11, stk. 1, 2. pkt. Det almindelige væsentlighedskriterium i § 13, stk. 1, nr. 3, finder også anvendelse med de fornødne tilpasninger set i forhold til formålet med redegørelsen. Virksomheden skal derfor foretage en vurdering af, hvilke oplysninger der er væsentlige og relevante for den konkrete virksomheds regnskabsbrugere. Der er således ikke tale om, hvilke oplysninger der er væsentlige for virksomheden, men om hvilke oplysninger der er væsentlige for regnskabsbrugerne i forhold til deres beslutningstagen. Det afgørende er således, at regnskabsbrugeren får en forståelse af de i redegørelsen nævnte forhold.

Efter § 99, stk. 1, nr. 1, skal ledelsesberetningen indeholde en beskrivelse af virksomhedens væsentlige aktivitet. Det almindelige væsentlighedskriterium i § 13, stk. 1, nr. 3, indebærer, at virksomheder i henhold til bestemmelsen i § 99, stk. 1, nr. 1, skal give en beskrivelse af de produkter og ydelser, som genererer størstedelen af nettoomsætningen og indtjeningen. Når en virksomhed i forbindelse med udarbejdelse af virksomhedens redegørelse for politikker for samfundsansvar, jf. § 99 a, vurderer væsentlighed, skal der anlægges en bredere betragtning end ved væsentlighedsvurdering efter § 99. Nærmere bestemt skal væsentlighedsvurderingen i forhold til § 99 a ikke alene foretages med udgangspunkt i finansielle oplysninger. Baggrunden herfor er, at de oplysninger, der kræves i § 99, har til formål at hjælpe interessenterne med at forstå virksomhedens udvikling, resultat, situation og virksomhedens aktivitets påvirkning af miljø- klima-, sociale- og personaleforhold samt af forhold vedrørende respekt for menneskerettigheder, bekæmpelse af korruption og bestikkelse. Mens § 99 tager udgangspunkt i de finansielle oplysninger, har § 99 a således et bredere formål.

I henhold til det foreslåede *stk. 2* skal der gives oplysninger om de i stk. 1 nævnte forhold, jf. direktivets artikel 19 a, stk. 1. De i stk. 1 nævnte forhold, som er omtalt ovenfor, er uændret i forhold til den gældende § 99 a, stk. 1.

Det foreslåede *stk. 2, 2. pkt.*, svarer til det gældende § 99 a, stk. 3, dog således at det præciseres, at hvis virksomheden ikke har en politik på et af de i stk. 1, nævnte forhold, skal det ikke alene oplyses, men der skal gives en klar og begrundet forklaring for de forhold, hvor virksomheden har valgt ikke at have politikker. Redegørelsen skal gives for hvert af de forhold i stk. 1, hvor virksomheden ikke har en politik. Bestemmelsen implementerer artikel 19 a, stk. 1, 3. afsnit.

Med den foreslåede ændring understreges det, at virksomheden skal oplyse og begrunde, hvorfor virksomheden ikke har udarbejdet en politik, hvis dette er tilfældet.

Regnskabsdirektivet artikel 19 a fastslår, at forklaringen, der skal gives for hvert enkelt forhold, skal være klar og begrundet, hvilket med forslaget til nyaffattelsen af stk. 2, 2. pkt., fremgår direkte af lovteksten. Vurderes det af en virksomhed, at der ikke er behov for at have politikker for samfundsansvar, er det f.eks. ikke fyldestgørende, at virksomheden blot oplyser, at den ikke har politikker for samfundsansvar, grundet virksomhedens størrelse eller branche. En tilstrækkelig begrundelse kan derimod f.eks. være at oplyse om, hvorfor det konkret ikke er relevant for den pågældende virksomhed at have en politik for f.eks. miljøforhold. En forklaring her kunne være, at virksomhedens aktivitet hverken belaster miljøet eller indebærer en risiko for miljøet, ligesom virksomhedens væsentlige underleverandører ikke påvirker miljøet ved udførelsen af arbejde for virksomheden.

Præambel nr. 7 til ændringsdirektivet uddyber, hvilke oplysninger der bør eller kan gives i redegørelsen for hvert forhold. Som eksempler på oplysninger om miljøforhold nævnes oplysninger om aktuelle og forudsigelige påvirkninger af en virksomheds aktiviteter for miljøet, og hvor det er relevant, for sundheden og sikkerheden, brugen af vedvarende og/eller ikke-vedvarende energikilder,

drivhusgasemissioner, vandforbrug og luftforurening. Miljø- og klimaforhold betragtes som to selvstændige forhold, men virksomheden kan dog vælge at lade oplysninger om klimaforhold indgå som en del af virksomhedens miljørapportering.

Som eksempler på oplysninger om sociale og personalemæssige anliggender nævner præambel nr. 7 oplysninger om de foranstaltninger, der er truffet for at sikre ligestilling, gennemførelsen af Den Internationale Arbejdsorganisations grundlæggende konventioner, arbejdsvilkår, dialogen mellem arbejdsmarkedets parter, respekten for arbejdstagernes ret til at blive informeret og hørt, respekten for fagforeningsrettigheder, sundhed og sikkerhed på arbejdspladsen og dialogen med lokalsamfundet og/eller de foranstaltninger, der er truffet for at sikre beskyttelsen og udviklingen af disse samfund. Med hensyn til oplysninger om menneskerettigheder, herunder arbejdstagerrettigheder, samt bekæmpelse af korrupsion og bestikkelse, kan den ikke-finansielle redegørelse indeholde oplysninger om forebyggelse af negative påvirkninger af menneskerettighederne og/eller de instrumenter, der er indført til bekæmpelse af korrupsion og bestikkelse.

Redegørelsen efter § 99 a skal ifølge det foreslåede stk. 2, indeholde oplysninger om virksomhedens politikker for samfundsansvar for de i stk. 1 nævnte forhold, herunder om eventuelle standarder, retningslinjer eller principper for samfundsansvar, som virksomheden anvender, svarende til den gældende § 99 a, stk. 2, nr. 2. Ved politikker forstås i denne forbindelse bredt virksomhedens interne retningslinjer, målsætninger eller andre dokumenter, der beskriver, hvordan virksomheden arbejder med samfundsansvar. Det er således uden betydning om dokumentet er benævnt politik eller retningslinjer eller lignede. Dette følger af lovens grundlæggende princip i § 13, stk. 1, nr. 2 om at der skal tages hensyn til de reelle forhold fremfor formaliteter uden reelt indhold.

Efter forslaget *stk. 2, nr. 1*, skal virksomheden for hvert forhold i stk. 1, hvor den har politikker, give oplysninger om indholdet af virksomhedens politik. Det er således ikke tilstrækkeligt alene at oplyse, at virksomheden har en politik for et givent forhold, som eksempelvis miljø. Virksomheden skal også redegøre for indholdet af den pågældende politik. I overensstemmelse med stk. 1 skal der gives de oplysninger, som er nødvendig for at sikre forståelsen af politikken, for så vidt angår virksomhedens udvikling, resultat, situation og aktivitetens påvirkning af det pågældende forhold. Der er generelt tale om videreførelse af gældende ret i § 99 a, stk. 2, nr. 2.

Redegørelsen skal opfylde kravet i § 13, stk. 2, om kontinuitet. Hvis en virksomhed oplyser om sin politik, skal den tillige oplyse om resultaterne af denne politik indtil politikken ophæves. En virksomhed kan således ikke omtale politikker et år uden at oplyse om resultaterne i det følgende år. Udgangspunktet er, at en virksomhed skal rapportere om resultaterne af den politik, som er meldt ud i tidligere år. Hvis en virksomhed ændrer politik i et år, skal der i det følgende år oplyses om resultaterne indtil det tidspunkt, hvor politikken er ophævet samt oplyses om betydningen af den ændrede politik, jf. § 13, stk. 2.

En virksomhed kan ophæve eksisterende politikker og indføre nye. For en ophævet politik skal der dog oplyses om resultater indtil det tidspunkt, hvor politikken er ophævet. Hvis en politik ophæves midt i et regnskabsår, skal dette oplyses, ligesom resultaterne i det første halvår skal oplyses.

Efter forslaget *stk. 2, nr. 2*, skal virksomheden som hidtil redegøre for, hvordan den omsætter sine politikker for samfundsansvar til handling. Virksomheden skal herunder redegøre for eventuelle systemer eller procedurer herfor. Det kan eksempelvis være ledelsessystemer, kontrolsystemer, evalueringer eller andre procedurer, der systematisk gennemgår implementeringen af politikkerne. Dette omfatter også, at virksomheden skal oplyse hvis den er certificeret i henhold til en certificeringsordning for enten processer eller produkter (mærkningsordninger). Ifølge artikel 19 a, stk. 1, litra b og c, i regnskabsdirektivet skal virksomheden oplyse om politikker og resultater heraf. Direktivet kræver således ikke eksplicit, at virksomheden redegør for, hvordan politikken omsættes til handling. Det er dog fundet hensigtsmæssigt at bibeholde det gældende krav om oplysninger om, hvordan politikken omsættes til handling, da der herved sikres en sammenhængende redegørelse fra politik til resultater. Det er således vurderet, at direktivets krav om, at der skal oplyses om resultater naturligt forudsætter, at der oplyses om hvordan politikkerne omsættes til resultater. Beskrivelsen af resultaterne vil således naturligt indeholde oplysninger om hvordan politikken er omsat.

Forslagets *stk. 2, nr. 3*, ændrer ikke materielt i forhold til den gældende bestemmelse. Redegørelsen skal således indeholde oplysninger om processer for nødvendig omhu (»due diligence«), hvis virksomheden anvender sådanne processer. Anvendes sådanne processer ikke for et af de i stk. 1 nævnte forhold, er der ikke krav om at redegørelsen indeholder oplysninger eller en begrundelse herfor.

Due-diligence-begrebet er defineret i internationale retningslinjer for samfundsansvar som f.eks. OECD's Retningslinjer for Multinationale Virksomheder og FN's Retningslinjer for Menneskerettigheder og Erhvervsliv – begge vedtaget i 2011 – hvor det indgår som et centralt element. Direktivet refererer til de nævnte internationale retningslinjer. Begrebet »due diligence« er gengivet som nødvendig omhu (»due diligence«).

Kravet om beskrivelse af anvendte due diligence processer udspringer af kravet i artikel 19 a, stk. 1, litra b, i regnskabsdirektivet om, at beskrivelsen af virksomhedens politikker skal omfatte en beskrivelse af »gennemførte due diligence processer«. Virksomhederne har således ikke efter direktivet pligt til at anvende såkaldte due diligence processer, men har pligt til for hvert politikforhold at oplyse om anvendelsen af sådanne processer, hvis virksomheden gør brug heraf. Direktivet uddyber ikke nærmere hvilke oplysninger, virksomheden skal give om anvendte due diligence processer. Virksomheden må derfor foretage en konkret vurdering af hvilke oplysninger, der bør gives herom i forhold til virksomhedens politikker for samfundsansvar under hensyntagen til, at oplysningerne er relevante og proportionale set i forhold til virksomhedens aktiviteter.

Det foreslåede *stk. 2, nr. 4*, svarer til det gældende § 99 a, stk. 2, nr. 6, uden indholdsmæssige ændringer. Bestemmelsen refererer til de i stk. 1 nævnte forhold for at sikre kontinuiteten i

rapporteringen. Formuleringen er tilpasset sprogligt således, at »virksomhedens eventuelle forventninger« nu er nævnt som »virksomhedens forventninger«.

Stk. 2, nr. 4, indeholder krav om, at der skal gives oplysning om virksomhedens vurdering af, hvilke resultater, der er opnået i regnskabsåret som følge af virksomhedens arbejde med samfundsansvar. Oplysningerne skal gives for hvert enkelt politikområde. Efter stk. 2, nr. 4, skal virksomheden endvidere-oplyse om virksomhedens forventninger til arbejdet fremover, svarende til det gældende § 99 a, stk. 2, nr. 6. Stk. 2, nr. 4 implementerer regnskabsdirektivets artikel 19 a, stk. 1, litra c, idet kravet om, at virksomheden skal oplyse om virksomhedens forventninger til arbejdet fremover udtryk for et særligt dansk krav.

I tilfælde hvor en virksomhed f.eks. året før har indført en ny politik eller ændret en politik, og politikken ikke har givet resultater, skal virksomheden blot oplyse dette i sin redegørelse.

Der er hverken i ændringsdirektivet eller i § 99 a, stk. 2, nr. 4, krav om, at virksomheden skal vurdere, hvilke målbare økonomiske resultater arbejdet med samfundsansvar har medført. Det er omvendt heller ikke tilstrækkeligt alene at oplyse om værdiskabende resultater for virksomheden selv. Såvel positive som negative resultater for de enkelte politikområder, skal oplyses i det omfang de er væsentlige.

Oplysningerne skal have relation til virksomhedens kerneforretning og skal gives i det omfang, de er nødvendige for at sikre forståelsen af udviklingen i og påvirkningen fra kerneforrettningens aktiviteter. Dette kan eksempelvis omfatte positive eller negative påvirkninger af medarbejderes trivsel, berørte personers menneskerettigheder blandt eksempelvis leverandører, eller miljø- og klimamæssige påvirkninger osv.

Efter det foreslåede *stk. 3* skal redegørelsen, uanset om virksomheden har politikker for de i stk. 1 nævnte forhold, indeholde oplysninger efter stk. 3, nr. 1-4. Disse oplysninger skal således indgå i redegørelsen, selvom virksomheden har valgt ikke at have politikker for samfundsansvar.

Ifølge det foreslåede *stk. 3, nr. 1*, skal redegørelsen indeholde en kort og præcis beskrivelse af virksomhedens forretningsmodel. Beskrivelsen skal bidrage til forståelsen af sammenhængen mellem kerneforretningen og virksomhedens arbejde med samfundsansvar. Kerneforretning defineres som virksomhedens løbende aktiviteter. Hvorvidt der er tale om en for virksomheden stor eller lille aktivitet, er således uden betydning for denne definition. Når kerneforretningen skal beskrives, er det naturligt at fokusere på den del af kerneforretningen, som har den største aktuelle eller mulige påvirkning på samfundet. Dette er ikke nødvendigvis virksomhedens største aktivitet målt på omsætning m.v.

Stk. 3, nr. 1, implementerer artikel 19 a, stk. 1, litra a, i regnskabsdirektivet. Direktivet angiver ikke nærmere, hvilke krav der stilles til beskrivelsen af virksomhedens forretningsmodel, men angiver blot, at forretningsmodellen skal beskrives kort. Virksomheden definerer således selv indholdet og detaljeringsgraden af de oplysninger, der gives om forretningsmodellen. Formålet med at kræve oplysninger om virksomhedens forretningsmodel er, at det kan bidrage til forståelsen af koblingen mellem virksomhedens strategi og kerneforretning og virksomhedens tilgang til samfundsansvar.

Derfor vil det være naturligt, at beskrivelsen af forretningsmodellen inkluderer emner som f.eks. forretningsområder, produkter og tjenesteydelser. Beskrivelsen skal gives på en klar, forståelig og faktuel måde, hvor der udelades oplysninger af mere reklamemæssig karakter.

Ifølge det foreslåede *stk. 3, nr. 2, 1 pkt.*, skal redegørelsen indeholde oplysninger om væsentligste risici forbundet med de i stk. 1 nævnte forhold i relation til virksomhedens forretningsaktiviteter, herunder hvor det er relevant og proportionalt, i relation til virksomhedens forretningsforbindelser, produkter eller tjenesteydelser, som indebærer en særlig risiko for negative påvirkninger af de i stk. 1 nævnte forhold. I henhold til *stk. 3, nr. 2, 2. pkt.*, skal der gives oplysninger om, hvordan virksomheden håndterer de pågældende risici. Der skal alene oplyses om ikke-finansielle risici. Årsregnskabsloven indeholder særlige bestemmelser om oplysninger om finansielle risici. For visse risici kan der være både et finansielt element og et ikke-finansielt. Det kan f.eks. være aktuelt på miljøområdet, hvor forurening kan medføre et krav om oprensning. I disse tilfælde vil det være naturligt at give en samlet beskrivelse af problematikken, f.eks. ved, at der foretages krydshenvisning mellem beskrivelsen af de finansielle og de ikke-finansielle risici.

I medfør af det foreslåede *stk. 3, nr. 2*, tydeliggøres det i forhold til gældende ret, at der som minimum skal rapporteres om væsentlige risici for de i stk. 1 nævnte forhold, uanset om virksomheden har en politik for området. F.eks. skal en virksomhed rapportere om væsentlige ikke-finansielle risici for miljøforhold, uagtet at virksomheden ikke har politikker for miljøforhold. Derudover skal der, hvor det er relevant og proportionalt, gives oplysninger i relation til virksomhedens forretningsforbindelser, produkter og tjenesteydelser, som indebærer en særlig risiko for negativ påvirkning af de i stk. 1, nævnte forhold, som er omtalt ovenfor. Begreberne forretningsforbindelser og negative påvirkninger (adverse impacts) er defineret i både OECD's Retningslinjer for Multinationale Virksomheder (2011) og FN's Retningslinjer for Menneskerettigheder og Erhvervsliv (2011), som direktivet referer til.

Det foreslåede *stk. 3, nr. 2*, gennemfører artikel 19 a, stk. 1, litra d, i regnskabsdirektivet. Afgrænsningen af de væsentligste risici, jf. det foreslåede *stk. 3, nr. 2*, må bero på en konkret væsentlighedsvurdering.

Præambel nr. 8 til ændringsdirektivet præciserer, at virksomhederne bør fremlægge tilstrækkelige oplysninger om forhold, der springer i øjnene, som de der med størst sandsynlighed vil føre til, at de væsentligste risici for alvorlige påvirkninger manifesterer sig, samt om påvirkninger, der allerede har manifesteret sig. Alvoren af sådanne påvirkninger bør vurderes på baggrund af deres omfang og grad. Risikoen for negativ påvirkning kan stamme fra virksomhedens egne aktiviteter eller kan hænge sammen med dens drift, og hvor det er relevant og proportionalt, dens produkter, tjenesteydelser eller forretningsforbindelser, herunder leverandør- og underleverandørkæder.

Det foreslåede *stk. 3, nr. 3*, viderefører det gældende *stk. 2, nr. 5*. Bestemmelsen indebærer at virksomheden, uanset om den har politikker for de i stk. 1 nævnte forhold, skal redegøre for ikke-finansielle nøgleresultatindikatorer, som er relevante for specifikke forretningsaktiviteter. Virksomheden er dog ikke forpligtet til at anvende nøgleresultatindikatorer. Med den foreslåede

ordlyd er der ikke tale om en materiel ændring, men alene en præcisering i forhold til den gældende § 99 a, stk. 2, nr. 5. Det er med den foreslåede nyaffattelse således præciseret, at oplysningerne skal gives, uanset om virksomheden har politikker for de i stk. 1 nævnte forhold. Derudover erstattes betegnelsen »nøglepræstationsindikatorer« med »nøgleresultatindikatorer«, som er den oversættelse af »Key performance indicators«, som Europa-Kommissionen har anvendt i sin vejledning og i den danske oversættelse af direktivet. Herved skabes overensstemmelse mellem årsregnskabslovens begreber og direktivet samt Kommissionens vejledning til direktivet.

Nøgleresultatindikatorer er et alment kendt og benyttet værktøj, som har til formål at måle virksomhedens indsats qua resultatmål for en given målsætning på bestemte forretningsaktiviteter. Sådanne indikatorer kan også anvendes på ikke-finansielle områder som f.eks. miljø- og sociale forhold.

Det foreslåede stk. 3, nr. 3, implementerer regnskabsdirektivets artikel 19 a, stk. 1, litra e. Direktivet angiver ikke nærmere, hvordan anvendelse af nøgleresultatindikatorer skal beskrives, eller hvilke nøgleresultatindikatorer virksomheden som minimum skal beskrive. Der er i direktivet ikke krav om, at der i virksomhedens redegørelse skal gives oplysninger om eller en herfor begrundelse, såfremt virksomheden ikke har nøgleresultatindikatorer for et af de i stk. 1 nævnte områder. Hvis virksomheden har udarbejdet nøgleresultatindikatorer, skal disse dog oplyses.

I lighed med den øvrige del af ledelsesberetningen finder § 53, stk. 1, omhandlende redegørelse for indregning og målegrundlag anvendelse for de ikke-finansielle nøgleresultatindikatorer. Det skal derfor fremgå af redegørelsen, hvorledes de ikke-finansielle nøgleresultatindikatorer er beregnet.

Det foreslåede *stk. 3, nr. 4*, implementerer regnskabsdirektivets artikel 19 a, stk. 1, og omhandler, at virksomhedens redegørelse, hvor det er relevant, skal indeholde henvisninger til og yderligere forklaring af beløb fra den finansielle del af regnskabet. Et eksempel herpå kan være at der henvises til store miljøomkostninger eller en forpligtelse til at foretage oprensning af forurening ved virksomhedens produktionsanlæg. Bestemmelsen har ikke til formål, at der skal ske gentagelser af den finansielle-rapportering, men at relevante beløb bliver omtalt – i en CSR-kontekst – til gavn for regnskabsbrugernes forståelse af regnskabet. Bestemmelsen har ved en fejl ikke tidligere været implementeret i dansk ret.

I det foreslåede *stk. 4, 1. pkt.*, indsættes der i overensstemmelse med regnskabsdirektivets artikel 19 a, stk. 1, en undtagelsesbestemmelse i form af en skadesklausul – et såkaldt »*Safe Harbour Principle*«. Efter bestemmelsen kan en virksomhed i særlige tilfælde undlade at give oplysninger i redegørelsen for samfundsansvar, hvis offentliggørelsen af oplysningerne kan forventes at volde betydelig skade for virksomheden i forbindelse med igangværende forhandlinger eller retstvister. Undtagelsesbestemmelsen har ikke tidligere været implementeret i dansk ret. Artikel 19 a, stk. 1, giver medlemsstaterne mulighed for at tillade en sådan undtagelsesbestemmelse, og en stor andel af medlemslandene, herunder Frankrig, Tyskland, England og Sverige, har valgt at implementere undtagelsen. For at sikre at danske virksomheder har de samme vilkår som deres udenlandske konkurrenter, foreslås det, at undtagelsesbestemmelsen implementeres.

Bestemmelsen kan kun bruges i særlige tilfælde, hvor ledelsen ud fra en konkret vurdering finder det nødvendigt at udelade oplysninger om samfundsansvar, fordi offentliggørelse af de pågældende oplysninger vil volde betydelig skade for virksomheden i forbindelse med igangværende forhandlinger eller retstvister. Oplysningerne kan kun udelades, hvis undladelsen ikke forhindrer, at redegørelsen for samfundsansvar giver en rimelig og afbalanceret forståelse for virksomhedens udvikling, resultat, situation og dens aktivitets påvirkning. En undladelse af oplysninger skal være behørigt begrundet og godkendt af medlemmerne af virksomhedens ledelse. I henhold til § 8, stk. 2, 1. pkt., har hvert enkelt medlem af ledelsen et ansvar for, at årsrapporten udarbejdes i overensstemmelse med lovgivningen og således også for, at betingelserne for at anvende undtagelsen er opfyldt.

Bestemmelsens sidste pkt. medfører at såfremt en virksomhed anvender undtagelsesbestemmelsen, skal dette fremgå af redegørelsen for samfundsansvar. Denne tilføjelse er ikke et krav i henhold til direktivet, det er dog vurderet at være hensigtsmæssigt at virksomheden – i generelle vendinger – oplyser om brugen af undtagelsen. Det vil i forbindelse med kontrol af virksomhedernes redegørelse for samfundsansvar også være tydeligt, om virksomhederne blot »mangler« oplysninger, eller om der er tale om anvendelse af undtagelsesbestemmelsen.

Det foreslåede *stk. 5* er en videreførelse af den gældende § 99 a, stk. 4, uden indholdsmæssige ændringer. Bestemmelsen vedrører redegørelsens placering og offentliggørelse og ligger inden for rammerne af direktivets bestemmelser om redegørelsens placering og offentliggørelse, jf. regnskabsdirektivets artikel 19 a, stk. 4. Forslaget indebærer, at redegørelsen for samfundsansvar som hidtil skal gives i eller i tilknytning til ledelsesberetningen, i en supplerende beretning i årsrapporten, hvortil der henvises i ledelsesberetningen, eller på virksomhedens hjemmeside, hvortil der henvises i ledelsesberetningen. Erhvervsstyrelsen fastsætter nærmere regler herom, jf. det foreslåede *stk. 9*. Den enkelte virksomhed kan således frit vælge den offentliggørelsesmåde, som virksomheden anser for mest hensigtsmæssig inden for lovens rammer.

Det foreslåede *stk. 6* viderefører den gældende § 99 a, stk. 5, uden indholdsmæssige ændringer. *Stk. 6* medfører, at en dattervirksomhed, som indgår i en koncern, kan undlade at medtage oplysningerne om samfundsansvar i sin egen ledelsesberetning, hvis modervirksomheden for den samlede koncern opfylder oplysningskravene efter *stk. 1-4*, jf. herved direktivets artikel 19 a, stk. 3 og 4, hvoraf det fremgår, at der kan rapporteres på koncernniveau, såfremt der for koncernen udarbejdes en konsolideret ledelsesberetning i overensstemmelse med artikel 29 a, stk. 2 og 3.

I sammenhæng hermed videreføres det gældende § 99 a, stk. 6 i det foreslåede *stk. 7*. Bestemmelsen vedrører muligheden for, at virksomheder, som udarbejder koncernregnskaber, kan nøjes med at give oplysningerne efter *stk. 1-4* for koncernen som helhed.

Det er ikke i det gældende § 99 a, stk. 6, et krav, at dattervirksomheden ved brug af *stk. 6* i sin ledelsesberetning skal henvide til modervirksomhedens redegørelse for samfundsansvar. Baggrunden herfor har været, at dette ikke er et krav efter direktivet. Det er en fordel for regnskabsbrugere,

herunder også i forbindelse med kontrol af regnskabet, at der medtages en sådan henvisning i dattervirksomhedens ledelsesberetning, så regnskabsbruger får oplyst hvor redegørelsen kan findes.

Efter den foreslåede bestemmelse i *stk. 7, 2. pkt.*, skal en dattervirksomhed ved brug af muligheden i *stk. 7, 1. pkt.*, oplyse, at rapporteringen efter § 99 a indgår som en del af modervirksomhedens rapportering. Dette kan ske med angivelse af et link til modervirksomhedens hjemmeside, såfremt redegørelsen fremgår heraf eller med angivelse af navn og CVR-nr. for modervirksomheden.

Der er i overensstemmelse med regnskabsdirektivet ikke mulighed for, at en modervirksomhed henviser nedad i koncernen til dattervirksomhedens redegørelse. En modervirksomhed kan således ikke undlade at udarbejde en redegørelse for samfundsansvar med den begrundelse, at dattervirksomheden har offentliggjort en redegørelse for samfundsansvar, selv ikke hvis redegørelsen omfatter den samlede koncern.

Det foreslåede *stk. 8* viderefører det gældende § 99 a, *stk. 7*, uden indholdsmæssige ændringer. Bestemmelsen giver virksomheden mulighed for at undlade at udarbejde en redegørelse for samfundsansvar, hvis virksomheden efter internationale retningslinjer eller standarder oplyser om sine politikker for samfundsansvar. *Stk. 8* har baggrund i regnskabsdirektivets artikel 19 a, *stk. 4*. Heraf fremgår det, at medlemsstaterne kan fritage virksomhederne fra kravet om udarbejdelse af en redegørelse for samfundsansvar, hvis virksomheden udarbejder en selvstændig rapport herom (f.eks. en FN Global Compact Communication on Progress (COP), rapport), der dækker den samme regnskabsperiode som årsrapporten, og som lever op til oplysningskravene i direktivets artikel 19 a, *stk. 1*. Med hensyn til de indholdsmæssige krav indebærer dette, at en selvstændig rapport i form af f.eks. en FN Global Compact Communication on Progress (COP) eller f.eks. en Global Reporting Initiative (GRI) rapport, skal opfylde alle regnskabsdirektivets oplysningskrav. Hvis en redegørelse for samfundsansvar udarbejdet efter internationale retningslinjer eller standarder således ikke lever op til kravene i årsregnskabslovens § 99 a, skal virksomheden supplere redegørelsen.

For de virksomheder, som i dag anvender undtagelsen i den gældende § 99 a, *stk. 8*, er det fortsat ikke tilstrækkeligt i ledelsesberetningen at henviser til f.eks. FN Global Compacts hjemmeside, hvor virksomhedens Global Compact rapport er offentliggjort. Virksomhedens Global Compact rapport skal også være offentligt tilgængelig på virksomhedens egen hjemmeside via en henvisning hertil i ledelsesberetningen, som omtalt i bemærkningerne til den foreslåede *stk. 10* nedenfor. Desuden skal rapporten for hvert politikforhold opfylde regnskabsdirektivets oplysningskrav som omtalt i bemærkningerne til *stk. 8*.

Det foreslåede *stk. 9* viderefører den gældende § 99 a, *stk. 8*, uden indholdsmæssige ændringer. Der er alene tale om ændringer i referencer. Det foreslåede *stk. 9, 1. pkt.*, bemyndiger Erhvervsstyrelsen til at fastsætte nærmere regler om offentliggørelse af redegørelsen for samfundsansvar i en supplerende beretning til årsrapporten og om revisors pligter i forhold til de oplysninger, som offentliggøres heri. Det foreslåede *stk. 9, 2. pkt.*, bemyndiger Erhvervsstyrelsen til at fastsætte nærmere regler om offentliggørelse på virksomhedens hjemmeside af redegørelsen for

samfundsansvar, herunder regler om virksomhedens opdatering af oplysningerne på hjemmesiden og revisors pligter i forbindelse med de oplysninger, som offentliggøres på hjemmesiden.

Erhvervsstyrelsen har med hjemmel i den gældende § 99 a, stk. 8, udstedt bekendtgørelse nr. 558 af 1. juni 2016 om offentliggørelse af en række redegørelser efter årsregnskabsloven. Bekendtgørelsen indeholder bl.a. regler om, hvordan den lovpligtige redegørelse, som virksomheden udarbejder efter § 99 a, skal betegnes, så der ikke kan opstå tvivl om, at der er tale om den lovpligtige redegørelse i modsætning til eventuelle frivillige oplysninger om samfundsansvar, som virksomheden måtte vælge at offentliggøre udover den lovpligtige redegørelse. Den offentliggjorte lovpligtige redegørelse, jf. § 99 a, må ikke ændres efterfølgende, men virksomheden har mulighed for at offentliggøre en opdatering af oplysningerne i den lovpligtige redegørelse i løbet af det/de efterfølgende regnskabsår efter reglerne herom i bekendtgørelsen. Oplysningerne i opdateringen skal holdes tydeligt adskilt fra den lovpligtige redegørelse, f.eks. under betegnelsen »frivillige supplerende oplysninger om samfundsansvar«.

Hvis virksomheden vælger at placere den lovpligtige redegørelse, jf. § 99 a, på virksomhedens hjemmeside via en henvisning hertil i ledelsesberetningen, hindrer § 99 a ikke, at virksomheden også omtaler sit arbejde med samfundsansvar andre steder, f.eks. ved i ledelsesberetningen at medtage et resumé af redegørelsen for samfundsansvar. Sådanne frivillige oplysninger om samfundsansvar må dog ikke fremstå på en sådan måde, at de kan forveksles med den lovpligtige redegørelse for samfundsansvar efter § 99 a. Desuden er det en betingelse, at de frivillige oplysninger, som gives i ledelsesberetningen, opfylder årsregnskabslovens almindelige kvalitetskrav, herunder kravet i loven § 11 om, at oplysningerne skal være retvisende.

Hvis den lovpligtige redegørelse, jf. § 99 a placeres i ledelsesberetningen, hindrer § 99 a og den gældende bekendtgørelse heller ikke, at virksomheden også offentliggør frivillige oplysninger om samfundsansvar andre steder, f.eks. på virksomhedens hjemmeside. § 99 a hindrer således ikke, at virksomheden f.eks. offentliggør en rapport, som uddyber redegørelsen efter § 99 a. Ligesom i eksemplet ovenfor må sådanne frivillige oplysninger om samfundsansvar ikke fremstå på en sådan måde, at de kan forveksles med den lovpligtige redegørelse.

I henhold til årsregnskabslovens § 135, stk. 5, skal revisor afgive en udtalelse om, hvorvidt oplysningerne i ledelsesberetningen er i overensstemmelse med årsregnskabet og et eventuelt koncernregnskab, samt er udarbejdet i overensstemmelse med lovgivningens krav. Revisors udtalelse om ledelsesberetningen omfatter bl.a. ledelsens redegørelse for samfundsansvar i henhold til § 99 a. Det gælder uanset, om redegørelsen er placeret i ledelsesberetningen, i en supplerende beretning eller på virksomhedens hjemmeside via en henvisning hertil i ledelsesberetningen, da der er tale om en redegørelse, som hører til ledelsesberetningen.

Revisors udtalelse skal endvidere omfatte en beskrivelse af væsentlige fejl og mangler i ledelsesberetningen, som revisor måtte blive opmærksom på. Mangler kan bestå i, at der mangler en eller flere oplysninger, som lovgivningen kræver. Fejl kan bestå i, at de lovkrævede oplysninger ikke

er opfyldt på korrekt vis. Konstateringen af eventuelle fejl og mangler sker på baggrund af en gennemlæsning af ledelsesberetningen. Det forudsættes, at revisor har kendskab til det regelgrundlag, der regulerer ledelsesberetningen.

Revisor skal, således kort beskrevet, gennemlæse ledelsesberetningen og 1) sammenholde oplysningerne heri med oplysningerne i årsregnskabet og et eventuelt koncernregnskab, 2) sammenholde oplysningerne heri med den viden og de forhold, revisor er blevet bekendt med i forbindelse med sin revision af regnskabet, og 3) ud fra sin viden om regelgrundlaget tage stilling til, om der er fejl eller mangler i ledelsesberetningen.

De nærmere bestemmelser findes i bekendtgørelse nr. 1468 af 12. december 2017 om godkendte revisorers erklæringer. Reglerne er forklaret i erklæringsvejledningen, som kan læses på www.erst.dk.

Hvis redegørelsen for samfundsansvar efter § 99 a er placeret på virksomhedens hjemmeside eller i en supplerende beretning til årsrapporten via en henvisning hertil i ledelsesberetningen, har revisor – i tillæg til ovennævnte pligter – nogle særlige pligter, som fremgår af bekendtgørelsen nr. 558 af 1. juni 2016 om offentliggørelse af en række redegørelser efter årsregnskabsloven. Er redegørelsen placeret på virksomhedens hjemmeside, skal revisor således bl.a. påse, at ledelsesberetningen indeholder oplysning herom med angivelse af den URL-adresse, der skal benyttes for at komme direkte til redegørelsen, eller til den side, hvor links til samtlige offentliggjorte redegørelser er tilgængelige. Redegørelsen skal offentliggøres som en samlet redegørelse under betegnelsen »Redegørelse for samfundsansvar, jf. årsregnskabslovens § 99 a«. Redegørelsen skal holdes tydeligt adskilt fra eventuelle yderligere oplysninger om samfundsansvar på virksomhedens hjemmeside så den ikke kan forveksles med frivillige oplysninger om samfundsansvar, og at det fremgår af redegørelsen, at den udgør en bestanddel af ledelsesberetningen i virksomhedens årsrapport.

I medfør af det foreslåede stk. 9 vil Erhvervsstyrelsen således fortsat have bemyndigelse til at fastsætte regler om samme forhold. Med hjemmel i den gældende bestemmelse i stk. 8 har Erhvervsstyrelsen, som nævnt, udstedt bekendtgørelsen om offentliggørelse af en række redegørelser efter årsregnskabsloven, der er omtalt ovenfor. Virksomheder, som i dag udarbejder redegørelse for samfundsansvar efter den gældende § 99 a, men som fremover udarbejder redegørelsen efter den foreslåede § 99 a, vil således blive mødt med de samme krav med hensyn til redegørelsens placering og offentliggørelse som hidtil, og revisors opgaver i forbindelse med redegørelsen vil også være de samme som hidtil. Revisors opgaver ligger inden for direktivets rammer, jf. betragtning nr. 16 i præambelen til ændringsdirektivet.

Det foreslåede *stk. 10* viderefører det gældende § 99 a, stk. 9, uden indholdsmæssige ændringer. Bestemmelsen giver Erhvervsstyrelsen bemyndigelse til at fastsætte nærmere regler med hensyn til, under hvilke betingelser en virksomhed, jf. det foreslåede stk. 8, kan oplyse om samfundsansvar efter internationale retningslinjer eller standarder. Med hjemmel i det gældende § 99 a, stk. 9, har Erhvervsstyrelsen udstedt bekendtgørelse nr. 558 af 1. juni 2016 om offentliggørelse af en række

redegørelser efter årsregnskabsloven. Bekendtgørelsen indeholder bl.a. regler om, hvilke internationale standarder og retningslinjer der kan anvendes i stedet for udarbejdelse af en redegørelse for samfundsansvar efter den gældende § 99 a, herunder betingelserne herfor. Bekendtgørelsen forventes opdateret i forbindelse med lovforslagets ikrafttræden.

Den foreslåede § 99 a finder - ligesom den gældende § 99 a - tilsvarende anvendelse for ledelsesberetningen for koncerner, jf. § 128, stk. 2.

Til nr. 40

§ 99 b angiver krav til store virksomheders rapportering om måltal og politikker for det underrepræsenterede køn.

Pligten til at opstille måltal for andelen af det underrepræsenterede køn i det øverste ledelsesorgan og udarbejde politik for at øge det underrepræsenterede køn på virksomhedens øvrige ledelsesniveauer følger af selskabslovens § 139 a, stk. 1, nr. 1 og 2, § 18 a, stk. 1, nr. 1 og 2, i lov om visse erhvervsdrivende virksomheder, § 41, stk. 1, nr. 1 og 2, i lov om erhvervsdrivende fonde, § 79 a, stk. 1, nr. 1 og 2, i lov om finansiel virksomhed, § 29, stk. 1, nr. 1 og 2, i lov om betalinger, § 58, stk. 1, nr. 1 og 2, i lov om investeringsforeninger mv. og § 65, stk. 3, nr. 2, i lov om kapitalmarkeder.

I den gældende § 99 b er der en række henvisninger til bestemmelser i § 99 a, der finder tilsvarende anvendelse for § 99 b. Det er fundet hensigtsmæssigt at erstatte disse henvisninger med den tekst, der henvises til i § 99 a, tilpasset de særlige oplysningskrav i § 99 b. Det er vurderingen, at § 99 b på denne måde fremstår mere enkel og overskuelig. Herudover er der ved nyaffattelsen foretaget nogle sproglige forbedringer og præciseringer.

I medfør af det foreslåede *stk. 1*, der er en videreførelse af det gældende stk. 1, 1. pkt., skal store virksomheder, der er forpligtet til at opstille måltal for andelen af det underrepræsenterede køn i det øverste ledelsesorgan, oplyse om måltallet og redegøre for status for opfyldelsen af det opstillede måltal, herunder for hvorfor virksomheden i givet fald ikke har nået den opstillede målsætning. Virksomheden skal således oplyse det opstillede måltal, fordelingen af mænd og kvinder i den aktuelle sammensætning af det øverste ledelsesorgan – eksklusiv evt. medarbejdervalgte medlemmer – og konkludere, om det opstillede måltal er opnået. Er det opstillede måltal ikke opnået, skal der tilføjes en begrundelse herfor.

Det gældende § 99 b, stk. 1, omfatter ifølge sin ordlyd store virksomheder, der har opstillet måltal. Ifølge den foreslåede affattelse af § 99 b, stk. 1, præciseres det, at bestemmelsen omfatter store virksomheder, som har en pligt til at opstille et måltal. Pligten til at opstille måltal reguleres ikke i årsregnskabsloven, men af de ovenfor nævnte love. Den foreslåede nyaffattelse medfører, at virksomheder, som har pligt til at opstille måltal, men som ikke har gjort dette, og derfor ikke kan oplyse herom, ikke alene overtræder den selskabsretlige regulering, men også årsregnskabsloven.

Det fremgår ikke af den gældende § 99 b, at virksomheder skal oplyse det opstillede måltal, men dette fremgår af bemærkningerne til bestemmelsen. Efter den gældende § 99 b, stk. 1, skal virksomhederne bl.a. oplyse om status på opfyldelsen af det opstillede måltal, og i den forbindelse vil virksomheden naturligt oplyse selve måltallet. Med den foreslåede affattelse af stk. 1 præciseres det imidlertid, at selve måltallet skal oplyses.

Efter det foreslåede *stk. 2* der er en videreførelse af det gældende stk. 3, følger det, at virksomheder, der har en ligelig fordeling af mænd og kvinder i det øverste ledelsesorgan, og som derfor ikke har pligt til at opstille måltal, skal oplyse dette i ledelsesberetningen.

Ved en ligelig kønsfordeling forstås en fordeling på 40/60 pct. af henholdsvis kvinder og mænd eller det antal/pct., som ligger tættest på 40 pct. En tilsvarende forståelse af »underrepræsenteret« finder anvendelse i forhold til selskabslovens § 139 a og ligestillingslovens § 11. Det er uden betydning, hvilket køn der udgør henholdsvis 40 pct. eller 60 pct. Virksomheden har ikke pligt til at opstille måltal eller udarbejde en politik for at øge andelen af det underrepræsenterede køn, når den har opnået en kønsfordeling, hvor intet af de to køn er repræsenteret med under 40 pct. Det bemærkes, at virksomhederne vil blive omfattet af henholdsvis kravet om opstilling af måltal og kravet om udarbejdelse af en politik, og af pligten til at redegøre herfor, hvis kønsfordelingen efterfølgende ændrer sig, således at der ikke længere er en ligelig fordeling. Når det konstateres, at der ikke længere er en ligelig fordeling, skal virksomheden hurtigst muligt sørge for at opstille et måltal og udarbejde politikker.

Det foreslåede stk. 3 vedrører indholdet af den redegørelse, som store virksomheder, der er forpligtet til at udarbejde en politik for at øge andelen af det underrepræsenterede køn på virksomhedens øvrige ledelsesniveauer, skal udarbejde. Ved øvrige ledelsesorganer forstås de øvrige underliggende ledelsesorganer i virksomheden, der ikke kan henføres under det øverste ledelsesorgan. Efter stk. 3, 1. pkt., skal store virksomheder redegøre for denne politik.

Stk. 3, nr. 1 og 2, indeholder kravene til redegørelsen. Med bestemmelsen videreføres de materielle krav til redegørelsen, som gælder ifølge den gældende § 99 b, stk. 1, 2. pkt., jf. henvisningen til § 99 a, stk. 2-9. Da § 99 b blev indsat i årsregnskabsloven ved § 4 i lov nr. 1383 af 23. december 2012 blev der i § 99 b, stk. 2, henvist til, at dagældende § 99 a, stk. 2-8, finder tilsvarende anvendelse. I medfør af henvisningen var der krav om, at redegørelsen for virksomhedens politik for at øge andelen af det underrepræsenterede køn skulle indeholde oplysninger om, hvordan virksomheden omsætter sine politikker til handling og virksomhedens vurdering af, hvad der er opnået som følge af virksomhedens arbejde med at øge andelen af det underrepræsenterede køn samt eventuelle forventninger til arbejdet fremover. Ved lov nr. 738 af 1. juni 2015, blev § 99 a, stk. 2, ændret, så der i det gældende § 99 b, stk. 2, nr. 2, henvises til, at § 99 a, stk. 2-9, finder tilsvarende anvendelse.

Med den foreslåede affattelse af § 99 b, stk. 3, indsættes som nr. 1 og 2 krav til de oplysninger, som redegørelsen skal indeholde. Nyaffattelsen er ikke udtryk for materielle ændringer, men indebærer, at kravene til redegørelsen efter § 99 b, stk. 2, fremgår direkte af bestemmelsen i stedet for, at der i bestemmelsen henvises til krav i § 99 a. Med den foreslåede nyaffattelse tydeliggøres kravene til redegørelsens indhold.

Det foreslåede *stk. 3, nr. 1*, angiver, at redegørelsen skal indeholde oplysninger om, hvordan virksomheden omsætter sine politikker for at øge andelen af det underrepræsenterede køn til handling. Efter det foreslåede *stk. 3, nr. 2*, skal virksomheden redegøre for vurderingen af, hvad der er opnået som følge af virksomhedens arbejde med at øge andelen af det underrepræsenterede køn i regnskabsåret. Redegørelsen skal ligeledes indeholde informationer om virksomhedens eventuelle forventninger til arbejdet fremover.

Af det foreslåede *stk. 4* følger det, at en virksomhed, der har en ligelig fordeling af mænd og kvinder på virksomhedens øvrige ledelsesniveauer, og som derfor ikke har pligt til at udarbejde en politik, skal oplyse dette i ledelsesberetningen

Det foreslåede *stk. 5* er en videreførelse af de materielle krav, der følger af henvisningerne i de gældende § 99 b, stk. 3 og 4, til den gældende § 99 a, stk. 4. Bestemmelsen vedrører redegørelsens placering og offentliggørelse. Det foreslåede *stk. 5* indebærer, at redegørelsen for det underrepræsenterede køn som hidtil skal gives i ledelsesberetningen, i en supplerende beretning i årsrapporten, hvortil der henvises i ledelsesberetningen, eller på virksomhedens hjemmeside, hvortil der henvises i ledelsesberetningen. Erhvervsstyrelsen fastsætter nærmere regler herom, jf. det foreslåede *stk. 8*. Den enkelte virksomhed kan således frit vælge den offentliggørelsesmåde, som virksomheden anser for mest hensigtsmæssig inden for lovens rammer.

Det foreslåede *stk. 6* viderefører de materielle krav, der følger af henvisningerne i de gældende § 99 b, stk. 1 og 2, til den gældende § 99 a, stk. 6. Bestemmelsen medfører, at en dattervirksomhed, som indgår i en koncern, kan undlade at medtage oplysningerne om det underrepræsenterede køn i sin egen ledelsesberetning, hvis modervirksomheden for den samlede koncern opfylder oplysningskravene efter *stk. 1-2*, således at der for koncernen udarbejdes en konsolideret ledelsesberetning, hvor oplysningerne fremgår. En dattervirksomhed, der indgår i en koncern, hvor modervirksomheden udarbejder koncernregnskab og heri opfylder oplysningskravene for koncernen som helhed, kan således undlade at medtage oplysningerne i sin egen ledelsesberetning. Modervirksomheden kan være såvel den ultimative modervirksomhed for den samlede koncern som en umiddelbart overliggende modervirksomhed. Herved gælder de samme koncernlempelsesregler for redegørelsen for det underrepræsenterede køn, som for redegørelsen for samfundsansvar efter § 99 a. Baggrunden herfor er, at det anses for unødigt bebyrdende at fastholde, at der skal udarbejdes en redegørelse for alle virksomheder i en koncern, idet det anses for tilstrækkeligt at få oplysningerne for virksomhederne i modervirksomhedens koncernregnskab.

Hvis oplysningerne gives for koncernen som helhed, skal der i det mindste oplyses om måltal og politikker for de dattervirksomheder, som selvstændigt er omfattet af rapporteringspligten efter *stk. 1-4*. Der er ikke et krav om at oplyse om måltal og politikker for dattervirksomheder, som ikke er forpligtet til at udarbejde måltal og politikker. Hvis en børsnoteret virksomhed har en dattervirksomhed som er omfattet af regnskabsklasse B, så er det ikke påkrævet at give oplysninger om måltal eller politikker for denne dattervirksomhed.

Oplysningerne i ledelsesberetningen for koncernen skal gives separat for modervirksomheden og hver dattervirksomhed, dog kan f.eks. oplysninger om politikker gives for en gruppe af virksomheder,

når politikken i disse er ens. Oplysningerne skal således ikke konsolideres på samme måde som finansielle regnskabsoplysninger.

Anvendelse af undtagelsen medfører således ikke, at regnskabsbrugeren får færre oplysninger. Der er alene tale om, at de kan samles i modervirksomhedens ledelsesberetning for koncernen.

Der har i årsregnskabsloven hidtil ikke været et krav om, at dattervirksomheden ved brug af stk. 6 i sin ledelsesberetning skal henvisne til modervirksomhedens redegørelse for det underrepræsenterede køn. Det er en fordel for regnskabsbrugeren, herunder også i forbindelse med kontrol af regnskabet, at der medtages en sådan henvisning i dattervirksomhedens ledelsesberetning, så regnskabsbruger får oplyst, hvor redegørelsen kan findes. Efter forslagets *stk. 6, 2. pkt.*, skal dattervirksomheden ved brug af muligheden i *stk. 6, 1. pkt.*, oplyse, at rapporteringen efter § 99 b indgår som en del af modervirksomhedens rapportering. Dette kan ske med link til modervirksomhedens hjemmeside, såfremt redegørelsen fremgår heraf eller med angivelse af navn og CVR-nr. for modervirksomheden.

Det er derimod ikke muligt for en modervirksomhed at henvisne nedad i koncernen til dattervirksomhedens redegørelse. En modervirksomhed kan derfor ikke undlade at udarbejde en redegørelse ved at henvisne til, at dattervirksomheden har udarbejdet en redegørelse.

Det foreslåede *stk. 7* viderefører de materielle krav, der følger af henvisningerne i de gældende § 99 b, stk. 1 og 2, til den gældende § 99 a, stk. 7, uden indholdsmæssige ændringer. Bestemmelsen giver virksomheden mulighed for at undlade at udarbejde en redegørelse for det underrepræsenterede køn, hvis virksomheden rapporterer efter internationale retningslinjer eller standarder, f.eks. som led i sin tilslutning til FN's Global Compact eller FN's principper for ansvarlige investeringer og heri redegør for de opstillede måltal og oplyser om sine politikker for det underrepræsenterede køn. De nærmere betingelser fremgår af bemærkningerne til forslagets *stk. 9*.

Det foreslåede *stk. 8* viderefører de materielle krav, der følger af henvisningerne i de gældende § 99 b, stk. 1 og 2, til den gældende § 99 a, stk. 8, uden indholdsmæssige ændringer. Efter *stk. 8, 1. pkt.*, bemyndiges Erhvervsstyrelsen til at fastsætte nærmere regler om offentliggørelse af redegørelsen for det underrepræsenterede køn i en supplerende beretning i årsrapporten og om revisors pligter i forhold til de oplysninger, som offentliggøres heri. Efter *stk. 8, 2. pkt.*, bemyndiges Erhvervsstyrelsen til at fastsætte nærmere regler om offentliggørelse på virksomhedens hjemmeside af redegørelsen for det underrepræsenterede køn, herunder regler om virksomhedens opdatering af oplysningerne på hjemmesiden og revisors pligter i forbindelse med de oplysninger, som offentliggøres på hjemmesiden.

Erhvervsstyrelsen har med hjemmel i den gældende § 99 b, stk. 1 og 2, jf. § 99 a, stk. 8 og 9, udstedt bekendtgørelse nr. 558 af 1. juni 2016 om offentliggørelse af en række redegørelser efter årsregnskabsloven. Bekendtgørelsen indeholder bl.a. regler om, hvordan den lovpligtige redegørelse, som virksomheden udarbejder efter § 99 b, skal betegnes, så der ikke kan opstå tvivl om, at der er tale om den lovpligtige redegørelse i modsætning til eventuelle frivillige oplysninger om det

underrepræsenterede køn, som virksomheden måtte vælge at offentliggøre udover den lovpligtige redegørelse.

Den offentliggjorte lovpligtige redegørelse, jf. § 99 b, må ikke ændres efterfølgende, men virksomheden har mulighed for i løbet af det efterfølgende regnskabsår at offentliggøre en opdatering af oplysningerne i den lovpligtige redegørelse efter reglerne herom i den gældende bekendtgørelse. Oplysningerne i opdateringen skal holdes tydeligt adskilt fra den lovpligtige redegørelse, f.eks. under betegnelsen »frivillige supplerende oplysninger om det underrepræsenterede køn.«

Hvis virksomheden vælger at placere den lovpligtige redegørelse, jf. § 99 b, på virksomhedens hjemmeside eller i en supplerende beretning i årsrapporten via en henvisning hertil i ledelsesberetningen, hindrer § 99 b og den gældende bekendtgørelse ikke, at virksomheden også omtaler sit arbejde med at øge andelen af det underrepræsenterede køn andre steder, f.eks. ved i ledelsesberetningen at medtage et resumé af den lovpligtige redegørelse. Sådanne frivillige oplysninger må dog ikke fremstå på en sådan måde, at de kan forveksles med den lovpligtige redegørelse efter § 99 b. Desuden er det en betingelse, at de frivillige oplysninger, som gives i ledelsesberetningen, opfylder lovens almindelige kvalitetskrav, herunder kravet om, at oplysningerne skal være retvisende.

Hvis den lovpligtige redegørelse, jf. § 99 b, placeres i ledelsesberetningen, hindrer § 99 b og den gældende bekendtgørelse ikke, at virksomheden også offentliggør frivillige oplysninger om samfundsansvar andre steder, f.eks. på virksomhedens hjemmeside. § 99 b hindrer således ikke, at virksomheden f.eks. offentliggør en rapport, som uddyber redegørelsen efter § 99 b. Ligesom i eksemplet ovenfor må sådanne frivillige oplysninger om det underrepræsenterede køn ikke fremstå på en sådan måde, at de kan forveksles med den lovpligtige redegørelse.

I henhold til lovens § 135, stk. 5, skal revisor afgive en udtalelse om, hvorvidt oplysningerne i ledelsesberetningen er i overensstemmelse med årsregnskabet og et eventuelt koncernregnskab, og om de er udarbejdet i overensstemmelse med lovgivningens krav. Revisors udtalelse om ledelsesberetningen omfatter bl.a. ledelsens redegørelse for det underrepræsenterede køn i henhold til § 99 b. Det gælder uanset, om redegørelsen er placeret i ledelsesberetningen, i en supplerende beretning eller på virksomhedens hjemmeside via en henvisning hertil i ledelsesberetningen, da der er tale om en redegørelse, som hører til ledelsesberetningen. Revisors udtalelse skal endvidere omfatte en beskrivelse af væsentlige fejl og mangler i ledelsesberetningen, som revisor måtte blive opmærksom på. Mangler kan bestå i, at der mangler en eller flere oplysninger, som lovgivningen kræver. Fejl kan bestå i, at de lovkrævede oplysninger ikke er opfyldt på korrekt vis. Konstateringen af eventuelle fejl og mangler sker på baggrund af en gennemlæsning af ledelsesberetningen. Det forudsættes, at revisor har kendskab til det regelgrundlag, der regulerer ledelsesberetningen. Revisor skal således, kort beskrevet, gennemlæse ledelsesberetningen og 1) sammenholde oplysningerne heri med oplysningerne i årsregnskabet og et eventuelt koncernregnskab, 2) sammenholde oplysningerne heri med den viden og de forhold, revisor er blevet bekendt med i forbindelse med sin revision af

regnskabet, og 3) ud fra sin viden om regelgrundlaget tage stilling til, om der er fejl eller mangler i ledelsesberetningen.

De nærmere bestemmelser findes i bekendtgørelse nr. 1468 af 12. december 2017 om godkendte revisorers erklæringer. Reglerne er forklaret i erklæringsvejledningen, som kan læses på www.erst.dk. Der kan endvidere henvises til vejledningsmaterialet om redegørelsen for - det underrepræsenterede køn, der kan findes på www.erst.dk.

Hvis redegørelsen for det underrepræsenterede køn efter § 99 b er placeret på virksomhedens hjemmeside eller i en supplerende beretning i årsrapporten via en henvisning hertil i ledelsesberetningen, har revisor – i tillæg til ovennævnte pligter – nogle særlige pligter, som fremgår af bekendtgørelse nr. 558 af 1. juni 2016 om offentliggørelse af en række redegørelser efter årsregnskabsloven. Er redegørelsen placeret på virksomhedens hjemmeside, skal revisor således bl.a. påse, at ledelsesberetningen indeholder oplysning herom med angivelse af den URL-adresse, der skal benyttes for at komme direkte til redegørelsen, eller til den side, hvor links til samtlige offentliggjorte redegørelser er tilgængelige. Revisor skal tillige påse, at redegørelsen offentliggøres under den rette betegnelse, så den ikke kan forveksles med frivillige oplysninger om at øge andelen af det underrepræsenterede køn, og at det fremgår af redegørelsen, at den udgør en bestanddel af ledelsesberetningen i virksomhedens årsrapport.

I medfør af det foreslåede stk. 8 vil Erhvervsstyrelsens fortsat have bemyndigelse til at fastsætte regler om samme forhold. Ifølge lovforslagets § 6, stk. 2, forbliver regler fastsat i medfør af § 99 b, stk. 1 og 2, jf. § 99 a, stk. 8 og 9, i kraft, indtil de ophæves eller afløses af forskrifter udstedt i medfør af § 99 b, stk. 8 og 9. Virksomheder, som i dag udarbejder redegørelse for det underrepræsenterede køn efter den gældende § 99 b, og som fremover udarbejder redegørelsen efter den foreslåede § 99 b, vil således blive mødt med de samme krav med hensyn til redegørelsens placering og offentliggørelse som hidtil, og revisors opgaver i forbindelse med redegørelsen vil også være de samme som hidtil.

Det foreslåede *stk. 9* viderefører de materielle krav, der følger af henvisningerne i de gældende § 99 b, stk. 1 og 2, til det gældende § 99 a, stk. 9, uden indholdsmæssige ændringer. Bestemmelsen giver Erhvervsstyrelsen bemyndigelse til at fastsætte nærmere regler med hensyn til, under hvilke betingelser en virksomhed kan give sin redegørelse for det underrepræsenterede køn efter internationale retningslinjer eller standarder. Med hjemmel i den gældende § 99 b, stk. 1 og 2, jf. § 99 a, stk. 8 og 9, har Erhvervsstyrelsen udstedt bekendtgørelse nr. 558 af 1. juni 2016 om offentliggørelse af en række redegørelser efter årsregnskabsloven. Bekendtgørelsen indeholder bl.a. regler om, efter hvilke internationale standarder og retningslinjer redegørelsen for det underrepræsenterede køn kan udarbejdes.

Efter den gældende bekendtgørelse kan redegørelsen for det underrepræsenterede køn udarbejdes og offentliggøres efter de anerkendte internationale rapporteringsstandarder fra FN Global Compact, Principles for Responsible Investment (PRI) og Global Reporting Initiative (GRI).

Anvendes undtagelsen i det foreslåede stk. 7, er det dog en betingelse efter forslaget stk. 7 og 9, at redegørelsen efter de internationale retningslinjer eller standarder indeholder oplysninger om status på opfyldelsen af det opstillede måltal, herunder hvorfor virksomheden i givet fald ikke har nået den opstillede målsætning, medmindre der ikke foreligger underrepræsentation, samt redegøre for politikken om at øge andelen af det underrepræsenterede køn i virksomhedens øvrige ledelsesniveauer, medmindre virksomheden er undtaget fra at udarbejde en sådan politik, eller der ikke foreligger underrepræsentation.

Det bemærkes, at virksomhederne vil være omfattet af kravet om udarbejdelse af en politik, hvis kønsfordelingen ændrer sig, så et af kønnene bliver underrepræsenteret. Virksomhederne skal derfor hurtigst muligt udarbejde en politik og redegøre herfor i årsrapporten, jf. stk. 3.

Overtrædelser af § 99 b er omfattet af strafbestemmelsen i årsregnskabslovens § 164. Det fremgår således af § 164, stk. 1, 1. pkt., at overtrædelse af blandt andet §§ 18-134 straffes med bøde.

I det omfang virksomhederne ikke redegør i overensstemmelse med § 99 b, kan virksomheden således, på samme måde som ved overtrædelser af langt de fleste andre bestemmelser i årsregnskabsloven, ifalde bødestraf, hvis sagen anmeldes til politiet, og der udstedes bødeforlæg eller idømmes bødestraf ved dom.

Det er fast praksis i Erhvervsstyrelsen, at kun meget grove eller gentagne overtrædelser af bestemmelser i årsregnskabsloven anmeldes til politiet. Disse overtrædelser vil tillige ofte være overtrædelser af bestemmelser i straffeloven, herunder §§ 296 og 302 om bl.a. afgivelse af urigtige eller vildledende oplysninger i lovpligtige regnskaber.

Ved manglende overholdelse af § 99 b vil Erhvervsstyrelsens reaktion normalt være, at virksomheden får et påbud om, at forholdet skal berigtiges, jf. § 161, nr. 3. Påbuddet kan indebære, at berigtigelse skal ske af virksomhedens senest indberettede årsrapport, eller at forholdet rettes op i virksomhedens kommende årsrapport. Ved valg af reaktion tager Erhvervsstyrelsen bl.a. hensyn til fejlens betydning for regnskabsbrugerne, dvs. risikoen for at regnskabsbrugerne kan lide et økonomisk tab som følge af, at de træffer beslutninger baseret på et fejlagtigt eller mangelfuldt regnskab.

Erhvervsstyrelsen kan anvende tvangsbøder efter § 162, stk. 1, nr. 3, hvis en virksomhed ikke efterkommer et påbud fra styrelsen. Det er dog generelt erfaringen, at de fleste virksomheder efterlever styrelsens påbud.

Til nr. 41

§ 99 c foreskriver, at store virksomheder med aktivitet inden for efterforskning, prospektering, opdagelse, udvikling og udvinding af mineral-, olie- og naturgasforekomster m.v. eller skovning af primærskove, skal supplere ledelsesberetningen i årsrapporten med en beretning om betalinger til myndigheder. Der er her tale om betalinger i form af f.eks. indkomstskat, royalties og betaling for produktionsrettigheder.

Årsregnskabslovens § 128 a indeholder en tilsvarende bestemmelse for ledelsesberetningen for koncernen.

Ifølge § 99 c, stk. 8, fastsætter Erhvervsstyrelsen regler om, at virksomheder, der er omfattet af § 99 c, stk. 1, eller § 128, stk. 1, og som udarbejder og offentliggør en beretning om betalinger til myndigheder, der vurderes at svare til kravene i årsregnskabsloven, fritages for kravene i § 99 c, stk. 1-7.

Ved affattelsen af § 99 c, stk. 8, 1. pkt., i lov nr. 738 af 1. juni 2015, blev der ved en fejl henvist til § 128, stk. 1. Henvisningen skulle have været til § 128 a, stk. 1. Det foreslås derfor, at § 99 c, stk. 8, 1. pkt., ændres således, at der i bestemmelsen henvises til § 128 a, stk. 1.

Til nr. 42

Efter § 101, stk. 1, nr. 1, skal ledelsesberetningen indeholde en oversigt over årets nettoomsætning, resultat af ordinær primær drift, resultat af finansielle poster, årets resultat, balancesum, investeringer i materielle anlægsaktiver, egenkapital og de nøgletal, som efter virksomhedens forhold er nødvendige.

Ved ændringen af årsregnskabsloven i 2015, jf. lov nr. 738 af 1. juni 2015, blev den dagældende § 30 ophævet, hvorefter der ikke længere var krav om eller mulighed for at klassificere visse poster som ekstraordinære. Alle indtægter og omkostninger er således pr. definition ordinære. Det giver derfor heller ikke begrebsmæssigt mening at anvende betegnelsen resultat af ordinær primær drift. Der burde derfor som konsekvens af ophævelsen af § 30 være foretaget en tilpasning af § 101, stk. 1, nr. 1, så betegnelsen ordinær primær drift ikke længere anvendtes, men dette skete ikke.

Det foreslås, at § 101, stk. 1, nr. 1, ændres, så det fremgår, at ledelsesberetningen skal indeholde en oversigt over blandt andet resultat af primær drift i stedet for resultat af ordinær primær drift.

Forslaget har den konsekvens, at overskrifterne i oversigten i ledelsesberetningen tilpasses til den materielle ændring, der blev gennemført i 2015, jf. lov nr. 738 af 1. juni 2015, hvor kravet om klassifikation af visse poster som ekstraordinære udgik.

Til nr. 43-44

Bestemmelsen i § 102 fastsætter, hvilke regler der gælder for udarbejdelse af årsrapporten for virksomheder omfattet af regnskabsklasse D.

Stk. 3, oplister de bestemmelser, som finder anvendelse for virksomheder i regnskabsklasse D. Foruden reglerne i lovens afsnit V, regnskabsklasse D, dvs. §§ 103-108, er virksomheder omfattet af regnskabsklasse D også omfattet af en række bestemmelser lovens foregående kapitler.

Bestemmelsen i § 102, stk. 4 og 5 fastsætter, at visse regler, der gælder for virksomheder omfattet af regnskabsklasse C og D har forrang, hvis de kommer i strid med regler, der gælder for virksomheder omfattet af regnskabsklasse B.

I stk. 3, 4 og 5 henvises blandt andet til §§ 41-43. Det foreslås at ændre *stk. 3, 4 og 5*, så der henvises til §§ 41-43 a i stedet for til §§ 41-43. For baggrunden for ændringerne se bemærkningerne til nr. 26.

Det foreslås endvidere at ændre *stk. 3, 4 og 5*, så henvisningen til § 74 udgår. For baggrunden for ændringen se bemærkningerne til nr. 26

Til nr. 45

Den foreslåede § 107 d implementerer artikel 20, stk. 1, litra g, i regnskabsdirektivet, for så vidt angår offentliggørelse af ikke-finansielle oplysninger og oplysninger om mangfoldighed for visse store virksomheder og koncerner. Artikel 20, stk. 1, litra g, blev indføjet i regnskabsdirektivet ved artikel 1, stk. 2, i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2014/95/EU af 22. oktober 2014 om ændring af direktiv 2013/34/EU for så vidt angår offentliggørelse af ikke-finansielle oplysninger og oplysninger om mangfoldighed for visse store virksomheder og koncerner (ændringsdirektivet).

I præamblen til ændringsdirektivet fremgår følgende af betragtning nr. 18, om baggrunden for bestemmelsen: »Forskellige kompetencer og synspunkter blandt medlemmerne af virksomheders administrations-, ledelses- og tilsynsorganer fremmer en sund forståelse af den berørte virksomheds forretningsmæssige organisation og forretningsanliggender. Det gør det muligt for medlemmerne af disse organer konstruktivt at udfordre ledelsens beslutninger og at forblive åbne for nye idéer, idet ensartede synspunkter blandt medlemmerne, den såkaldte gruppetankegang, undgås. Dermed gøres tilsynet med ledelsen mere effektivt, og det bidrager til en vellykket ledelse af virksomheden. Derfor er det vigtigt at øge gennemsigtigheden for så vidt angår de mangfoldighedspolitikker, der anvendes. Markedet vil således blive gjort bekendt med virksomhedens ledelsespraksis og dermed lægge et indirekte pres på virksomhederne for at få mere mangfoldigt sammensatte bestyrelser.«

Formålet med bestemmelsen er - med fokus på mangfoldighed i ledelsens sammensætning - at sikre, at der i ledelsen er en tilstrækkelig mangfoldighed af synspunkter og ekspertise, som er nødvendige for både en god daglig drift og for at udvikle og gennemføre virksomhedens langsigtede strategier. Med den foreslåede bestemmelse får store virksomheder, der har værdipapirer noteret på et reguleret marked, og store statslige aktieselskaber pligt til enten at redegøre for deres politikker for mangfoldighed eller redegøre, hvorfor de ikke anvender en sådan politik, jf. »følg-eller-forklar princippet.« Redegørelsen skal omfatte en beskrivelse af virksomhedens mangfoldighedspolitik, der anvendes i forbindelse med sammensætningen af virksomhedens ledelse, for så vidt angår f.eks. alder, køn, eller uddannelses- eller erhvervmæssig baggrund. Ved ledelsen forstås direktion, bestyrelse eller tilsynsorgan, jf. definitionerne i lovens Bilag 1, A, nr. 6.

Kommissionen offentliggjorde i 2017 sin vejledning for ikke-finansiell rapportering, hvori formålet med artikel 20, stk. 1, litra g, ligeledes er præciseret, og hvoraf Kommissionens forventninger til rapporteringens indhold fremgår. I vejledningen tydeliggøres formålet med bestemmelsen, og det fremgår, at der ved mangfoldighed eksempelvis skal forstås alder, køn, uddannelsesmæssig og erhvervmæssig baggrund.

Det har hidtil været vurderingen, at regnskabsdirektivets artikel 20, stk. 1, litra g, var implementeret i årsregnskabsloven. I forbindelse med det lovforberedende arbejde er der foretaget en fornyet vurdering heraf. På baggrund af Kommissionens offentliggørelse af vejledningen til det førnævnte direktiv for ikke-finansielle oplysninger og en gennemgang af udvalgte medlemslandes implementering af artiklen vurderes det, at artikel 20, stk. 1, litra g, ikke er fuldt ud implementeret i gældende ret. Det foreslås, at direktivbestemmelsen implementeres i en ny bestemmelse i lovens § 107 d, hvorved den vil fremgå i sammenhæng med lovens øvrige bestemmelser om virksomhedsledelse (Corporate Governance) i §§ 107 - 108.

Det foreslåede *stk. 1* afgrænser sammen med det foreslåede stk. 2 og 3 bestemmelsens anvendelsesområde. Ifølge § 107 d, stk. 1, finder bestemmelsen anvendelse på virksomheder, der har værdipapirer optaget til handel på et reguleret marked i et EU/EØS-land, når disse virksomheder overskrider nogle nærmere fastsatte størrelsesgrænser. De anførte størrelsesgrænser svarer til størrelsesgrænserne for store virksomheder omfattet af regnskabsklasse C, jf. lovens § 7, stk. 2, nr. 2, og 3. Ifølge det foreslåede stk. 1 skal disse virksomheder supplere ledelsesberetningen med en redegørelse for mangfoldighed.

Ifølge det foreslåede *stk. 2*, kan en virksomhed, som alene har andre værdipapirer end aktier optaget til handel på et reguleret marked i et EU/EØS-land, eller i en multilateral handelsfacilitet i et EU/EØS-land, som udgangspunkt undlade at give de i stk. 3 og 4 krævede oplysninger. Herved udnyttes muligheden i direktivets artikel 20, stk. 4, til at undtage de virksomheder, som f.eks. alene har gældsinstrumenter som f.eks. obligationer optaget til handel. Det følger dog endvidere af stk. 2, at en virksomhed, der har f.eks. obligationer optaget til handel på et reguleret marked i et EU/EØS-land, men som tillige har aktier optaget til handel i en multilateral handelsfacilitet i et EU/EØS-land, ikke kan anvende undtagelsen. Sådanne virksomheder er således omfattet af hovedreglen i stk. 1 og dermed af kravene i stk. 3 og 4.

Ifølge det foreslåede *stk. 3* skal statslige aktieselskaber uanset størrelsesgrænserne i stk. 1 supplere ledelsesberetningen med en redegørelse for mangfoldighed.

Det foreslåede *stk. 4* fastslår, at redegørelsen skal omfatte en beskrivelse af virksomhedens mangfoldighedspolitikker, som gælder for virksomhedens ledelse. Bestemmelsen skal forstås i overensstemmelse med artikel 20, stk. 1, litra g, der – uden at indeholde specifikke regler for mangfoldighedspolitikken – oplister en række relevante kriterier, som redegørelsen bør afspejle. Direktivet nævner alder, køn, uddannelsesmæssig og erhvervmæssig baggrund. I Kommissionens vejledning er det derudover præciseret, at det på baggrund af virksomhedens geografiske placering og branche kan være relevant også at inddrage yderligere aspekter, f.eks. geografisk herkomst, international erfaring, ekspertise inden for relevante bæredygtighedsspørgsmål, medarbejderrepræsentation eller andre aspekter, f.eks. socioøkonomisk baggrund. Det præciseres i vejledningen, at virksomhederne skal angive, hvordan der ved f.eks. udvælgelse, udnævnelse og evaluering tages hensyn til målsætningerne i mangfoldighedsprincippet.

Det foreslåede *stk. 4 nr. 1*, fastslår, at virksomhedens redegørelse for mangfoldighedspolitikker skal indeholde specifikke målbare mål for relevante mangfoldighedsaspekter. Det skal således være

muligt at følge op på, om målene nås. Der er dog ikke krav om, at der nødvendigvis skal fastsættes konkrete måltal.

De foreslåede *stk. 4, nr. 2 og 3*, fastslår, at virksomheden skal angive, hvordan den tager hensyn til målsætningerne i mangfoldighedspolitikken. Endvidere skal redegørelsen indeholde status for gennemførelsen og resultaterne af de forskellige aspekter af politikken. Der skal således rapporteres om, hvordan den i nr. 1 beskrevne politik opfyldes. Udgangspunktet vil være, at en virksomhed skal rapportere om resultaterne af den politik, som er meldt ud i tidligere år. Hvis en virksomhed ændrer politik i et år, skal der oplyses om resultaterne af den politik, som var meldt ud i tidligere år, samt oplysninger om betydningen af den ændrede politik, jf. § 13, stk. 2, dvs. lovens grundlæggende krav til, at årsrapporten udarbejdes efter et princip om kontinuitet.

Redegørelsen skal omfatte en beskrivelse af virksomhedens mangfoldighedspolitik, der anvendes ved sammensætningen af virksomhedens ledelse jf. Bilag 1, A, nr. 6. I regnskabsdirektivet defineres virksomhedens ledelse som administrations-, ledelses- og tilsynsorganer. Det betyder i praksis sammensætningen af bestyrelsen og direktionen. For de virksomheder, som har et tilsynsråd, skal redegørelsen tillige omfatte en beskrivelse af mangfoldighedspolitikken, der anvendes ved sammensætningen af dette ledelsesorgan.

De opsatte mål for mangfoldighedspolitikken og målene, som fremgår af redegørelsen for den kønsmæssige sammensætning af ledelsen, jf. § 99 b, må ikke være modstridende. Målene skal kunne indfries samtidig og være konsistente.

For den del af mangfoldighedspolitikken og målene herfor, som vedrører den kønsmæssige sammensætning af ledelsen, kan redegørelsen efter årsregnskabslovens § 99 b afdække denne del af virksomhedens mangfoldighedspolitik. Der kan således i redegørelsen henvises til redegørelsen for det underrepræsenterede køn, jf. § 99 b, eller der kan redegøres samlet i henhold til begge bestemmelser, så længe bestemmelserne i § 99 b og § 107 d overholdes.

Det foreslåede *stk. 5*, fastslår, at en virksomhed omfattet af stk. 1 eller 3, der ikke har en politik for mangfoldighed, skal give en forklaring af baggrunden herfor i redegørelsen. Af betragtning nr. 19 i præamblen til ændringsdirektivet fremgår følgende: » (19) Kravet om at offentliggøre mangfoldighedspolitikker for administrations-, ledelses- og tilsynsorganerne for så vidt angår f.eks. alder, køn eller uddannelsesmæssig og erhvervmæssig baggrund bør kun finde anvendelse på visse store virksomheder. Offentliggørelse af mangfoldighedspolitikken bør være en del af redegørelsen for virksomhedsledelse i henhold til artikel 20, stk. 1, litra g i direktiv 2013/34/EU. Hvis der ikke anvendes nogen mangfoldighedspolitik, bør der ikke være nogen forpligtelse til at iværksætte en sådan, men redegørelsen for virksomhedsledelsen bør indeholde en klar begrundelse for, hvorfor det forholder sig således«.

Der er således ikke med § 107 d krav om, at en virksomhed omfattet af bestemmelsens anvendelsesområde skal udarbejde en mangfoldighedspolitik. Finder virksomhedens ledelse det f.eks. ikke relevant at udarbejde politikker for mangfoldighed, vil virksomheden ifølge det foreslåede stk. 4 være forpligtet til at oplyse om og begrunde fravalget.

Efter det foreslåede *stk. 6* får Erhvervsstyrelsen hjemmel til at udstede en bekendtgørelse, hvorefter virksomheden kan nøjes med i ledelsesberetningen at medtage en henvisning til virksomhedens hjemmeside, hvor redegørelsen for mangfoldighed er offentligt tilgængelig.

Dette er den samme model, som anvendes for oplysninger efter blandt andet § 107 b, stk. 4, og som er udnyttet i bekendtgørelse nr. 558 af 1. juni 2016 om offentliggørelse af en række redegørelser efter årsregnskabsloven. Det påtænkes, at denne bekendtgørelse ændres til også at omfatte indeværende foreslåede bestemmelse.

Det vil være op til den enkelte virksomhed at afgøre, om redegørelsen medtages i ledelsesberetningen i årsrapporten eller offentliggøres på virksomhedens hjemmeside.

Der vil i bekendtgørelsen bl.a. blive stillet krav om, at hvis redegørelsen offentliggøres på virksomhedens hjemmeside, skal dette ske senest samtidig med, at årsrapporten bliver tilgængelig for kapitalejerne. Redegørelsen på hjemmesiden skal være tilgængelig i mindst 5 år i den oprindelige udgave. Er redegørelsen placeret på virksomhedens hjemmeside, skal revisor således bl.a. påse, at ledelsesberetningen indeholder oplysning herom med angivelse af den URL-adresse, der skal benyttes for at komme direkte til redegørelsen, eller til den side, hvor links til samtlige offentliggjorte redegørelser er tilgængelige. Hvis redegørelsen offentliggøres på hjemmesiden, skal virksomhedens revisor påse, at den er offentliggjort og indeholder de lovkrævede oplysninger.

Hvis virksomheden udarbejder en ny politik for mangfoldighed, kan virksomheden oplyse om indholdet af ændringen på hjemmesiden. Der må dog ikke ændres i allerede offentliggjorte oplysninger.

Til nr. 46

§ 110 angiver de størrelsesgrænser, som er afgørende for, om en koncern kan anses for at være lille og derved undtaget fra at aflægge koncernregnskab. Efter § 110, stk. 1, kan en modervirksomhed undlade at aflægge koncernregnskab, hvis koncernvirksomhederne på balancetidspunktet tilsammen ikke overskrider grænserne for at være omfattet af regnskabsklasse B (små virksomheder). Undtagelsen kan dog ikke anvendes, hvis modervirksomheden eller en af dattervirksomhederne er omfattet af regnskabsklasse D, jf. § 109, stk. 2, nr. 1. Undtagelsen kan heller ikke anvendes, hvis en af dattervirksomhederne er et kreditinstitut eller et forsikringsselskab, jf. § 109, stk. 2, nr. 2 og 3.

Efter § 114 skal alle koncernvirksomhedernes regnskaber som udgangspunkt indgå i koncernregnskabet ved fuld konsolidering, medmindre de efter bestemmelsens stk. 2 kan holdes ude af konsolideringen. Stk. 2 angiver en række situationer, hvor visse koncernvirksomheder kan holdes ude af konsolideringen.

Det foreslås, at der indsættes et *stk. 2*, hvorefter størrelsesgrænserne for en koncern i § 110, stk. 1, omfatter de virksomheder, som omfattes af konsolideringen, hvilket vil sige eksklusive virksomheder omfattet af undtagelsen for konsolidering i § 114, stk. 2.

Det foreslåede stk. 2 præciserer, at der ved beregningen af en koncerns størrelse alene medtages de dattervirksomheder, som vil indgå ved fuld konsolidering i koncernregnskabet. Herved sikres det, at virksomheder, som ikke skal indgå i konsolideringen, heller ikke påvirker, hvorvidt der skal udarbejdes koncernregnskab. Lovens ordlyd bringes herefter i overensstemmelse med regnskabsdirektivets artikel 3, stk. 5, 1. pkt.

En investering i en dattervirksomhed, som ikke indgår i konsolideringen, vil dog kunne få betydning for koncernregnskabspligten, da investeringen i dattervirksomheden kan påvirke opgørelsen af modervirksomhedens balancesum. Herved bemærkes, at transaktioner med dattervirksomheder, som ikke skal konsolideres i koncernregnskabet, ikke kan elimineres ved beregningen af størrelsesgrænserne. Elimineringer kan alene ske i forhold til de dattervirksomheder, som er omfattet af konsolideringen.

En dattervirksomhed, som efter § 114, stk. 2, ikke skal medtages i koncernregnskabet, vil således også være undtaget ved beregningen af størrelsesgrænserne efter § 110, stk. 2.

Til nr. 47

Der er tale om en konsekvensændring som følge af lovforslagets § 1, nr. 46 hvorefter der indsættes et nyt stk. 2 i § 110. Henvisningen i § 110, stk. 3, der bliver stk. 4, ændres i overensstemmelse hermed.

Til nr. 48

Efter § 111, stk. 1, kan en modervirksomhed, hvis dattervirksomheder alle udeholdes af konsolideringen i medfør af § 114, undlade at udarbejde et koncernregnskab.

Ved lov nr. 245 af 27. marts 2006 blev der i § 111 indsat et stk. 3. Det fremgår af forarbejderne hertil, at selvom § 111, stk. 1, alene henviser til § 114, finder den tillige anvendelse på de situationer, hvor alle dattervirksomheder på grund af ubetydelighed kan udeholdes fra konsolideringen, jf. lovens § 13, stk. 1, nr. 3.

Efter artikel 23, stk. 10, litra a, i regnskabsdirektivet er en modervirksomhed undtaget fra udarbejdelse af koncernregnskab, hvis den kun har dattervirksomheder, som er uvæsentlige både individuelt og samlet set.

Det foreslås derfor at præcisere § 111, stk. 1, ved i bestemmelsen at indsætte en henvisning til § 13, stk. 1, nr. 3, så det fremgår direkte, at undtagelsen også finder anvendelse ud fra en væsentlighedsbetragtning. Herved implementerer bestemmelsen artikel 23, stk. 10, litra a, i regnskabsdirektivet.

Efter § 13, stk. 1, nr. 3, skal alle relevante forhold indgå i årsrapporten, medmindre de er ubetydelige. Anses flere ubetydelige forhold tilsammen for betydelige, skal sådanne flere forhold dog indgå. Hvorvidt en modervirksomhed med henvisning til § 13, stk. 1, nr. 3, kan undlade at udarbejde koncernregnskab efter § 111, stk. 1, skal derfor foretages på baggrund af en samlet vurdering af væsentligheden af den enkelte dattervirksomhed og væsentligheden af dattervirksomhederne.

Samtidig foreslås henvisningen i § 111, stk. 1, til § 114 præciseret, så der henvises til § 114, stk. 2, da undtagelsen fra konsolidering er i stk. 2.

Til nr. 49

§ 112 giver mulighed for, at modervirksomheder, der selv er dattervirksomheder, kan undlade at udarbejde koncernregnskab, hvis de opfylder visse nærmere angivne betingelser. § 112, stk. 1, omfatter tilfælde, hvor den højere modervirksomhed er placeret inden for EU/EØS.

En modervirksomhed, der selv er en dattervirksomhed af en højere modervirksomhed, der ikke henhører under lovgivningen i et EU/EØS-land, kan efter § 112, stk. 2, på visse betingelser undlade at udarbejde koncernregnskab. § 112, stk. 2, nr. 2, implementerer regnskabsdirektivets artikel 23, stk. 8, litra a og b. Efter artikel 23, stk. 8, litra b, er det en betingelse, at den højere modervirksomhed udarbejder et koncernregnskab og, hvor relevant, en konsolideret ledelsesberetning efter regnskabsdirektivets krav, efter IFRS eller efter regler, som i det mindste er ligeværdige med direktivet eller IFRS.

I praksis kan den højere modervirksomhed uden for EU/EØS, der udarbejder koncernregnskab, være omfattet af regler, der ikke stiller krav om en ledelsesberetning - eksempelvis IFRS eller US GAAP. Regnskabsdirektivet er på dette område således mere lempeligt end årsregnskabsloven, idet muligheden for at undlade at udarbejde koncernregnskab efter lovens § 112, stk. 2, forudsætter, at det koncernregnskab, som den danske modervirksomhed indgår i, indeholder en konsolideret ledelsesberetning.

Det foreslås derfor, at ordlyden i § 112, stk. 2, nr. 2, tilpasses ordlyden i artikel 23, stk. 8, litra b, i regnskabsdirektivet. Med den foreslåede ændring tydeliggøres det, at den danske modervirksomheds mulighed for at undlade at udarbejde koncernregnskab - hvis den selv er en dattervirksomhed af en højere modervirksomhed beliggende uden for et EU/EØS-land - alene forudsætter en konsolideret ledelsesberetning i det koncernregnskab, hvori modervirksomheden indgår, såfremt den højere modervirksomhed henhører under en lovgivning i et land, der stiller krav om en ledelsesberetning. Det afgørende er således tilgængeligheden af en konsolideret ledelsesberetning i det højere liggende koncernregnskab og ikke en subjektiv vurdering af relevansen heraf.

Til nr. 50

Der er tale om en konsekvensændring som følge af lovforslagets § 1, nr. 65-66, om definition af »kapitalinteresser«. Der henvises til bemærkningerne hertil.

Til nr. 51

§ 119 angiver krav for indregning og måling i et koncernregnskab. Efter § 119, stk. 2, 1. pkt., skal der i koncernregnskabet så vidt muligt anvendes de samme metoder for indregning og måling, som anvendes for modervirksomhedens årsregnskab. I medfør af 2. pkt. skal der for dattervirksomheder, som anvender andre metoder og grundlag i deres regnskaber, udarbejdes et nyt regnskab med henblik

på koncernregnskabet, hvori der indregnes og måles i overensstemmelse med de i koncernregnskabet anvendte metoder og grundlag.

Efter direktivets artikel 24, stk. 12, skal det i særlige tilfælde være tilladt at undlade at indregne alle aktiver og passiver efter samme regnskabspraksis. I sådanne (særlige) tilfælde skal en begrundelse herfor oplyses i en note.

Det medfører, at aktiver og forpligtelser fra en eller flere dattervirksomheder i særlige tilfælde vil kunne indregnes og måles på et andet grundlag end tilsvarende aktiver og forpligtelser fra andre koncernvirksomheder, herunder modervirksomheden. Hvis denne mulighed anvendes, skal der oplyses herom i noterne, ligesom det skal behørigt begrundes.

Det foreslås på denne baggrund, at der i § 119 indsættes et *stk. 3*, der giver mulighed for i særlige tilfælde i koncernregnskabet at acceptere forskellig regnskabspraksis ved indregning og måling af visse aktiver og forpligtelser og derved fravige kravet i § 119, stk. 2, 2. pkt.

Det er kravet om ensartet indregning og måling, som fraviges. Det vil således fortsat være et krav, at alle aktiver og forpligtelser indregnes og måles efter metoder, som er tilladt i årsregnskabsloven. Særlige forhold er primært forhold, hvor en omregning af posten vil medføre en omkostning for virksomheden, som er uforholdsmæssigt stor sammenholdt med den forventede effekt af omregningen og postens størrelse.

Da der netop er tale om særlige tilfælde, forventes muligheden kun anvendt i meget sjældne tilfælde. Brug af undtagelsen må ikke påvirke regnskabsbrugerens vurdering af en koncern, da bestemmelsen i § 11 om det retvisende billede også omfatter indregning og måling i koncernregnskabet.

Til nr. 52

§ 121 regulerer, hvilken metode der anvendes ved indregning og måling af en virksomhedsovertagelse.

Efter stk. 1 skal virksomhedsovertagelser som hovedregel behandles efter overtagelsesmetoden, jf. § 122, hvilket medfører, at der foretages en omvurdering til dagsværdi af den overtagne virksomheds aktiver og forpligtelser, når disse skal indregnes i den overtagende virksomheds koncernregnskab. En eventuel forskel mellem nettoaktiverne, som er opgjort til dagsværdi, og købesummen indregnes som goodwill. Dette følger af regnskabsdirektivets artikel 24, stk. 3.

Stk. 2 indeholder en undtagelse til den nævnte hovedregel, hvorefter der, når visse betingelser er opfyldt, i stedet er mulighed for at anvende sammenlægningsmetoden. Efter sammenlægningsmetoden sker der ikke omvurdering af den overtagne virksomheds aktiver og forpligtelser. Her sker der alene en tilpasning af regnskabspraksis. En eventuel forskel mellem nettoaktiverne, som er opgjort til bogført værdi, og købesummen fratrækkes straks i egenkapitalen.

Efter stk. 2 kan sammenlægningsmetoden anvendes, hvis de involverede virksomheder ved etableringen af koncernforholdet er underlagt en modervirksomhed i et koncernforhold, eller begge

involverede virksomheder i øvrigt er underlagt den samme interesses bestemmende indflydelse. Denne bestemmelse implementerer muligheden i direktivets artikel 25 for at anvende sammenlægningsmetoden.

Den foreslåede ændring af *stk. 2* præciserer, at det er en betingelse for at anvende sammenlægningsmetoden, at den fælles bestemmende indflydelse eksisterer både før og efter virksomhedssammenslutningen, og at denne fælles bestemmende indflydelse ikke er midlertidig. Der er alene tale om en præcisering af bestemmelsen, da fortolkningen af bestemmelsen allerede har forudsat det foran nævnte.

Til nr. 53

§ 124, stk. 1, giver virksomhederne mulighed for at lade fælles ledede virksomheder indgå i koncernregnskabet ved pro rata-konsolidering. Dette vil normalt være et alternativ til lovens hovedregel, som er brug af indre værdis metode, jf. lovens § 119, stk. 1, 2. pkt.

Ifølge § 124, stk. 2, 2. pkt., finder reglerne i lovens §§ 115-122 anvendelse med de fornødne tilpasninger. Dermed henvises der til de generelle regler for konsolidering og koncernregnskabs indhold.

Lovens § 114 indeholder en opstilling af, i hvilke tilfælde en koncernvirksomhed kan holdes ude af konsolideringen. Med den nugældende formulering af § 124, stk. 2, 2. pkt., finder disse undtagelser ikke anvendelse ved pro rata-konsolidering, hvilket indebærer, at samtlige fælles ledede virksomheder skal indgå i konsolideringen. I henhold til regnskabsdirektivets artikel 26, stk. 1 og 2, finder undtagelserne for fuld konsolidering af dattervirksomheder dog også anvendelse ved eventuel pro rata-konsolidering af fælles ledede virksomheder.

Det foreslås derfor, at § 124, stk. 2, 2. pkt., ændres således, at der i bestemmelsen også henvises til § 114. Med forslaget præciseres det, at pro rata-konsolidering af konkrete fælles ledede virksomheder kan undlades, hvis betingelserne i § 114, stk. 2, er opfyldt.

Hvis en virksomhed har valgt at pro rata-konsolidere fælles ledede virksomheder, skal alle fælles ledede virksomheder som udgangspunkt indgå i pro rata-konsolideringen, jf. lovens § 114, stk. 1. Med forslaget vil de fælles ledede virksomheder, som opfylder kravene i § 114, stk. 2, kunne holdes ude af konsolideringen, hvilket ikke er tilfældet efter gældende ret.

Til nr. 54

Efter § 125 skal en koncern i koncernregnskabet redegøre for anvendt regnskabspraksis for koncernen som helhed. § 125, stk. 2, oplister en række oplysninger, som skal fremgå af redegørelsen.

I medfør af § 125, stk. 2, nr. 3, skal der, såfremt der anvendes andre metoder for indregning og måling end i modervirksomhedens regnskab, redegøres herfor. Som en konsekvensrettelse af det foreslåede § 119, stk. 3, jf. lovforslagets § 1, nr. 51, foreslås det, at der i § 125, stk. 2, nr. 3, indsættes en henvisning til § 119, stk. 2 og 3, som i særlige tilfælde giver mulighed for at fravige kravet om

samme anvendte regnskabspraksis. Der henvises til bemærkningerne til lovforslagets § 1, nr. 51 til § 119, stk. 3.

Anvendes muligheden i § 119, stk. 3, skal der oplyses om såvel den regnskabspraksis, som er hovedregel for koncernen, som den, der anvendes på de særlige forhold fra en eller flere dattervirksomheder.

Anvendes der forskellige målegrundlag, bør de relevante regnskabsposter opdeles, enten i balancen eller i en note. Herved illustreres, hvor stor en del af posten, der er indregnet efter de forskellige metoder og det sikres, at regnskabsbrugeren kan vurdere, hvor stor en del af posten, som er målt efter de forskellige målegrundlag. En opdeling af posten vil ofte være krævet, da dette er nødvendigt for, at regnskabet giver et retvisende billede, jf. § 11, stk. 2.

Til nr. 55

§ 126 vedrører noteoplysninger i koncernregnskaber. Bestemmelsen indeholder en række henvisninger til oplysningskrav til årsregnskabet, som finder tilsvarende anvendelse på koncernregnskabet. Noteoplysningernes skal i koncernregnskabet gives med de fornødne tilpasninger, der følger de særlige forhold, som gør sig gældende for koncernregnskaber.

Efter bestemmelsens stk. 1, nr. 10, skal der gives en række oplysninger om nærtstående parter, herunder om transaktioner med disse. Bestemmelsen indeholder således en reference til § 98 c, som kræver oplysninger om transaktioner med nærtstående parter.

Efter § 98 c skal virksomheden oplyse om transaktioner mellem virksomheden og dens nærtstående parter. Virksomheden kan her vælge mellem at oplyse om alle transaktioner eller kun at oplyse om de transaktioner, som ikke er på markedsmæssige vilkår.

Enkelte virksomheder vælger at oplyse om alle transaktioner. Dette kan skyldes et ønske om åbenhed om disse transaktioner, eller at virksomheden herved undgår at dokumentere, om transaktionerne er gennemført på markedsmæssige vilkår. Andre virksomheder finder det mest hensigtsmæssigt kun at oplyse om de transaktioner, som ikke er gennemført på markedsmæssige vilkår.

I gældende § 126, stk. 1, nr. 10, mangler der dog en henvisning til § 98 c, stk. 7. Dette betyder, at virksomhederne ikke i koncernregnskabet kan begrænse oplysningerne om transaktioner med nærtstående parter til de transaktioner, som ikke er gennemført på markedsmæssige vilkår.

Det har dog ikke været hensigten, at der på dette område skulle være forskel på oplysningskravene i års- og koncernregnskabet.

Det foreslås derfor, at henvisningen i *stk. 1, nr. 10*, til lovens § 98 c udvides til også at omfatte stk. 7 i § 98 c, hvorefter det er muligt at afgrænse oplysninger om nærtstående parter til kun at omfatte transaktioner, som ikke er gennemført på normale markedsvilkår. Med den foreslåede ændring vil undtagelsen i § 98 c, stk. 7, også være gældende for koncernregnskaber.

Til nr. 56

Efter § 127 skal koncernregnskabet indeholde en række oplysninger om dattervirksomheder, associerede virksomheder samt virksomheder, hvis regnskab indgår i en pro-rata konsolidering.

Det foreslåede *stk. 4* vedrørende oplysninger for hver kapitalinteresse har sammenhæng med lovforslagets § 1, nr. 65-66 om tilpasning til direktivet, for så vidt angår indførelse af »kapitalinteresser« som en ny aktivgruppe samt om ændring af definitionen af »associerede virksomheder«. Der henvises til bemærkningerne til § 1, nr. 65-66.

§ 127, som finder anvendelse for koncernregnskaber, indeholder ikke oplysningskrav vedrørende interessentskaber og kommanditselskaber i modsætning til den tilsvarende og gældende § 97 a, som finder anvendelse for virksomheder i regnskabsklasse C og D (jf. § 102, stk. 3). Der er tale om en utilsigtet uoverensstemmelse med direktivet.

Det foreslås derfor at indsætte et nyt *stk. 5*, hvorefter der i koncernregnskaber skal oplyses om navn, hjemsted og retsform for hvert interessentskab og kommanditselskab, hvori en af de konsoliderede virksomheder er interessant eller komplementar.

Forslaget implementerer direktivets artikel 28, stk. 2, litra d, samt artikel 17, stk. 1, litra k, hvor sidstnævnte finder anvendelse på koncernregnskaber, jf. artikel 28, stk. 1, 1. pkt.

Til nr. 57

Forslaget er en konsekvensændring som følge af lovforslagets § 1, nr. 56, hvorved der indsættes to nye stykker i § 127. Med forslaget foreslås det at ændre § 127, *stk. 4, 1. pkt.*, der bliver *stk. 6, 1. pkt.*, så der henvises til *stk. 1-5* i stedet for *stk. 1-3*.

Til nr. 58

Forslaget til ændring af § 128, *stk. 2, 2. pkt.*, er en konsekvensændring som følge af lovforslagets § 1, nr. 36, hvorefter lovens § 99, stk. 1, nr. 7, foreslås ophævet, hvorved det gældende nr. 10 i § 99, stk. 1, bliver til nr. 9.

Til nr. 59

§ 128 indeholder regler om koncernens ledelsesberetning. Bestemmelsen er en implementering af artikel 29 i regnskabsdirektivet.

I § 128, stk. 3, er det bestemt, at for modervirksomheder, der er omfattet af reglerne i regnskabsklasse D, finder § 107 og § 107 b, stk. 1, nr. 6, og stk. 3 og 4, tilsvarende anvendelse på ledelsesberetningen for koncernen, jf. dog stk. 5.

§ 107 omhandler oplysninger om ledeshverv, som ledelsesmedlemmerne beklæder i andre erhvervsdrivende virksomheder. § 107 b, stk. 1, nr. 6, vedrører oplysninger om hovedelementerne i

virksomhedens interne kontrol- og risikostyringssystemer i forbindelse med regnskabsaflæggelsesprocessen, mens § 107 b, stk. 3 og 4, dels angiver, på hvilken måde oplysninger efter § 107 b, stk. 1, gives, dels bemyndiger Erhvervsstyrelsen til at bestemme, at redegørelsen efter stk. 1 ikke skal medtages i ledelsesberetningen, hvis beretningen indeholder en henvisning til virksomhedens hjemmeside, hvor redegørelsen er offentliggjort, ligesom styrelsen kan fastsætte nærmere regler herom.

Det foreslås, at henvisningen i *stk. 3* ændres, så der også henvises til den foreslåede bestemmelse i § 107 d om oplysninger om mangfoldighed, jf. lovforslagets § 1, nr. 45 og bemærkningerne hertil. § 107 d er en implementering af artikel 20, stk. 1, litra g, i regnskabsdirektivet. I henhold til direktivets artikel 29, stk. 1, skal oplysningerne i § 107 d også medtages i ledelsesberetningen for koncernen. Her skal de dog gives for koncernen som et hele.

Dette betyder, at der skal gives oplysninger om mangfoldighed i koncernens ledelse. Da koncernens ledelse og modervirksomhedens ledelse vil være ens, vil oplysningerne i ledelsesberetningen også være ens. Oplysningerne vil således kunne gives samlet, jf. § 128, stk. 5.

Det foreslås endvidere, at henvisningen til § 107 b ændres således, at der ikke alene henvises til stk. 1, nr. 6, men til hele bestemmelsen, hvormed der skabes overensstemmelse til direktivets artikel 29, stk. 1. En række af oplysningerne, som kræves i § 107 b, vil være de samme både for koncernen og modervirksomheden. F.eks. anvendes der samme kodeks for virksomhedsledelse, og oplysningerne herom er de samme, da virksomhedens ledelse og koncernens ledelse er den samme.

Forslaget medfører således primært, at oplysningerne skal medtages i ledelsesberetningen for koncernen, hvis beretningen adskilles fra ledelsesberetningen for modervirksomheden. Praksis i danske virksomheder er dog, at der gives en fælles ledelsesberetning for koncernen og modervirksomheden.

Til nr. 60

§ 128 a, stk. 1, regulerer sammen med § 99 c kravet om at udarbejde en beretning om betalinger til myndigheder på koncernniveau og fastsætter, hvilke modervirksomheder der omfattes af kravet.

Bestemmelsen blev indsat ved lov nr. 738 af 1. juni 2015 og implementerer regnskabsdirektivets artikel 44, stk. 1 og 2. Ved en fejl blev det ikke samtidig indarbejdet, at en modervirksomhed, der har en dattervirksomhed af interesse for offentligheden, også - uanset størrelse - skal udarbejde en beretning om betalinger til myndigheder, hvis virksomheden selv eller en dattervirksomhed er omfattet af § 99 c, stk. 1.

Det foreslås derfor at præcisere § 128 a, stk. 1, 1. pkt., så modervirksomheder, der har en dattervirksomhed af interesse for offentligheden, som defineret i § 109, stk. 2, nr. 1-3, også omfattes af bestemmelsen, hvis anvendelsesområde herved udvides. Det er en meget begrænset population, der efter gældende lov er omfattet af kravet om aflæggelse af en beretning om betalinger til

myndigheder, hvorfor forslaget ikke forventes at medføre, at der reelt er flere virksomheder, som vil blive omfattet.

Årsregnskabsloven anvender i modsætning til regnskabsdirektivet ikke begrebet »virksomheder af interesse for offentligheden«. De virksomheder, som er oplyst i § 109, stk. 2, nr. 1-3, er dog dem, som efter regnskabsdirektivets implementering i årsregnskabsloven i forhold til udarbejdelse af koncernregnskab m.v. skal anses som virksomheder af interesse for offentligheden.

Til nr. 61

§ 135, stk. 3, 1. pkt., fastlægger, hvornår holdingvirksomheder kan fravælge revision eller lade revisionen udføre efter Erhvervsstyrelsens erklæringsstandard for små virksomheder. Efter bestemmelsen gælder adgangen til at fravælge revision eller lade revisionen udføre efter Erhvervsstyrelsens erklæringsstandard ikke for virksomheder, der besidder kapitalandele i andre virksomheder, og som udøver betydelig indflydelse på en eller flere af disse virksomheders driftsmæssige eller finansielle ledelse, hvis virksomheden og de virksomheder, den besidder kapitalandele i og udøver betydelig indflydelse på, i 2 på hinanden følgende regnskabsår på balancetidspunktet tilsammen overskrider to af størrelserne i henholdsvis lovens § 7, stk. 2, nr. 1, og § 135, stk. 1, nr. 1-3. Ifølge § 135, stk. 3, 2. pkt., finder beregningsreglerne i § 110 tilsvarende anvendelse på beregningen efter 1. pkt.

Begrebet »betydelig indflydelse på en eller flere virksomheders driftsmæssige eller finansielle ledelse« blev implementeret ved lov nr. 245 af 27. marts 2006. § 135, stk. 3, blev indsat for at fastholde revisionspligten for såkaldte holdingvirksomheder, uanset deres størrelse. Begrebet skulle efter hensigten svare til den definition, som anvendes ved definitionen af associerede virksomheder, der er defineret i lovens bilag 1, B, nr. 5. Ved en fejl blev der i bestemmelsen indsat et »eller« i stedet for et »og«.

Definitionen af associerede virksomheder foreslås i lovforslagets § 1, nr. 65-66 ændret. Med henblik på at bringe ordlyden af § 135, stk. 3, 1. pkt., i overensstemmelse med definitionen af associerede virksomheder i lovens bilag 1, B, nr. 5, som ændret ved § 1, nr. 65-66 i lovforslaget, foreslås det, at det i § 135, stk. 3, 1. pkt., præciseres, at der er tale om indflydelse på både virksomheders driftsmæssige og finansielle ledelse. Som en konsekvens af den foreslåede ændring af definitionen af associerede virksomheder jf. lovforslagets § 1, nr. 65-66, foreslås det endvidere, at ordlyden ændres således, at der er tale om virksomheder, der besidder kapitalinteresser i andre virksomheder og ikke som hidtil alene kapitalandele.

Til nr. 62

§ 144 indeholder regler for indsendelse til Erhvervsstyrelsen af årsrapporter for udenlandske dattervirksomheder, som har filialer i Danmark. Ifølge den gældende § 144, stk. 1, kan filialbestyreren for en filial af en udenlandsk dattervirksomhed i stedet for at indsende dattervirksomhedens egen årsrapport indsende modervirksomhedens koncernregnskab, hvis en række betingelser herfor er opfyldt. Betingelserne er beskrevet i § 144, stk. 1, nr. 1-7. Efter det gældende stk. 1, nr. 6, er en af betingelserne, at modervirksomheden har erklæret, at den indestår for den udenlandske virksomheds

forpligtelser, indtil tilbagekaldelse af indeståelsen er offentliggjort, eller indtil filialens afmeldelse eller slettelse er offentliggjort.

§ 144, stk. 1, er en implementering af regnskabsdirektivets artikel 37 og artikel 3 i direktiv 89/666/EØF (filialdirektivet, også benævnt 11. selskabsdirektiv), der dog kun omhandler virksomheder med hjemsted inden for EU/EØS. Ifølge § 144, stk. 2, finder § 144, stk. 1, med visse modifikationer anvendelse på filialer af dattervirksomheder beliggende uden for EU/EØS.

Med det foreslåede § 144, stk. 1, nr. 6, tilnærmes bestemmelsens ordlyd til regnskabsdirektivets artikel 37, og samtidig bringes bestemmelsens ordlyd i overensstemmelse med §§ 6, stk. 1, nr. 5 og 78 a, stk. 1, nr. 5, der tilsvarende stiller krav om, at modervirksomheden indestår for dattervirksomhedens forpligtelser og har afgivet erklæring herom. Betingelsen i § 6, stk. 1, nr. 5, er en af flere betingelser, der skal opfyldes, for at en dattervirksomhed kan undlade at udarbejde årsrapport og i stedet for nøjes med at indsende en undtagelseserklæring. Betingelsen i § 78 a, stk. 1, nr. 5, er en af flere betingelser, der skal opfyldes, for at en mellemstor dattervirksomhed kan aflægge årsrapport efter reglerne for regnskabsklasse B. Disse bestemmelser er ligeledes baseret på artikel 37 i regnskabsdirektivet.

Det foreslåede § 144, stk. 1, nr. 6, indebærer en præcisering, idet det tydeliggøres, at garantien omfatter alle eksisterende forpligtelser samt forpligtelser, der opstår, indtil dattervirksomheden måtte have indsendt en årsrapport, som er modtaget og offentliggjort efter reglerne herom.

Uanset om dattervirksomheden indsender en årsrapport, vil modervirksomheden fortsat hæfte for forpligtelser opstået inden, årsrapporten blev offentliggjort. Denne hæftelse ophører først, når forpligtelserne er indfriet.

Til nr. 63

Ifølge § 159, stk. 1, 1. pkt., skal Erhvervsstyrelsen stikprøvevis udtage og undersøge modtagne årsrapporter og eventuelle hertil hørende erklæringer m.v., som indsendes i stedet for årsrapporter, halvårsrapporter for statslige aktieselskaber samt delårsrapporter for virksomheder, som har værdipapirer optaget til handel på et reguleret marked i et EU/EØS-land, for at konstatere åbenbare overtrædelser af bestemmelser i eller i henhold til årsregnskabsloven, bogføringsloven, selskabsloven, SE-loven, Rådets forordning om statut for det europæiske selskab (SE), lov om visse erhvervsdrivende virksomheder, SCE-loven, Rådets forordning om statut for det europæiske andelsselskab (SCE), lov om erhvervsdrivende fonde samt revisorloven.

Ifølge bestemmelsen omfatter Erhvervsstyrelsens kontrol med årsrapporter m.v. ikke overholdelsen af lov medarbejderinvesteringsselskaber. Ved lov nr. 1284 af 9. december 2014 om medarbejderinvesteringsselskaber blev der indført mulighed for at stifte medarbejderinvesteringsselskaber som en 3-årig forsøgsordning. Muligheden er gjort permanent ved lov nr. 169 af 6. marts 2018.

Ved § 46, nr. 3, i lov nr. 1284 af 9. december 2014, blev der indsat en ny bestemmelse i årsregnskabslovens § 3, stk. 1, nr. 6, hvorefter medarbejderinvesteringsselskaber har pligt til at

aflægge årsrapport efter reglerne i årsregnskabsloven, medmindre de er undtaget herfra efter reglerne i §§ 4-6. Der blev i denne forbindelse ikke foretaget en ændring af årsregnskabslovens § 159, stk. 1, 1. pkt., vedrørende Erhvervsstyrelsens kontrol med årsrapporter.

Det foreslås i § 159, stk. 1, 1. pkt., at tilføje, at Erhvervsstyrelsen kan udtage og undersøge modtagne årsrapporter for at konstatere åbenbare overtrædelser af bestemmelser i eller i henhold til lov om medarbejderinvesteringsselskaber.

Til nr. 64

Ifølge § 167, 1. pkt., kan en virksomhed, første gang den ændrer den anvendte monetære enhed, gøre dette uden at iagttage betingelserne i § 13, stk. 2, hvorefter den anvendte monetære enhed som udgangspunkt ikke må ændres fra år til år. Virksomheden skal dog fortsat iagttage det almindelige krav i § 16 om valg af monetær enhed, og hvorefter virksomheden skal vælge danske kroner eller euro som monetær enhed. Hvis den vælger en anden valuta end danske kroner eller euro, er det en forudsætning, at den valgte valuta er den for virksomheden henholdsvis koncernen relevante valuta. Med relevant valuta forstås normalt den valuta, som virksomhedens transaktioner typisk foretages i.

§ 167, 2. pkt., angiver, at virksomheden ved ændring af monetær enhed dog fortsat skal opfylde oplysningskravene i § 11, stk. 3, 2. pkt., jf. § 13, stk. 3.

I forbindelse med ændringen af årsregnskabsloven i 2015, jf. lov nr. 738 af 1. juni 2015, blev § 13, stk. 3, ophævet som følge af en tilpasning af bestemmelsen til regnskabsdirektivets krav. Kravet om, at der skal gives visse oplysninger ved ændring af regnskabspraksis, blev da flyttet fra § 13, stk. 3, til § 13, stk. 2. Den gældende § 13, stk. 2 henviser til oplysningskravene i § 11, stk. 3, 2. pkt., hvorfor henvisningen til § 13, stk. 3, (retteligt 13, stk. 2,) anses for overflødig. Det foreslås derfor, at henvisningen i § 167, 2. pkt., til § 13, stk. 3, udgår.

Til nr. 65-66

Det foreslås, at der i *bilag 1* til årsregnskabsloven indsættes en definition af »kapitalinteresse«, og at definitionen af associerede virksomheder tilpasses som følge heraf.

Forslaget er en tilpasning af årsregnskabsloven til regnskabsdirektivet, idet direktivet indeholder særlige krav til kapitalinteresser. Hidtil har det været vurderingen, at definitionerne på henholdsvis »kapitalinteresse« og »associerede virksomheder« er så tæt forbundne, at de har kunnet behandles som én kategori, benævnt »associerede virksomheder«. Årsregnskabsloven opererer således ikke med aktivtypen »kapitalinteresse«.

Der er imidlertid sådanne forskelle i definitionen af »kapitalinteresser« og »associerede virksomheder«, at de ikke kan anses for en samlet gruppe. Visse kapitalinteresser vil ikke være associerede virksomheder, hvorimod alle associerede virksomheder tillige vil være kapitalinteresser. Direktivets definition af kapitalinteresser og associerede virksomheder er obligatoriske for medlemslandene og kræver derfor, at årsregnskabsloven bringes i overensstemmelse hermed.

Kapitalinteresse defineres i regnskabsdirektivets artikel 2, stk. 2, som rettigheder til kapital i andre virksomheder, uanset om der foreligger værdipapirer (aktier eller anparter) eller ej, og som ved at skabe en varig tilknytning til disse virksomheder bidrager til aktiviteterne i den virksomhed, som besidder rettighederne. Bestemmelsen indeholder en formodningsregel, hvorefter besiddelsen af en del af en anden virksomheds kapital anses for en kapitalinteresse, når andelen er større end en af medlemsstaterne fastsat procent, der er lavere end eller lig med 20 pct.

Det foreslås, at der i bilag 1, B, som *nr. 6* indsættes en definition af »kapitalinteresser«, og at den nedre grænse i formodningsreglen fastsættes til 20 pct. Dette er baseret på den generelle internationale tilpasning af årsregnskabsloven, hvorefter forskelle mellem årsregnskabsloven og IFRS reduceres i videst muligt omfang. IFRS opererer ikke med kategorien »kapitalinteresse«, og implementeringen af artikel 2, stk. 2, medfører derfor en forskel mellem årsregnskabsloven og IFRS. En nedre grænse på 20 pct. vil minimere antallet af investeringer, som falder ind under bestemmelsen, og som ikke tillige er associerede virksomheder, og vil dermed reducere betydningen af den opståede forskel mellem årsregnskabsloven og IFRS.

Forslaget medfører, at rettigheder over egenkapital i en anden virksomhed, som udgør 20 pct. af kapitalen i denne anden virksomhed, umiddelbart skal klassificeres som en kapitalinteresse. Det afgørende er således ejerandelen og ikke andel af stemmer. Har en virksomhed således 20 pct. af kapitalen i en anden virksomhed – men ingen stemmerrettigheder – vil der som udgangspunkt fortsat være tale om en kapitalinteresse.

Formålet med en virksomheds kapitalinteresser er at fremme virksomhedens egne aktiviteter, f.eks. øget salg af virksomhedens egne produkter. Formodningsreglen for kapitalinteresser er derfor et udtryk for, hvornår en ejerandel er af en sådan størrelse, at formålet med investeringen kan forventes at være opfyldt. Da der er tale om en formodningsregel og ikke en absolut grænse, kan rettigheder over egenkapital i en anden virksomhed anses som en kapitalinteresse, selvom ejerandelen udgør mindre end 20 pct., men alene hvis det på anden vis kan dokumenteres, at formålskravet er opfyldt. Kan formålskravet ikke dokumenteres opfyldt, vil en ejerandel på under 20 pct. medføre, at der er tale om porteføljeinvestering.

Virksomhedens aktiviteter kan ikke alene fremmes ved samhandel. Det vil også kunne ske finansielt via udbytte m.v. Hvis f.eks. en holdingvirksomhed ejer 20 pct. af en produktionsvirksomhed, vil der som følge af formodningsreglen være tale om en kapitalinteresse.

Kravet om varig tilknytning medfører, at investeringen skal være foretaget med henblik på vedvarende eje eller brug i overensstemmelse med definitionen på anlægsaktiver jf. gældende bilag 1. Som modsætning hertil står investeringer, som alene besiddes med henblik på overdragelse og derfor kun udgør en midlertidig besiddelse. Ifølge § 114, stk. 2, nr. 3, kan kapitalandele i dattervirksomheder udeholdes af konsolideringen, hvis de ikke tidligere er indgået i koncernregnskabet ved konsolidering, og kapitalandelene udelukkende besiddes med henblik på overdragelse. Betingelserne for at anvende § 114, stk. 2, nr. 3, finder tilsvarende anvendelse modsætningsvist ved vurderingen af, hvorvidt der foreligger varig tilknytning. Kravet om varig tilknytning anses derfor som opfyldt, såfremt kapitalandelene - havde de været en dattervirksomhed - ikke kunne udeholdes af konsolideringen efter § 114, stk. 2, nr. 3.

Ifølge direktivet er det ikke et krav, at rettigheder over egenkapital i en anden virksomhed er repræsenteret ved tilstedeværelsen af værdipapirer. Herved skal forstås, at kapitalinteresser ikke er begrænset til rettigheder over egenkapital i kapitalselskaber, typisk anparts- og aktieselskaber, men også kan bestå af andele i f.eks. interessentskaber, hvor rettigheden er baseret på en aftale eller en kontrakt. Klassifikation som en kapitalinteresse kræver således ejerskab i den ene eller anden form og kan ikke alene baseres på opfyldelse af formålsbetragtningen.

Associerede virksomheder defineres i regnskabsdirektivets artikel 2, stk. 8, som en virksomhed, hvori en anden virksomhed besidder en kapitalinteresse, og på hvis driftsmæssige og finansielle ledelse den anden virksomhed udøver en betydelig indflydelse. Bestemmelsen indeholder en formodningsregel, hvorefter en virksomhed udøver betydelig indflydelse på en anden virksomhed, når den besidder 20 pct. eller mere af stemmerettighederne.

Det gældende bilag 1 til årsregnskabsloven indeholder under b. Koncerner mv., nr. 5, en definition af associeret virksomhed. Det fremgår heraf, at en associeret virksomhed defineres som en virksomhed, hvori en anden virksomhed besidder kapitalandele og udøver betydelig indflydelse på virksomhedens driftsmæssige og finansielle ledelse. Definitionen indeholder en formodningsregel, hvorefter en virksomhed formodes at udøve betydelig indflydelse, hvis virksomheden besidder 20 pct. eller mere af stemmerettighederne.

Det foreslås, at definitionen af associerede virksomheder i *bilag 1, B, nr. 5, 1. pkt.*, ændres, således at det fremgår, at en associeret virksomhed er en kapitalinteresse, hvori en anden virksomhed udøver betydelig indflydelse. Ændringen medfører, at umiddelbar klassifikation som associeret virksomhed kræver, at både formodningsreglen om 20 pct. ejerskab og formodningsreglen om 20 pct. eller mere af stemmerettighederne er opfyldt.

I langt de fleste virksomheder er der lighedstegn mellem kapitalandele og stemmerettigheder. I disse tilfælde vil der som altovervejende hovedregel være sammenfald med, hvorvidt en investering anses for at være en kapitalinteresse, og hvorvidt der er tale om en associeret virksomhed.

Da der samtidig alene er tale om formodningsregler, forventes ændringen ikke at medføre et stort antal reklassificeringer af eksisterende kapitalandele. Ændringen medfører dog, at en virksomhed, som klassificerer kapitalandele som associerede virksomheder, i tilfælde, hvor en eller begge formodningsregler ikke er opfyldt, på anden vis skal kunne dokumentere opfyldelsen af formålkravet og/eller forekomsten af betydelig indflydelse. Det samme vil være tilfældet, hvor en virksomhed ejer 20 pct. af kapitalen i en anden virksomhed, men efter de gældende regler har klassificeret kapitalandelene som en porteføljeinvestering pga. manglende betydelig indflydelse, f.eks. ved en stemmerettighedsandel under 20 pct. Disse kapitalandele vil efter forslaget umiddelbart skulle klassificeres som en kapitalinteresse, medmindre virksomheden kan dokumentere, at formålkravet ikke er opfyldt.

Regnskabsdirektivet tillader måling af kapitalinteresser til dagsværdi over resultatopgørelsen eller efter indre værdis metode. I henhold til IFRS vil en kapitalinteresse blive anset som et finansielt instrument, som skal måles til dagsværdi enten over resultatopgørelsen eller egenkapitalen. IFRS tillader ikke måling af denne type aktiver til indre værdi.

Kapitalinteresser er omfattet af årsregnskabslovens § 37, stk. 1, og skal således efter første indregning løbende måles til dagsværdi over resultatopgørelsen, eller eventuelt til kostpris efter undtagelsen i § 37, stk. 4. Direktivets mulighed for at måle kapitalinteresser efter indre værdis metode foreslås ikke udnyttet. Måling til dagsværdi efter § 37, stk. 1, anses ikke at være i strid med IFRS.

Forslaget medfører således ingen ændring i målingen, for så vidt angår kapitalinteresser, som ikke er at anse som associerede virksomheder.

Der sker heller ingen ændring for associerede virksomheder. Disse skal fortsat enten måles til kostpris efter hovedreglen i § 36, stk. 1, til dagsværdi efter § 41 eller til indre værdi efter § 43 a.

Til nr. 67

I bilag 1, C, defineres årsrapportens elementer. I nr. 13 defineres nettoomsætning som salgsværdien af produkter og tjenesteydelser m.v., der henhører under selskabets ordinære aktiviteter med fradrag af prisnedslag, merværdiafgift og anden skat, der er direkte forbundet med salgsbeløbet.

Ved lov nr. 738 af 1. juni 2015 blev § 30 i årsregnskabsloven ophævet. Efter bestemmelsen skulle indtægter og omkostninger, der hidrørte fra begivenheder, der ikke hører under den ordinære drift, klassificeres som ekstraordinære. Bestemmelsen blev ophævet i forbindelse med implementeringen af regnskabsdirektivet, da direktivet ikke hjemler mulighed for at klassificere indtægter og omkostninger som ekstraordinære. Ordlyden i regnskabsdirektivets definition af nettoomsætning i artikel 2, nr. 5, afspejler ligeledes, at indtægter ikke kan klassificeres som ekstraordinære. Der burde som konsekvens af ophævelsen af § 30 i 2015 have været foretaget en tilpasning af bilag 1, C, nr. 13, så henvisningen til selskabets ordinære aktiviteter udgik.

Det foreslås derfor, at definitionen af nettoomsætning i *bilag 1, C, nr. 13*, ændres, så ordlyden tilpasses regnskabsdirektivet og samtidig afspejler, at årsregnskabsloven ikke længere skelner mellem ordinære og ekstraordinære indtægter og omkostninger.

De internationale regnskabsstandarder IAS 11 om entreprisekontrakter og IAS 18 om omsætning er egnet til at udfylde lovens rammer i forhold til beregning af omsætningens størrelse samt tidspunktet for indregning af omsætning i årsregnskabet. Under IFRS er IAS 11 og IAS 18 imidlertid nu erstattet af den nye regnskabsstandard IFRS 15 om indtægter fra kontrakter med kunder. IFRS 15 har en anden tilgang til opgørelse af omsætningen, men i praksis er der ofte ikke stor forskel på omsætningen beregnet efter de gamle og den nye standard.

IFRS 15 kan rummes inden for lovens ordlyd og kan anvendes til at udfylde lovens rammer. Det er således op til virksomhederne, om de ønsker at udfylde lovens rammer med de hidtidige standarder, eller om de ønsker at anvende den nye.

Nettoomsætning skal dog som hidtil stamme fra selskabets primære og tilbagevendende aktiviteter. Dette betyder f.eks., at salg af anlægsaktiver som udgangspunkt hverken skal eller kan indregnes som omsætning. Indregning af salg af anlægsaktiver som omsætning kan dog finde sted, hvor en virksomhed løbende sælger produkter, som tidligere har været udlejet (leased) til tredjemand. Dette

kan f.eks. være en bilforhandler, der både tilbyder salg og leasing af biler. Her kan salg af de tidligere leasede biler indregnes som omsætning.

De internationale regnskabsstandarder, IAS 16 og IAS 18 om henholdsvis materielle anlægsaktiver og omsætning, er egnet til at udfylde lovens rammer i forhold til, at salg af anlægsaktiver som udgangspunkt ikke kan indregnes som omsætning.

Til nr. 68-70

Aktivtypen »kapitalinteresser« anvendes ikke i årsregnskabsloven, og benævnelsen er derfor ikke anvendt i regnskabskemaerne i bilag 2.

Balancen skal, jf. regnskabsdirektivets artikel 10 præsenteres i overensstemmelse med direktivets balanceskemaer. Direktivet anser associerede virksomheder som en delmængde af kapitalinteresser, og i regnskabskemaerne i regnskabsdirektivet anvendes alene benævnelsen kapitalinteresser.

Det foreslås, at årsregnskabslovens *bilag 2* vedrørende skemaer for balancer bringes i overensstemmelse med direktivet ved at erstatte begrebet »associerede virksomheder« med »kapitalinteresser«. Som konsekvens af lovforslaget i § 1, nr. 65-66, hvorefter indre værdis metode ikke kan anvendes på kapitalinteresser, foreslås der ikke ændringer i lovens skemaer for resultatopgørelser.

Forslaget har sammenhæng med lovforslagets § 1, nr. 65-66 om tilpasning af årsregnskabsloven til regnskabsdirektivet, for så vidt angår indførelse af »kapitalinteresser« som en ny aktivgruppe samt ændring af definitionen af »associerede virksomheder«. Der henvises til bemærkningerne til lovforslagets § 1, nr. 65-66.

Forslaget medfører, at regnskabsposten »kapitalinteresser« vil omfatte ejerandele i både kapitalinteresser og associerede virksomheder. Det samme vil være tilfældet for regnskabsposter, der vedrører tilgodehavender eller gæld til kapitalinteresser.

En virksomhed kan efter § 23, stk. 2, 2. pkt., opdele poster, der er betegnet med arabertalsposter. Regnskabsposten »kapitalinteresser« kan derfor opdeles i »kapitalinteresser« og »associerede virksomheder« og vises i balancen som 2 separate regnskabsposter. Det samme er tilfældet for regnskabsposterne »tilgodehavender hos kapitalinteresser« og »gæld til kapitalinteresser«.

En virksomhed, som kun har associerede virksomheder, skal anvende benævnelsen »kapitalinteresser« i balancen, idet en ændring af benævnelsen til associerede virksomheder ikke kan foretages i medfør af § 23, stk. 4, med henvisning til, at virksomhedens særlige karakter gør det påkrævet. Ved digital indberetning af årsrapporten til Erhvervsstyrelsen har virksomheden mulighed for at opmærke regnskabsposterne, så det fremgår, at der er tale om associerede virksomheder.

Til § 2

Til nr. 1

Den gældende § 4 fastslår, at det er en betingelse for at opretholde godkendelsen som revisor, at revisor til enhver tid opfylder de fastsatte krav til efteruddannelse. Efter stk. 2 fastsætter Erhvervsstyrelsen de nærmere regler for efteruddannelsen, herunder kravene til efteruddannelsens omfang, faglige indhold, faglige niveau og form.

Det foreslåede *stk. 1* er en videreførelse af gældende praksis, dog med en tilføjelse af, at revisor ud over at vedligeholde sin viden tillige skal opdatere sin teoretiske viden, sine faglige kvalifikationer og sin viden om kravene til offentlighedens tillidsrepræsentant. Efteruddannelsen er således et væsentligt element til sikringen af, at godkendte revisorer igennem hele deres virke vedligeholder og eventuelt udbygger de kompetencer, som de har opnået gennem deres teoretiske og praktiske uddannelsesforløb. Formålet er at sikre, at den høje kvalitet i revisors opgaveudførelse bevares. Der er for alle godkendte revisorer tale om et kontinuerligt efteruddannelseskra

Efter det foreslåede *stk. 2* fastsætter Erhvervsstyrelsen de nærmere regler for efteruddannelsen. Revisorrådet har på baggrund af et kommissorium fra Erhvervsstyrelsen stillet forslag til ændring af de nærmere regler for efteruddannelsen, herunder kravene til efteruddannelsens omfang, faglige indhold, faglige niveau og form. Ændringsforslagene påtænkes udmøntet i en bekendtgørelse udstedt i medfør af *stk. 2*.

I forhold til efteruddannelsens omfang foreslås det i overensstemmelse med Revisorrådets forslag, at revisorer tilbydes flere muligheder for at opfylde efteruddannelseskra

Stk. 2 giver hjemmel til, at Erhvervsstyrelsen kan fastsætte nærmere regler om yderligere efteruddannelse af revisorer, der udfører revision i virksomheder omfattet af § 1 a, stk. 1, nr. 3. Dette er en videreførelse af gældende ret. Hjemlen er udnyttet i den gældende efteruddannelsesbekendtgørelse ved, at der stilles yderligere efteruddannelseskra

Det faglige indhold af efteruddannelsen skal vedrøre faglige områder, der er relevante for revisors virke, såsom revisions- og erklæringsområdet samt anden relevant lovgivning og faglige standarder.

Efteruddannelse kan antage flere former. Efteruddannelse skal således kunne gennemføres via en flerhed af aktiviteter, såsom kurser, foredragsvirksomhed, forfattervirksomhed og fagligt arbejde

(internt og eksternt) og deltagelse i udvalgsarbejde. Formen kan således variere. Det er dog et krav, at det faglige niveau og indhold lever op til de fastsatte krav. Det ligger ikke i bestemmelsen, at Erhvervsstyrelsen eller anden myndighed skal foretage en godkendelse af mulige efteruddannelsesudbydere. Det pålægges således den enkelte revisor selv at foretage en vurdering af, hvorvidt efteruddannelsen lever op til de fastsatte regler.

Erhvervsstyrelsen fastsætter endvidere regler om kontrol af revisorerne efteruddannelse. Denne bestemmelse skal sammenholdes med forslaget stk. 3, hvorefter det er revisor selv, der til enhver tid skal kunne dokumentere, at revisor opfylder kravene til efteruddannelse.

Det er hensigten, at oplysninger om revisors efteruddannelse som hidtil skal indberettes i Erhvervsstyrelsens register over godkendte revisorer og revisionsvirksomheder.

Til nr. 2

Forslaget til ændring af § 6, stk. 3, 2. pkt., er en konsekvensændring af lovforslagets § 2, nr. 5, om ophævelse af § 8, stk. 3.

Til nr. 3

Den gældende § 8, stk. 1 og 2, omhandler de situationer, hvor revisor kan fratages sin godkendelse.

Der foreslås indsat en ny § 8 a, der samler konsekvenserne for manglende overholdelse af kravene til efteruddannelse i lovens § 4, herunder fratagelse af revisors godkendelse.

Det foreslås derfor, at *overskriften* før § 8 »Fratagelse« ændres til »Fratagelse m.v.«, da den foreslåede § 8 a også indeholder andre reaktioner end fratagelse af revisors godkendelse.

Til nr. 4

§ 8, stk. 1 og 2, omhandler de situationer, hvor revisor kan fratages sin godkendelse. Efter det gældende stk. 2 kan Erhvervsstyrelsen fratage en revisor godkendelsen, hvis revisor nægter at lade sig undergive reglerne om kvalitetskontrol, eller hvis revisor ikke opfylder lovgivningens krav til efteruddannelse.

Stk. 2 foreslås ændret som følge af forslaget om, at konsekvenserne af manglende efteruddannelse samles i en selvstændig bestemmelse i § 8 a. Det foreslåede *stk. 2* indeholder bestemmelse om, at Erhvervsstyrelsen kan fratage en revisor godkendelsen, hvis revisor nægter at lade sig undergive reglerne om kvalitetskontrol. Der er tale om en uændret videreførelse af det gældende stk. 2, nr. 1. Bestemmelsen i det gældende stk. 2, nr. 2, hvorefter Erhvervsstyrelsen kan fratage en revisor godkendelsen, hvis revisor ikke opfylder lovgivningens krav til efteruddannelse, foreslås videreført i det foreslåede § 8 a, stk. 4, nr. 3, jf. lovforslagets § 2, nr. 6.

Til nr. 5

Efter § 8, stk. 3, kan Erhvervsstyrelsen give en revisor, der ikke fuldt ud opfylder kravene til efteruddannelse, en frist, inden for hvilken revisor skal opfylde kravene.

Stk. 3 foreslås ophævet som følge af, at det foreslås, at konsekvenserne af manglende efteruddannelse samles i en selvstændig bestemmelse i § 8 a, jf. lovforslagets § 2, nr. 6. Det foreslås, at indholdet af stk. 3 videreføres i § 8 a, stk. 1, dog med sproglige justeringer.

Til nr. 6

Efter § 8, stk. 2, nr. 2, kan Erhvervsstyrelsen fratage en revisor godkendelsen, hvis revisor ikke opfylder kravene om efteruddannelse i § 4. Dog kan Erhvervsstyrelsen efter § 8, stk. 3, hvor revisor alene mangler at gennemføre en mindre del af efteruddannelsen, fastsætte en frist, inden for hvilken revisor skal opfylde kravene til efteruddannelsen fastsat i medfør af § 4, stk. 2. Som udgangspunkt anvendes det gældende § 8, stk. 3, i de tilfælde, hvor revisor mangler at opfylde 1/3 eller mindre af efteruddannelsen.

Som anført under de almindelige bemærkninger, pkt. 2.4.2, har Revisorrådet drøftet, om det er proportionalt, at revisor fratages godkendelsen, hvis revisor mangler mere end 1/3 af de krævede efteruddannelses timer, eller om der bør være flere reaktionsmuligheder, end tilfældet er efter det gældende regelsæt.

Revisorrådet har i denne forbindelse overvejet, om nogle af de sanktionsmuligheder, som blev indført med ændringen af revisorloven i 2016, jf. lov nr. 631 af 8. juni 2016 vedrørende betinget frakendelse og nedlæggelse af midlertidigt forbud mod revisors udførelse af specifikke aktiviteter også – med de fornødne tilpasninger – bør finde anvendelse ved en revisors manglende opfyldelse af kravene til efteruddannelse. Det er Revisorrådets anbefaling, at det vil være hensigtsmæssigt med flere sanktionsmuligheder for tilsidesættelse af kravene til efteruddannelse, således at Erhvervsstyrelsen konkret og efter en samlet vurdering af sagens omstændigheder har mulighed for at anvende påbud eller andre lempeligere sanktioner end fratagelse af revisors godkendelse.

I overensstemmelse med Revisorrådets forslag foreslås der indsat en ny § 8 a, som indeholder mulige konsekvenser ved manglende opfyldelse af kravene til efteruddannelse. Bestemmelsen indeholder således yderligere muligheder end fratagelse af revisors godkendelse, som er en direktivkonform sanktion, jf. Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2006/43/EF af 17. maj 2006 om lovpligtig revision af årsregnskaber og konsoliderede regnskaber (8. selskabsdirektiv), der fastsætter, at fratagelse af godkendelsen skal være en mulig sanktion for manglende opfyldelse af efteruddannelseskrauet. Sanktionen understreger tillige den betydning, som efteruddannelsen tillægges.

Det foreslåede *stk. 1* er en delvis videreførelse af den gældende § 8, stk. 3, hvorefter Erhvervsstyrelsen kan give en revisor, der ikke fuldt ud opfylder kravene til efteruddannelse, en frist, inden for hvilken revisor skal opfylde kravene. Fristen bør have en sådan længde, at revisor inden for denne vil kunne opfylde den manglende efteruddannelse, men samtidig vil kunne varetage sit hverv, mens pågældende følger op på den manglende efteruddannelse. Hensigten med fristen er netop, at revisor skal kunne varetage sit hverv, mens revisor følger op på den manglende efteruddannelse.

Et påbud efter stk. 1 tænkes anvendt enten på de tilfælde, hvor revisor alene mangler at opfylde en mindre del af efteruddannelseskravene. Dette er en videreførelse af gældende praksis. Som udgangspunkt vil der ved en mindre del skulle forstås 1/3 eller mindre af efteruddannelsen. Hvis revisor ikke har opfyldt kravene inden for den af Erhvervsstyrelsen fastsatte frist, kan styrelsen betinget fratage revisor godkendelsen eller nedlægge forbud mod, at revisor kan udføre eller udøve specifikke aktiviteter, ligesom styrelsen kan fratage revisor godkendelsen jf. stk. 4, nr. 1-3.

Mangler revisor at opfylde 1/3 eller mere af efteruddannelsen, kan Erhvervsstyrelsen betinget fratage godkendelsen, nedlægge et forbud mod, at revisor kan udføre/udøve specifikke aktiviteter eller fratage revisor godkendelsen kombineret med et påbud efter stk. 1 om at gennemføre den manglende efteruddannelse.

Erhvervsstyrelsens afgørelse truffet i henhold til stk. 1 vil kunne indbringes for Erhvervsankenævnet, jf. § 51.

Efter det foreslåede *stk. 2* kan Erhvervsstyrelsen påbyde revisor at deltage i et antal efteruddannelses timer på nærmere vilkår.

Det påtænkes, at revisor kan opfylde efteruddannelseskravet ved at deltage i et nærmere bestemt omfang af lærings- og udviklingsaktiviteter (input-baseret model) eller ved en kombination af en input- og den output-baserede model, hvor revisor skal demonstrere opnåelsen af læringsudbytte. Bestemmelsen vil typisk finde anvendelse i de tilfælde, hvor revisor har benyttet en kombination af den input- og output-baserede model, men fremadrettet vil blive påbudt, at opfylde efteruddannelseskravet ved at deltage i et nærmere bestemt omfang af lærings og udviklings aktiviteter (input-baseret-model).

Såfremt revisor ikke overholder et påbud om at gennemføre et vis antal efteruddannelses timer, kan Erhvervsstyrelsen betinget fratage revisor godkendelsen, fratage revisor godkendelsen eller nedlægge forbud mod, at revisor kan udføre eller udøve specifikke aktiviteter, jf. stk. 4, nr. 1-3.

Efter det foreslåede *stk. 3* kan Erhvervsstyrelsen påbyde revisor at gennemføre yderligere efteruddannelse inden for et eller flere specifikke områder. Bestemmelsen er tiltænkt tilfælde, hvor det i forbindelse med Erhvervsstyrelsens tilsyn efter revisorlovens § 32, stk. 2, nr. 2-4, f.eks. ved gennemførelsen af en kvalitetskontrol, ved en undersøgelse eller i forbindelse med en Revisornævnskendelse vurderes, at revisor ikke har de tilstrækkelige kompetencer inden for et generelt eller konkret område af betydning for den udførte revision/hvervet som offentlighedens tillidsrepræsentant. I sådanne tilfælde vil Erhvervsstyrelsen kunne meddele revisor et påbud om at tage flere efteruddannelses timer inden for et eller flere specifikke områder.

Efterkommer revisor ikke et påbud om yderligere efteruddannelse inden for et eller flere specifikke områder, kan Erhvervsstyrelsen betinget fratage revisor godkendelsen, fratage revisor godkendelsen eller nedlægge forbud mod, at revisor kan udføre eller udøve specifikke aktiviteter, jf. stk. 4, nr. 1-3.

Efter det foreslåede *stk. 4, nr. 1*, kan Erhvervsstyrelsen betinget fratage en revisor godkendelsen som revisor for den indeværende efteruddannelsesperiode og næstkommende efteruddannelsesperiode. Sanktionen vil især kunne finde anvendelse, hvor der efter en konkret bedømmelse af sagens omstændigheder og ud fra en proportionalitetsvurdering ikke er grundlag for

at fratage revisor godkendelsen, f.eks. som følge af, at det ikke kan sandsynliggøres eller lægges til grund, at omstændighederne giver grundlag for at antage, at revisors manglende vedligeholdelse og opdatering af efteruddannelse vil medføre, at revisor ikke i fremtiden vil kunne udøve sin virksomhed som offentlighedens tillidsrepræsentant på forsvarlig måde.

Virkingen af en betinget fratagelse er, at den pågældende revisor får en særlig påmindelse (et gult kort) om, at såfremt vedkommende ikke opfylder kravene til efteruddannelse i indeværende efteruddannelsesperiode og den krævede efteruddannelse i næstkommende efteruddannelsesperiode, kan revisor forvente, at godkendelsen som revisor fratages.

En afgørelse om betinget frakendelse forudsættes at kunne kombineres med en frist til, at den manglende efteruddannelse gennemføres i henhold til stk.1.

Erhvervsstyrelsens afgørelse om betinget fratagelse vil kunne indbringes for Erhvervsankenævnet, jf. § 51.

Efter det foreslåede *stk. 4, nr. 2, litra a*, kan Erhvervsstyrelsen nedlægge et midlertidigt forbud mod, at en revisor i den indeværende og næstkommende efteruddannelsesperiode udfører revision eller kontrollerer udførelsen af en revision. Efter lovens § 19 er den ansvarlige revisor den, der underskriver revisionspåtegningen. Et forbud medfører, at pågældende i den omhandlede periode ikke må have ansvar for en sådan opgave eller have kontrollen med udførelsen af en revision. Et forbud vil således omfatte afgivelse af revisionspåtegninger samt afgivelse af erklæringer efter Erhvervsstyrelsens erklæringsstandard, hvor denne er valgt i stedet for revision, jf. årsregnskabslovens § 135, stk. 1, 2. pkt. Et nedlagt forbud vil derimod ikke være til hinder for, at pågældende deltager i et revisionsteam, men hvor ansvaret med opgavens udførelse påhviler en (anden) revisor, der har ansvaret for og kontrollen med revisionsopgaven og også afgiver revisionspåtegningen, jf. § 19. Der er derfor ikke behov for, at en revisor, overfor hvem der er nedlagt et forbud, er afskåret fra at kunne deltage i et revisionsteam, der handler under ansvar af en revisor.

Efter det foreslåede *stk. 4, nr. 2, litra b*, kan Erhvervsstyrelsen nedlægge et midlertidigt forbud i den indeværende og næstkommende efteruddannelsesperiode mod, at en revisor udøver funktioner i en revisionsvirksomhed. Et forbud vil omfatte funktioner som f.eks. bestyrelsesmedlem, direktør, leder af intern kvalitetskontrol, riskmanager og lignende.

Et forbud nedlagt efter stk. 4, nr. 2, litra a og b, er ikke til hinder for, at pågældende kan fortsætte som godkendt revisor og bevarer - i modsætning til en egentlig fratagelse af godkendelsen - adgangen til at benytte betegnelsen som statsautoriseret revisor, henholdsvis registreret revisor. Vedkommende kan således afgive andre erklæringer med sikkerhed efter § 1, stk. 2, eller erklæringer efter § 1, stk. 3.

En afgørelse om midlertidigt forbud forudsættes at kunne kombineres med en frist til at gennemføre den manglende efteruddannelse i henhold til stk.1. En revisor, der handler i strid med et forbud efter § 8 a, stk. 4, nr. 2, litra a eller b, kan, jf. lovforslagets § 2, nr. 10, straffes med bøde, medmindre højere straf er forskyldt efter anden lovgivning, jf. § 54, stk. 7. Retsvirkningen af et midlertidigt forbud for manglende opfyldelse af efteruddannelseskravene er det samme som et forbud efter revisorlovens § 44, stk. 3.

Erhvervsstyrelsens afgørelse om midlertidigt forbud vil kunne indbringes for Erhvervsankenævnet, jf. § 51.

Det foreslåede *stk. 4, nr. 3*, er en videreførelse af det gældende § 8, stk. 2, nr. 2. Erhvervsstyrelsen kan fratage en revisor godkendelsen, hvis denne ikke opfylder efteruddannelseskravene, jf. den foreslåede § 4, lovforslagets § 2, nr. 1. Fratagelse af revisors godkendelse er en direktivkonform sanktion. Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2006/43/EF af 17. maj 2006 om lovpligtig revision af årsregnskaber og konsoliderede regnskaber (8. selskabsdirektiv) fastsætter således, at fratagelse af godkendelsen skal være en mulig sanktion for manglende opfyldelse af efteruddannelseskravet. Sanktionen understreger tillige den betydning, som efteruddannelsen tillægges.

Afgørelser truffet i medfør af lovens § 8 a, stk. 4, nr. 2-3, vil blive offentliggjort på styrelsens hjemmeside, jf. lovforslagets § 2, nr. 6.

Til nr. 7

Efter § 47 a, stk. 1, offentliggør Erhvervsstyrelsen en afgørelse truffet i medfør af § 40, stk. 1, nr. 3. Som nævnt i bemærkningerne til lovforslagets § 2, nr. 5, indføres flere reaktionsmuligheder for tilsidesættelse af kravene til efteruddannelse.

Ved ændringsdirektivets til 8. direktiv, artikel 1, nr. 25, blev artikel 30c indsat. Artiklen indeholder en pligt til at offentliggøre alle sanktioner.

Det foreslås derfor at indsætte et nyt *stk. 2* i § 47 a, der vedrører Erhvervsstyrelsens forpligtelse til at offentliggøre visse afgørelser med angivelse af identiteten på revisor, for så vidt angår et midlertidigt forbud mod, at revisor udfører eller kontrollerer udførelsen af en revision og udøver funktioner i en revisionsvirksomhed samt en fratagelse af godkendelsen, jf. de foreslåede § 8 a, stk. 4, nr. 2 og 3, da det vil være nødvendigt at advare regnskabsbrugere herom.

Efter stk. 2, 2. pkt. skal der ske anonymisering af personoplysninger efter udløbet af den periode, for hvilken en given sanktion har virkning.

Offentliggørelsen skal overholde Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder, herunder navnlig retten til respekt for privatliv og familieliv og retten til beskyttelse af personoplysninger. For så vidt angår personoplysninger skal vurderingen af offentliggørelsen foretages i henhold til persondataforordningen.

Oplysninger om, at fysiske personer har overtrådt lovgivningen, vil som udgangspunkt være oplysninger omfattet af artikel 10 i databeskyttelsesforordningen. Offentliggørelse af sanktionerne fratagelse af godkendelse samt nedlæggelse af midlertidigt forbud mod revisors udførelse af revision og udøvelse af visse funktioner i en revisionsvirksomhed vil kunne ske i medfør af databeskyttelsesforordningens artikel 10, jf. artikel 6, da behandlingen har hjemmel i ændringsdirektivet til 8. direktiv, som giver passende garantier for, at revisors rettigheder eller behandling af oplysninger om lovovertrædelser, straffedomme eller sikkerhedsforanstaltninger foretages under kontrol af en offentlig myndighed. Det vurderes, at den foreslåede bestemmelse ligger inden for rammerne af databeskyttelsesforordningen. Der er desuden lagt vægt på, at databeskyttelsesforordningens øvrige regler fortsat vil gælde. Bestemmelsen indebærer, at

spørgsmålet om, hvorvidt det er berettiget for Erhvervsstyrelsen at offentliggøre de nævnte typer af sanktioner, fremover skal bedømmes efter § 47 a, stk. 2, og ikke efter databeskyttelsesforordningens artikel 10. Dataforordningens øvrige regler vil dog fortsat skulle iagttages.

Til nr. 8

Der er tale om en konsekvensændring som følge af lovforslagets § 2, nr. 7, hvorefter det nuværende § 47 a, stk. 2, bliver til § 47 a, stk. 3, og det nuværende § 47 a, stk. 3, bliver til § 47 a, stk. 4.

Til nr. 9

Der er tale om en konsekvensændring som følge af lovforslagets § 2, nr. 7, hvorefter det nuværende § 47 a, stk. 2, bliver til § 47 a, stk. 3.

Til nr. 10

Forslaget til ændring af *stk. 7* i § 54 medfører, at den, der tilsidesætter et overfor vedkommende nedlagt forbud efter § 8 a, stk. 4, nr. 2, litra a eller b, kan straffes med bøde. Om indholdet af de nævnte forbud henvises til bemærkningerne til lovforslagets § 2, nr. 5.

Til § 3

Til nr. 1

Det foreslås i lovens § 1, stk. 4, at erhvervsministeren bemyndiges til at fastsætte regler om, at visse ansøgninger om eksport af dual-use produkter skal vedlægges en erklæring, hvor virksomhedens ledelse skriver under på, at den pågældende ansøgning er behandlet på ledelsesniveau.

Konkret vil der være tale om, at Erhvervsstyrelsen udarbejder en formular, hvor et medlem af ledelsen, f.eks. virksomhedens administrerende direktør eller et direktionsmedlem skriver under på en standardtekst om, at den konkrete eksportansøgning er behandlet og godkendt på ledelsesniveau.

Forslaget om en underskrevet ledelseserklæring foreslås alene at finde anvendelse på eksportansøgninger, der vedrører cyberovervågningsudstyr. Hermed menes produkter, teknologi og software opført i kontrollistens bilag 1, der kan anvendes til elektronisk overvågning af internet- og eller mobiltelefoni, radiosatellitovervågningsudstyr m.v. Bemyndigelsen vil blive anvendt til at fastsætte nærmere bestemmelser om, hvilke konkrete produkter opført i kontrollisten der kan henregnes som cyberovervågningsudstyr, og som dermed omfattes af kravet om en ledelseserklæring. Der vil i den forbindelse blive taget udgangspunkt i den afgrænsning, som bl.a. EU-Kommissionen lægger til grund, hvorefter cyberovervågningsudstyr aktuelt afgrænses til følgende i kontrollisten:

- Udstyr til aflytning af telekommunikation eller jammingudstyr og overvågningsudstyr hertil (kategori 5A001.f),

- IP-netbaserede kommunikationsovervågningssystemer eller udstyr og specielt konstruerede komponenter hertil (kategori 5A001.j),
- intrusion software (kategorinummer 4A005, 4D004, 4E001.a og 4E001.c),
- systemer, udstyr og komponenter, som er konstrueret til at udføre kryptoanalytiske funktioner (kategori 5A004), samt
- understøttende teknologi og software opført i kategori D og E.

Det vil være en gyldighedsbetingelse for Erhvervsstyrelsens sagsbehandling, at der foreligger en underskrevet ledelseserklæring, når dette kræves, og Erhvervsstyrelsen vil således kunne afvise at behandle en ansøgning om eksport af cyberovervågningsudstyr, hvis kravet ikke er opfyldt. Dette er i overensstemmelse med den nuværende praksis på eksportkontrolområdet, hvor styrelsen stiller krav om, at ansøgninger om individuel eksporttilladelse er vedlagt en underskrevet slutbrugererklæring, og hvor styrelsen ikke behandler en ansøgning, før der foreligger en korrekt udfyldt slutbrugererklæring.

Pligten til at afgive korrekte oplysninger i forbindelse med ledelseserklæringen er strafsanktioneret, idet det fremgår af bemyndigelseslovens § 2, stk. 1, at den, der afgiver urigtige eller vildledende oplysninger i en ansøgning eller fortielse af oplysninger af betydning for sagen, kan ifalde straf. Det medlem af ledelsen, der underskriver ledelseserklæringen, kan således ifalde et personligt strafansvar i forhold til rigtigheden af de afgivne oplysninger i ansøgningen.

Det vil være op til anklagemyndigheden at vurdere, om der ved overtrædelse af eksportkontrolreglerne i givet fald vil skulle rejses tiltale mod selskabet eller mod det underskrivende ledelsesmedlem.

Bemyndigelsen vil endelig blive anvendt til at fastsætte nærmere bestemmelser om, hvordan kravet om personlig underskrift kan opfyldes ved digital indsendelse af ledelseserklæringen. Det forventes, at den nuværende løsning videreføres, hvor ansøgninger om tilladelse til eksport af dual-use produkter indsendes digitalt via virk.dk og underskrives med digital medarbejdersignatur eller privat NemID i det tilfælde, hvor der er tale om en enkeltmandsvirksomhed. Det forventes endvidere, at kravet om digital underskrift vil kunne opfyldes ved, at erklæringen indsendes med brug af det underskrivende ledelsesmedlems digitale signatur, eller ved at den pågældende underskriver erklæringen fysisk og f.eks. indscanner erklæringen som en pdf-fil, der vedlægges den digitale ansøgning.

Til § 4

Lovforslagets § 4 indeholder bestemmelser om tidspunktet for lovens ikrafttræden.

Det foreslås i *stk. 1*, at loven træder i kraft den 1. juli 2019.

Det foreslås i *stk. 2*, at lovens § 1 har virkning for regnskabsår, der begynder den 1. januar 2020 eller senere, jf. dog *stk. 3*.

Det foreslås i *stk. 3*, at en virksomhed uanset *stk. 2* kan anvende de ændringer af årsregnskabsloven, der følger af § 1, for regnskabsår, der slutter den 31. december 2018 eller senere, når anvendelsen sker systematisk og konsekvent.

Efter det foreslåede *stk. 4*, finder den foreslåede bestemmelse i revisorlovens § 8 a, *stk. 3*, som affattet ved § 2, nr. 6, anvendelse for erklæringer afgivet efter lovens ikrafttræden.

Til § 5

Lovforslagets § 5 indeholder en række overgangsregler, hvis formål at lette virksomhedernes overgang til anvendelse af regler i lovens § 1.

Det foreslåede *stk. 1* indeholder en særlig overgangsregel for den anvendte regnskabspraksis for omsætning og leasing af aktiver efter §§ 33, som ændret ved lovforslaget § 1, nr. 7 og 8, og §§ 83 a og 83 b, som nyaffattet ved lovforslagets § 1, nr. 30 og 31. De foreslåede ændringer henholdsvis nyaffattelser til §§ 33, 83 a og 83 b medfører ikke, at virksomheder skal ændre regnskabspraksis for henholdsvis omsætning eller leasing.

Ændringerne medfører alene, at virksomhederne får mulighed for at anvende IFRS 15 til at udfylde lovens regler om indregning og måling af omsætning, og IFRS 16 til indregning og måling af leasingkontrakter.

Efter § 51, *stk. 1*, skal de poster i årsregnskabet, der berøres af en virksomheds ændring af regnskabspraksis, samtidig ændres i overensstemmelse med den nye praksis ved indregning direkte på egenkapitalen primo af effekten af ændringen. Herunder skal sammenligningstal oplyses i overensstemmelse med den ændrede praksis.

Visse ændringer af regnskabspraksis kan være meget byrdefulde, hvis de skal ske med virkning tilbage i tid med tilpasning af sammenligningstal i henhold til årsregnskabslovens § 51, *stk. 1*.

Dette omfatter også ændringer vedrørende indregning og måling af omsætning og leasing, hvor der kan være tale om et stort antal kontrakter med forskellig udformning. Uagtet at der vil være tale om en frivillig ændring af regnskabspraksis, så vil det være en fordel for virksomhederne med en lempeligere overgang.

Det foreslås derfor i *stk. 1*, at en virksomhed kan vælge at indregne den akkumulerede effekt af overgangen primo regnskabsåret uden at skulle tilpasse sammenligningstal. Det betyder, at der kun skal ske en fornyet vurdering af kontrakter, som rækker ind i det regnskabsår, hvor ændringen af regnskabspraksis sker. Kontrakter, som er afsluttet inden dette regnskabsår, skal ikke revurderes.

Den valgte model kendes også fra overgangsbestemmelserne i IFRS 15 og IFRS 16. Disse standarder kan anvendes til at udfylde overgangsbestemmelsen.

Det foreslås endvidere i *stk. 2*, at der indsættes en overgangsregel for reguleringer, der – som konsekvens af det foreslåede § 49, *stk. 3*, jf. lovforslagets § 1, nr. 18 – skal indregnes i en

dagsværdireserve. Den foreslåede overgangsregel indebærer, at det foreslåede § 49, stk. 3, ikke får virkning for allerede indregnede reguleringer, men først for reguleringer, der indregnes den 1. januar 2020 eller senere.

Det foreslås i *stk. 3*, at regler fastsat i medfør af § 99 a, stk. 8 og 9, og § 99 b, stk. 1 og 2, i årsregnskabsloven, jf. lovbekendtgørelse nr. 1580 af 10. december 2015, forbliver i kraft, indtil de ophæves eller afløses af forskrifter udstedt i medfør af § 99 a, stk. 9 og 10, og § 99 b, stk. 1 og 2, som ifølge lovforslagets § 1, nr. 39 og 40 foreslås nyaffattet.

Det foreslås i *stk. 4*, at regler fastsat i medfør af § 4, stk. 2, i lov om godkendte revisorer og revisionsvirksomheder (revisorloven), jf. lovbekendtgørelse nr. 1167 af 9. september 2016, forbliver i kraft, indtil de ophæves eller afløses af forskrifter udstedt i medfør af § 4, stk. 2, som ifølge lovforslagets § 2, nr. 1, foreslås nyaffattet.

Til § 6

Den foreslåede § 6 angiver lovens territoriale gyldighedsområde. Loven gælder ifølge *stk. 1* ikke for Færøerne og Grønland, jf. dog *stk. 2*.

Ifølge *stk. 2* kan lovens §§ 1 og 2 ved kongelig anordning sættes helt eller delvis sættes i kraft for Grønland med de ændringer, som de grønlandske forhold tilsiger. Det er hensigten at kontakte de grønlandske myndigheder med henblik på at opnå deres tilslutning til, at de foreslåede ændringer efter vedtagelse også sættes i kraft for Grønland.

Bilag 1

Lovforslaget sammenholdt med gældende ret

<i>Gældende formulering</i>	<i>Lovforslaget</i>
	§ 1
	I årsregnskabsloven, jf. lovbekendtgørelse nr. 1580 af 10. december 2015, som ændret ved § 2 i lov nr. 1547 af 13. december 2016 og § 13 i lov nr. 665 af 8. juni 2017, foretages følgende ændringer:
<p>§ 3. --- 1)-2) 3) erhvervsdrivende fonde, jf. lov om erhvervsdrivende fonde § 1, stk. 2, jf. dog stk. 3-5, 4)-6) --- <i>Stk. 2. ---</i></p>	<p>1. I § 3, <i>stk. 1, nr. 3</i>, ændres »§ 1, stk. 2, jf. dog stk. 3-5,« til: »§ 2, stk. 1, jf. dog stk. 2, og § 3, stk. 1-2,«.</p>
<p>§ 9.--- <i>Stk. 2-4. ---</i></p> <p><i>Stk. 5.</i> Stk. 3 gælder ikke for virksomheder, som alene udsteder gældsinstrumenter, der er optaget til handel på et reguleret marked i et EU-/EØS-land inden den 31. januar 2010, hvis den pålydende værdi pr. enhed er mindst 50.000 euro, eller hvis den pålydende værdi pr. enhed på udstedelsesdagen svarer til mindst 50.000 euro, når gældsinstrumenterne er udstedt i en anden valuta end euro. --- <i>Stk. 6-7.---</i></p> <p>§ 134 a. --- <i>Stk. 2-3. ---</i></p> <p><i>Stk. 4.</i> Stk. 1 og 2 gælder ikke for virksomheder, som alene udsteder gældsinstrumenter, der er optaget til handel på et reguleret marked i et EU-/EØS-land inden den 31. januar 2010, hvis den pålydende værdi pr. enhed er på mindst 50.000 euro, eller hvis den pålydende værdi pr. enhed på udstedelsesdagen svarer til mindst 50.000</p>	<p>2. I § 9, <i>stk. 5, 1. pkt.</i>, og § 134 a, <i>stk. 4, 1. pkt.</i>, ændres »januar« til: »december«</p>

euro, når gældsinstrumenterne er udstedt i en anden valuta end euro. ---	
<p>§ 13. --- 1)-4) 5) Enhver værdiændring skal vises, uanset indvirkningen på egenkapital og resultatopgørelse (neutralitet). 6)-9) <i>Stk. 2. ---</i></p>	<p>3. § 13, stk. 1, nr. 5, affattes således: »5) Indregning og måling skal ske på et forsigtigt grundlag, herunder skal regnskabsmæssige skøn være underbyggede og neutrale. Enhver værdiregulering skal indregnes, uanset om årsregnskabet udviser over- eller underskud.«</p>
<p>§ 17. --- Redegørelsen for anvendt regnskabspraksis skal placeres samlet. ---</p>	<p>4. § 17, stk. 1, 2. pkt., affattes således: »Redegørelsen for anvendt regnskabspraksis placeres samlet eller opdeles og medtages i de relevante noter på en systematisk og konsekvent måde.«</p>
<p>--- Opgørelsen over bevægelser på egenkapitalen kan placeres som en regnskabsopstilling eller under noterne. <i>Stk. 2-3. ---</i></p>	<p>5. § 17, stk. 1, 3. pkt., ophæves.</p>
<p>§ 22 a. --- <i>Stk. 2. ---</i> <i>Stk. 3. ---</i> 1) Virksomheder, der besidder kapitalandele i andre virksomheder, og som udøver betydelig indflydelse på en eller flere af disse virksomheders driftsmæssige eller finansielle ledelse. 2)-4)</p>	<p>6. I § 22 a, stk. 3, nr. 1, ændres »kapitalandele i andre virksomheder, og som udøver betydelig indflydelse på en eller flere af disse virksomheders driftsmæssige eller« til: »kapitalinteresser i andre virksomheder, og som udøver betydelig indflydelse på en eller flere af disse virksomheders driftsmæssige og«.</p>
<p>§ 33. --- Uanset definitionen på aktiver i bilag 1, C, nr. 1, kan virksomheden dog undlade at indregne aktiver, der ikke ejes af virksomheden, selv om virksomheden har alle væsentlige risici og fordele forbundet med ejendomsretten over aktivet. ---</p>	<p>7. I § 33, stk. 1, 2. pkt., udgår », selv om virksomheden har alle væsentlige risici og fordele forbundet med ejendomsretten over aktivet«.</p>
<p>§ 33. --- <i>Stk. 2. ---</i> <i>Stk. 3. ---</i> <i>Stk. 4. ---</i></p>	<p>8. I § 33, stk. 3, indsættes som 2. pkt.: »Undlader virksomheden i medfør af stk. 1, 2. pkt., at indregne aktiver, kan de tilhørende forpligtelser ligeledes ikke indregnes uanset definitionen på forpligtelser i bilag 1, C, nr. 7.«</p>
<p>§ 35 b. Aktie- og anpartsselskaber, hvori den tegnede virksomhedskapital og en eventuel overkurs ikke er fuldt indbetalt, skal 1) indregne ikke indbetalt virksomhedskapital og ikke indbetalt overkurs som et</p>	<p>9. § 35 b affattes således: »35 b. Aktie- og anpartsselskaber, hvori den tegnede virksomhedskapital og en eventuel overkurs ikke er fuldt indbetalt, skal indregne ikke indbetalt virksomhedskapital og ikke indbetalt overkurs som et tilgodehavende, jf.</p>

<p>tilgodehavende, jf. definitionen på aktiver i bilag 1, C, nr. 1, jf. stk. 2, eller</p> <p>2) uanset definitionen på aktiver i bilag 1, C, nr. 1, fratrække et beløb svarende til ikke indbetalt virksomhedskapital og en eventuelt ikke indbetalt overkurs tydeligt under henholdsvis virksomhedskapitalen og overkursen, jf. stk. 3.</p> <p><i>Stk. 2.</i> Ved bruttopræsentation, jf. stk. 1, nr. 1, skal virksomheden omklassificere et beløb svarende til ikke indbetalt virksomhedskapital og overkurs fra posten »Overført overskud« eller en anden post, der kan anvendes til udbytte under egenkapitalen, til posten »Reserve for ikke indbetalt virksomhedskapital og overkurs.</p> <p><i>Stk. 3.</i> Ved nettopræsentation, jf. stk. 1, nr. 2, skal virksomheden omklassificere et beløb svarende til ikke indbetalt virksomhedskapital og overkurs fra posten »Overført overskud« eller en anden post, der kan anvendes til udbytte under egenkapitalen, til posten »Reserve for ikke indbetalt virksomhedskapital og overkurs«. Denne reserve kan ikke elimineres med virksomhedens underskud eller formindskes på anden måde. Reserven skal dog opløses eller formindskes, i det omfang virksomhedskapitalen og overkursen indbetales til virksomheden.</p>	<p>definitionen på aktiver i bilag 1, C, nr. 1, jf. stk. 2.</p> <p><i>Stk. 2.</i> Virksomheden skal omklassificere et beløb svarende til ikke indbetalt virksomhedskapital og overkurs fra posten »Overført overskud« eller en anden post, der kan anvendes til udbytte under egenkapitalen, til posten »Reserve for ikke indbetalt virksomhedskapital og overkurs«. Denne reserve kan ikke elimineres med virksomhedens underskud eller formindskes på anden måde. Reserven skal dog opløses eller formindskes, i det omfang virksomhedskapitalen og overkursen indbetales til virksomheden.«</p>
<p>§ 37. --- Kan salgsværdien ikke umiddelbart konstateres for aktiverne eller forpligtelserne, måles de ud fra markedets salgsværdier på aktivets eller forpligtelsens enkelte bestanddele. ---</p> <p><i>Stk. 2-5.</i>---</p>	<p>10. I § 37, <i>stk. 1, 3. pkt.</i>, indsættes efter »enkelte bestanddele«: »eller ud fra markedets salgsværdier på lignende aktiver eller forpligtelser«.</p>
<p>§ 37 a. Finansielle aktiver og forpligtelser eller bestanddele heraf kan uanset § 37, <i>stk. 2</i>, måles til dagsværdi, når de er effektivt sikret af et sikringsinstrument, der i henhold til § 37, <i>stk. 1</i>, skal måles til dagsværdi.</p>	<p>11. I § 37 <i>a</i> ændres »Finansielle aktiver og forpligtelser eller bestanddele heraf kan uanset § 37, <i>stk. 2</i>,« til: »Aktiver og forpligtelser eller bestanddele heraf kan«.</p>
<p>§ 39. ---</p> <p><i>Stk. 2.</i> --- Forskellen indregnes direkte på egenkapitalen.</p>	<p>12. I § 39, <i>stk. 2, 2. pkt.</i>, indsættes efter »egenkapitalen«: »i en dagsværdireserve«.</p>
	<p>13. I § 39 indsættes som <i>stk. 3</i>:</p>

		»Stk. 3. Vedrører omregningen efter stk. 1 en monetær post, som er en del af virksomhedens nettoinvestering i udenlandske enheder, skal forskellen indregnes direkte på egenkapitalen i en dagsværdireserve.«
<p>§ 43 a. --- <i>Stk. 2. ---</i> <i>Stk. 3.</i> Bestemmelserne i §§ 119-121 om koncernregnskaber finder tilsvarende anvendelse, dog således at eliminerings i forhold til associerede virksomheder alene gælder forholdsmæssigt ud fra ejerandelen. --- <i>Stk. 4-6. ---</i></p>		<p>14. I § 43 a, stk. 3, 1. pkt., indsættes efter »ejerandelen«: »og i det omfang, de nødvendige oplysninger er kendte eller tilgængelige«.</p>
<p>§ 49. --- Indtægter efter § 37, stk. 1 og 2, samt § 38, stk. 1 og 2, anses altid for indtjent. --- <i>Stk. 2.</i></p>		<p>15. I § 49, stk. 1, 3. pkt., indsættes efter »§ 37, stk. 1 og 2,«: »§ 37 a«.</p>
<p>1) -2) 3) indtægter og omkostninger, der hidrører fra aktiver og forpligtelser, som virksomheden udelukkende benytter til at sikre værdien af aktiver og forpligtelser, som virksomheden forventer at modtage eller påtage sig, og tilbageførsel af sådanne beløb,</p>		<p>16. I § 49, stk. 2, nr. 3, ændres »udelukkende benytter« til: »vælger at henføre«.</p>
<p>4) forskelsbeløb, der er opstået ved omregning af balanceposter i aktiviteter, der ikke løbende er indregnet i virksomhedens pengestrømme, jf. § 39, stk. 2, 5) - 7)</p>		<p>17. I § 49, stk. 2, nr. 4, indsættes efter »§ 39, stk. 2,«: »samt forskelsbeløb, der vedrører virksomhedens nettoinvestering i udenlandske enheder, jf. § 39, stk. 3,«.</p>
<p><i>Stk. 3. ---</i></p>		<p>18. I § 49 indsættes efter stk. 2 som nyt stykke:</p> <p>»Stk. 3. Indtægter og omkostninger, der i henhold til stk. 2, nr. 3 og 4, indregnes direkte på egenkapitalen, skal indregnes i en dagsværdireserve, som opløses, når de indregnede beløb realiseres eller tilbageføres. Når de indregnede beløb realiseres, indregnes gevinst henholdsvis tab i resultatopgørelsen.«</p> <p>Stk. 3 og 4 bliver herefter stk. 4 og 5.</p>
<p><i>Stk. 4.</i> Bestemmelsen i stk. 3 finder tilsvarende anvendelse på uddelinger til andre end ejerne, når uddelingen sker i henhold til virksomhedens vedtægt.</p>		<p>19. I § 49, stk. 4, der bliver stk. 5, ændres »stk. 3« til: »stk. 4«.</p>

<p>§ 58. --- 1) --- 2) a)-d) d) afgang i løbet af regnskabsåret og</p>	<p>20. I § 58, nr. 2, ændres »d) afgang i løbet af regnskabsåret og« til: »e) afgang i løbet af regnskabsåret og«.</p>
	<p>21. I § 58 indsættes som nr. 3: »3) Indregning og måling af den skattemæssige effekt af bevægelserne i opskrivningsreserven, jf. nr. 2.«</p>
<p>§ 58 a.</p> <p><i>Stk. 1.---</i></p>	<p>22. I § 58 a indsættes før stk. 1 som nye stykker: »For hver kategori af aktiver eller forpligtelser, som måles til dagsværdi, jf. §§ 37-38, skal følgende oplyses: 1) Dagsværdien ultimo regnskabsåret, 2) ændringer af dagsværdien, der er indregnet direkte i resultatopgørelsen, og 3) ændringer, der er indregnet i dagsværdireserven, jf. § 49, stk. 3, under egenkapitalen. <i>Stk. 2.</i> Der medtages en oversigt, som viser bevægelser i dagsværdireserven i løbet af regnskabsåret.« Stk. 1 og 2 bliver herefter stk. 3 og 4.</p>
<p><i>Stk. 2.</i> Oplysningerne i stk. 1 kan gives samlet for en kategori eller en gruppe af aktiver, hvis de centrale forudsætninger for dagsværdiberegningen i henholdsvis kategorien og gruppen af aktiver ikke afviger væsentligt indbyrdes.</p>	<p>23. I § 58 a, stk. 2, der bliver stk. 4, ændres »stk. 1« til: »stk. 3«.</p>
	<p>24. I § 58 a, stk. 2, der bliver stk. 4, ændres »en gruppe af aktiver« til: »en gruppe af aktiver eller forpligtelser« og »gruppen af aktiver« til: »gruppen af aktiver eller forpligtelser«.</p>
<p>§ 59. Indregner virksomheden renteomkostninger som en del af kostprisen for aktiver, skal rentebeløbet oplyses for hver post.</p>	<p>25. I § 59 ændres »rentebeløbet« til: »årets indregnede rentebeløb«.</p>
<p>§ 78. --- <i>Stk. 2. ---</i> <i>Stk. 3.</i> §§ 11-17, § 19, stk. 1, 2 og 4, § 20, stk. 2, §§ 23-29 og 32-39, § 40, 1. og 3. pkt., §§ 41-43, § 44, stk. 1 og 3, og §§ 45-64, 66-70, 73, 74, 77-77 b, 78 a og 80-101 finder anvendelse.</p>	<p>26. I § 78, stk. 3 og 4 ændres »§§ 41-43« til: »§§ 41-43 a«, og », 74« udgår.</p>

<p><i>Stk. 4.</i> Kommer regler i §§ 23-29 og 32-39, § 40, 1. og 3. pkt., §§ 41-43, § 44, stk. 1 og 3, og §§ 45-64, 66-70, 73, 74, 77-77 b og 78 a i strid med regler i §§ 80-101, har reglerne i §§ 80-101 forrang.</p>	
<p><i>Stk. 5.</i> Ønsker en virksomhed at aflægge årsrapport efter de internationale regnskabsstandarder, finder § 137 anvendelse.</p>	<p>27. I § 78, <i>stk. 5</i>, indsættes efter »§ 137«: »og regler fastsat i medfør af § 137 a«.</p>
<p><i>Stk. 7. ---</i> 1) Ved indregning af omkostninger, der kun indirekte kan henføres til et fremstillet anlægs- eller omsætningsaktiv, jf. § 82, kan virksomheden nøjes med at tillægge disse indirekte omkostninger til aktiver, der fremstilles fra og med regnskabsåret.</p>	<p>28. I § 78, <i>stk. 7, nr. 1</i>, ændres »et fremstillet anlægs- eller omsætningsaktiv« til: »fremstillede varebeholdninger« og »aktiver« til: »varebeholdninger«.</p>
<p>2)-4) 5) For de poster i årsregnskabet, som påvirkes af ændringer i indregningsmetoder og målegrundlag, kan sammenligningstal efter § 24 og § 101, stk. 1, nr. 2, for perioder, der ligger før regnskabsåret, opgøres efter de hidtil anvendte metoder.</p>	<p>29. I § 78, <i>stk. 7, nr. 5</i>, udgår »og § 101, stk. 1, nr. 2,«</p>
<p>§ 83 a. Virksomheden skal indregne aktiver, der ikke ejes af virksomheden, når virksomheden har alle væsentlige risici og fordele forbundet med ejendomsretten over aktivet.</p>	<p>30. § 83 a affattes således: »§ 83 a. Virksomheden skal indregne alle aktiver, som opfylder definitionen på aktiver i bilag 1, C, nr. 1, uanset om virksomheden har ejendomsretten over aktivet.«</p>
<p>§ 83 b. Virksomheder, der i henhold til aftale udfører entreprisarbejder eller serviceopgaver for fremmed regning, skal indregne indtægter og omkostninger i takt med arbejdernes udførelse efter produktionsmetoden.</p>	<p>31. § 83 b affattes således: »§ 83 b. Undtagelsen i § 49, stk. 1, 2. pkt., finder ikke anvendelse for virksomheder omfattet af regnskabsklasse C.«</p>
<p>§ 88. --- <i>Stk. 2.</i> Stk. 1 finder med de fornødne tilpasninger anvendelse for hver post under anlægsaktiver, der løbende reguleres, jf. § 38.</p>	<p>32. I § 88, <i>stk. 2</i>, ændres »løbende reguleres, jf. § 38.« til: »måles til dagsværdi efter §§ 37-38 eller til indre værdi efter § 43 a.«.</p>
<p>§ 96. --- Ved fordelingen skal der tages hensyn til den måde, hvorpå salget af de varer og tjenesteydelser, der indgår i virksomhedens ordinære drift, er tilrettelagt. --- <i>Stk. 2-3. ---</i></p>	<p>33. I § 96, <i>stk. 1, 2. pkt.</i>, ændres »ordinære« til: »primære«.</p>
<p>§ 97 a. Virksomheden skal oplyse navn på, hjemsted og retsform for hver dattervirksomhed og associeret virksomhed og</p>	<p>34. I § 97 a, <i>stk. 1 og 2</i>, ændres »associeret virksomhed« til: »kapitalinteresse«</p>

<p>for hvert interessent- eller kommanditselskab, i hvilket virksomheden er interessent eller komplementar.</p> <p><i>Stk. 2.</i> Virksomheden skal endvidere for hver dattervirksomhed og associeret virksomhed oplyse,</p> <p>1) hvor stor en andel virksomheden ejer, og</p> <p>2) størrelsen af egenkapitalen og resultatet ifølge den senest godkendte årsrapport.</p>	
<p><i>Stk. 3.</i> Oplysningerne i stk. 2, nr. 2, kan undlades, hvis</p> <p>1) den pågældende dattervirksomhed eller associerede virksomhed ikke er forpligtet til at offentliggøre årsrapport og virksomheden ejer mindre end 50 pct. af egenkapitalen,</p> <p>2) -3) ---</p> <p><i>Stk. 4.</i> ---</p>	<p>35. I § 97 a, stk. 3, nr. 1, ændres »associerede virksomhed« til: »kapitalinteresse«.</p>
<p>§ 99. ---</p> <p>1) - 6)</p> <p>7) beskrive de særlige risici ud over almindeligt forekommende risici inden for virksomhedens branche, herunder forretningsmæssige og finansielle risici, som virksomheden kan påvirkes af,</p> <p>8) - 10)</p>	<p>36. § 99, stk. 1, nr. 7, ophæves. Nr. 8-10 bliver herefter nr. 7-9.</p>
<p><i>Stk. 2.</i> I det omfang det er nødvendigt for at forstå virksomhedens udvikling, resultat og finansielle stilling, skal store virksomheder endvidere supplere redegørelsen i henhold til stk. 1, nr. 4, med oplysninger om ikkefinansielle forhold, som er relevante for de specifikke aktiviteter, herunder oplysninger vedrørende miljø- og personaleforhold.</p>	<p>37. § 99, stk. 2, affattes således:</p> <p>»Stk. 2. Ledelsesberetningen skal i forhold til virksomhedens anvendelse af finansielle instrumenter og, hvis det er væsentligt for at vurdere virksomhedens aktiver, forpligtelser, finansielle stilling og resultat, beskrive:</p> <p>1) virksomhedens mål og politikker for styring af finansielle risici, herunder virksomhedens politik for sikring for alle større grupper af planlagte transaktioner, for hvilke der anvendes sikring, og</p> <p>2) virksomhedens risikoeksponering i forbindelse med mulige ændringer i priser, kreditværdighed, likviditet og pengestrømme.«</p>
	<p>38. I § 99 indsættes som <i>stk. 3</i>:</p> <p>»Stk. 3. Stk. 1, nr. 7, finder ikke anvendelse for virksomheder, der er omfattet af § 99 a, og som har en politik for miljøforhold.«</p>

<p>§ 99 a. Store virksomheder skal supplere ledelsesberetningen med en redegørelse for samfundsansvar, jf. stk. 2-9. Ved virksomheders samfundsansvar forstås, at virksomheder integrerer hensyn til bl.a. menneskerettigheder, sociale forhold, miljø- og klimamæssige forhold og bekæmpelse af korruption i deres forretningsstrategi og forretningsaktiviteter.</p> <p><i>Stk. 2.</i> Redegørelsen skal som minimum indeholde følgende, jf. dog stk. 3, 6 og 7:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) Der skal gives en kort beskrivelse af virksomhedens forretningsmodel. 2) Der skal gives oplysning om virksomhedens politikker for samfundsansvar, herunder om eventuelle standarder, retningslinjer eller principper for samfundsansvar, som virksomheden anvender. Der skal som minimum oplyses om politikker for miljø, herunder for at reducere klimapåvirkningen ved virksomhedens aktiviteter, sociale forhold og medarbejderforhold, respekt for menneskerettigheder, antikorrupition og bestikkelse. For hvert politikområde skal det oplyses, om virksomheden har en politik på det pågældende område, og hvad politikken i givet fald går ud på. 3) For hvert politikområde, jf. nr. 2, skal det oplyses, hvordan virksomheden omsætter sin politik for samfundsansvar til handling, og der skal oplyses om eventuelle systemer eller procedurer herfor. Der skal endvidere gives oplysning om anvendte processer for nødvendig omhu (»due diligence«), hvis virksomheden anvender sådanne processer. 4) Der skal gives oplysning om de væsentligste risici i relation til virksomhedens forretningsaktiviteter, herunder, hvor det er relevant og proportionalt, i relation til virksomhedens forretningsforbindelser, produkter og tjenesteydelser, som indebærer en særlig risiko for negativ påvirkning af de i nr. 2 nævnte områder. Der skal herunder gives oplysning om, hvordan virksomheden 	<p>39. § 99 a affattes således:</p> <p>»§ 99 a. Store virksomheder skal supplere ledelsesberetningen med en ikke-finansiel redegørelse for samfundsansvar. Redegørelsen skal indeholde oplysninger om miljøforhold, herunder virksomhedens arbejde med at reducere klimapåvirkningen ved virksomhedens aktivitet, sociale- og personaleforhold samt forhold vedrørende respekt for menneskerettigheder, bekæmpelse af korruption og bestikkelse. Oplysningerne skal sikre forståelsen af virksomhedens udvikling, resultat, situation og virksomhedens aktivitets påvirkning af forholdene i 2. pkt.</p> <p><i>Stk. 2.</i> Redegørelsen skal indeholde oplysninger om virksomhedens politikker for samfundsansvar for - de i stk. 1 nævnte forhold, herunder om eventuelle standarder, retningslinjer eller principper for samfundsansvar, som virksomheden anvender. Har virksomheden for et eller flere forhold valgt ikke at have en politik, skal redegørelsen indeholde en klar og begrundet forklaring herfor. For hvert forhold, hvor virksomheden har en politik, skal oplyses følgende:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) Indholdet af virksomhedens politikker for samfundsansvar. 2) Hvordan virksomheden omsætter sine politikker for samfundsansvar til handling, herunder eventuelle systemer eller procedurer herfor. 3) Processer for nødvendig omhu (»due diligence«), hvis virksomheden anvender sådanne processer. 4) Virksomhedens vurdering af, hvilke resultater der er opnået som følge af virksomhedens arbejde med samfundsansvar i regnskabsåret, og virksomhedens forventninger til arbejdet fremover. <p><i>Stk. 3.</i> Redegørelsen skal, uanset om virksomheden har politikker for de i stk. 1 nævnte forhold, indeholde følgende:</p>
---	--

<p>håndterer de pågældende risici. Oplysningerne skal gives for hvert enkelt politikområde.</p> <p>5) Der skal gives oplysning om virksomhedens anvendelse af eventuelle ikkefinansielle nøglepræstationsindikatorer, som er relevante for specifikke forretningsaktiviteter.</p> <p>6) Der skal gives oplysning om virksomhedens vurdering af, hvilke resultater der er opnået som følge af virksomhedens arbejde med samfundsansvar i regnskabsåret, og virksomhedens eventuelle forventninger til arbejdet fremover. Oplysningerne skal gives for hvert enkelt politikområde, jf. nr. 2.</p> <p><i>Stk. 3.</i> Har virksomheden ikke politikker for samfundsansvar på de i stk. 2, nr. 2, anførte områder, skal dette oplyses i ledelsesberetningen med angivelse af grundene hertil for hvert enkelt af de anførte områder.</p> <p><i>Stk. 4.</i> Redegørelsen skal gives i tilknytning til ledelsesberetningen. Virksomheden kan dog i stedet vælge at give redegørelsen</p> <p>1) i en supplerende beretning til årsrapporten, jf. § 14, hvortil der henvises i ledelsesberetningen, i henhold til regler udstedt i medfør af stk. 8, 1. pkt., eller</p> <p>2) på virksomhedens hjemmeside, hvortil der henvises i ledelsesberetningen, i henhold til regler udstedt i medfør af stk. 8, 2. pkt.</p> <p><i>Stk. 5.</i> For virksomheder, som udarbejder koncernregnskab, er det tilstrækkeligt, at oplysningerne efter stk. 1-3 gives for koncernen som helhed.</p> <p><i>Stk. 6.</i> En dattervirksomhed, som indgår i en koncern, kan undlade at medtage oplysningerne i sin ledelsesberetning, hvis en modervirksomhed opfylder oplysningskravene efter stk. 1-3.</p> <p><i>Stk. 7.</i> En virksomhed kan undlade at udarbejde en redegørelse om samfundsansvar efter stk. 2, hvis virksomheden oplyser om sine politikker for samfundsansvar efter internationale retningslinjer eller standarder, der indeholder de i stk. 2 anførte oplysninger. Stk. 3 finder tilsvarende anvendelse, hvis</p>	<p>1) En kort og præcis beskrivelse af virksomhedens forretningsmodel.</p> <p>2) Oplysninger om de væsentligste risici forbundet med de i stk. 1 nævnte forhold i relation til virksomhedens forretningsaktiviteter, herunder, hvor det er relevant og proportionalt, i relation til virksomhedens forretningsforbindelser, produkter eller tjenesteydelser, som indebærer en særlig risiko for negative påvirkninger af de i stk. 1 nævnte forhold. Der skal gives oplysning om, hvordan virksomheden håndterer de pågældende risici.</p> <p>3) Oplysninger om ikke-finansielle nøgleresultatindikatorer, som er relevante for specifikke forretningsaktiviteter.</p> <p>4) Hvor det er relevant, referencer til og yderligere forklaring af beløb, der er rapporteret i den finansielle del af regnskabet.</p> <p><i>Stk. 4.</i> Virksomheden kan i særlige tilfælde undlade at give oplysninger efter stk. 2 og 3, hvis offentliggørelse af de pågældende oplysninger kan forventes at volde betydelig skade for virksomheden i forbindelse med igangværende forhandlinger eller retstvister. Undladelse af at give oplysninger må dog ikke forhindre, at redegørelsen giver en rimelig og afbalanceret forståelse af virksomhedens udvikling, resultat, situation og virksomhedens aktivitets påvirkning af de i stk. 1 nævnte forhold. Anvendes undtagelsen i 1. pkt., skal virksomheden i sin redegørelse for samfundsansvar oplyse, at virksomheden har gjort brug af denne undtagelse.</p> <p><i>Stk. 5.</i> Redegørelsen for samfundsansvar efter stk. 1-4, skal gives i ledelsesberetningen. Virksomheden kan dog i stedet vælge at give redegørelsen:</p> <p>1) i en supplerende beretning i årsrapporten, jf. § 14, hvortil der henvises i ledelsesberetningen, i henhold til regler udstedt i medfør af stk. 9, 1. pkt., eller</p> <p>2) på virksomhedens hjemmeside, hvortil der henvises i ledelsesberetningen, i</p>
---	--

<p>oplysningerne ikke dækker de i stk. 2 anførte politikområder.</p> <p><i>Stk. 8.</i> Erhvervsstyrelsen fastsætter nærmere regler om offentliggørelse af redegørelsen for samfundsansvar i en supplerende beretning til årsrapporten og revisors pligter i forhold til de oplysninger, som offentliggøres heri, jf. stk. 4, nr. 1. Erhvervsstyrelsen fastsætter nærmere regler om offentliggørelse af redegørelsen for samfundsansvar på virksomhedens hjemmeside, herunder regler om virksomhedens opdatering af oplysningerne på hjemmesiden og revisors pligter i forbindelse med de oplysninger, som offentliggøres på hjemmesiden, jf. stk. 4, nr. 2.</p> <p><i>Stk. 9.</i> Erhvervsstyrelsen fastsætter nærmere regler om, på hvilke betingelser en virksomhed kan oplyse om samfundsansvar efter internationale retningslinjer eller standarder.</p>	<p>henhold til regler udstedt i medfør af stk. 9, 2. pkt.</p> <p><i>Stk. 6.</i> For virksomheder, som udarbejder koncernregnskab, er det tilstrækkeligt, at oplysningerne efter stk. 1-4 gives for koncernen som helhed.</p> <p><i>Stk. 7.</i> En dattervirksomhed, som indgår i en koncern, kan undlade at medtage oplysningerne i sin ledelsesberetning, hvis en modervirksomhed opfylder oplysningskravene efter stk. 1-4. Anvendes undtagelsen i 1. pkt., skal dattervirksomheden oplyse dette, herunder hvilken modervirksomhed der har medtaget redegørelsen, og hvor denne er offentliggjort.</p> <p><i>Stk. 8.</i> En virksomhed kan undlade at udarbejde en redegørelse for samfundsansvar efter stk. 1-4, hvis virksomheden oplyser om sine politikker for samfundsansvar efter internationale retningslinjer eller standarder, der indeholder de i stk. 1-4 anførte oplysningskrav. Stk. 2, 2. pkt., finder tilsvarende anvendelse, hvis redegørelsen udarbejdet efter internationale retningslinjer eller standarder ikke dækker de i stk. 1 anførte politikområder.</p> <p><i>Stk. 9.</i> Erhvervsstyrelsen fastsætter nærmere regler om offentliggørelse af redegørelsen for samfundsansvar i en supplerende beretning i årsrapporten og revisors pligter i forhold til de oplysninger, som offentliggøres heri, jf. stk. 5, nr. 1. Erhvervsstyrelsen fastsætter nærmere regler om offentliggørelse af redegørelsen for samfundsansvar på virksomhedens hjemmeside, herunder regler om virksomhedens opdatering af oplysningerne på hjemmesiden og revisors pligter i forbindelse med de oplysninger, som offentliggøres på hjemmesiden, jf. stk. 5, nr. 2.</p> <p><i>Stk. 10.</i> Erhvervsstyrelsen fastsætter nærmere regler om, på hvilke betingelser en virksomhed kan oplyse om samfundsansvar efter internationale retningslinjer eller standarder.«</p>
--	--

<p>§ 99 b. Store virksomheder, der har opstillet måltal for andelen af det underrepræsenterede køn i det øverste ledelsesorgan, skal redegøre for status for opfyldelsen af det opstillede måltal, herunder for, hvorfor virksomheden i givet fald ikke har nået den opstillede målsætning, jf. dog stk. 3. For redegørelsen finder § 99 a, stk. 4-9, tilsvarende anvendelse.</p> <p><i>Stk. 2.</i> Store virksomheder, der er forpligtet til at udarbejde en politik for at øge andelen af det underrepræsenterede køn på virksomhedens øvrige ledelsesniveauer, skal redegøre for politikken, jf. dog stk. 4. § 99 a, stk. 2-9, finder tilsvarende anvendelse.</p> <p><i>Stk. 3.</i> Foreligger der ikke en underrepræsentation af det ene køn i det øverste ledelsesorgan, er det tilstrækkeligt at oplyse herom i ledelsesberetningen. For redegørelsen finder § 99 a, stk. 4, tilsvarende anvendelse.</p> <p><i>Stk. 4.</i> Foreligger der ikke en underrepræsentation af det ene køn på virksomhedens øvrige ledelsesniveauer, er det tilstrækkeligt at oplyse herom i ledelsesberetningen. For redegørelsen finder § 99 a, stk. 4, tilsvarende anvendelse.</p>	<p>40. § 99 b affattes således:</p> <p>»§ 99 b. Store virksomheder, der er forpligtet til at opstille måltal for andelen af det underrepræsenterede køn i det øverste ledelsesorgan, skal oplyse om måltallet og redegøre for status for opfyldelsen af det opstillede måltal, herunder for, hvorfor virksomheden i givet fald ikke har nået den opstillede målsætning.</p> <p><i>Stk. 2</i> Store virksomheder, der har en ligelig fordeling af mænd og kvinder i det øverste ledelsesorgan, og som derfor ikke har pligt til at opstille et måltal, skal oplyse herom i ledelsesberetningen.</p> <p><i>Stk. 3.</i> Store virksomheder, der er forpligtet til at udarbejde en politik for at øge andelen af det underrepræsenterede køn på virksomhedens øvrige ledelsesniveauer, skal redegøre for politikken. Redegørelsen skal indeholde oplysninger om:</p> <ol style="list-style-type: none"> 3) hvordan virksomheden omsætter sine politikker for at øge andelen af det underrepræsenterede køn til handling, og 4) virksomhedens vurdering af, hvad der er opnået som følge af virksomhedens arbejde med at øge andelen af det underrepræsenterede køn i regnskabsåret, samt virksomhedens eventuelle forventninger til arbejdet fremover. <p><i>Stk. 4.</i> Store virksomheder, der har en ligelig fordeling af mænd og kvinder på virksomhedens øvrige ledelsesniveauer, og som derfor ikke har pligt til at udarbejde en politik, skal oplyse herom i ledelsesberetningen.</p> <p><i>Stk. 5.</i> Redegørelsen efter stk. 1- 4, skal gives i ledelsesberetningen. Virksomheden kan dog i stedet vælge at give redegørelsen:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) i en supplerende beretning i årsrapporten, jf. § 14, hvortil der henvises i ledelsesberetningen, i henhold til regler udstedt i medfør af stk. 8, 1. pkt., eller 2) på virksomhedens hjemmeside, hvortil der henvises i ledelsesberetningen, i
--	--

	<p>henhold til regler udstedt i medfør af stk. 8, 2. pkt.</p> <p><i>Stk. 6.</i> En dattervirksomhed, som indgår i en koncern, kan undlade at medtage oplysningerne i sin ledelsesberetning, hvis en modervirksomhed opfylder oplysningskravene efter stk. 1-4. Anvendes undtagelsen i 1. pkt., skal dattervirksomheden oplyse dette, herunder hvilken modervirksomhed der har medtaget redegørelsen, og hvor denne er offentliggjort.</p> <p><i>Stk. 7.</i> En virksomhed kan undlade at udarbejde en redegørelse for måltal og politikker for det underrepræsenterede køn efter stk. 1-4, hvis virksomheden oplyser om måltal og politikker for det underrepræsenterede køn efter internationale retningslinjer eller standarder, der indeholder de i stk. 1-4 anførte oplysninger.</p> <p><i>Stk. 8.</i> Erhvervsstyrelsen fastsætter nærmere regler om offentliggørelse af en redegørelse efter stk. 1-4 i en supplerende beretning i årsrapporten og revisors pligter i forhold til de oplysninger, som offentliggøres heri, jf. stk. 5, nr. 1. Erhvervsstyrelsen fastsætter desuden nærmere regler om offentliggørelse på virksomhedens hjemmeside af redegørelsen efter stk. 1-4, herunder regler om opdatering af oplysningerne på hjemmesiden og revisors pligter i forbindelse med de oplysninger, som offentliggøres på hjemmesiden.</p> <p><i>Stk. 9.</i> Erhvervsstyrelsen fastsætter nærmere regler om, på hvilke betingelser en virksomhed efter internationale retningslinjer eller standarder kan oplyse om måltal og politikker for det underrepræsenterede køn.«</p>
<p>§ 99 c. --- <i>Stk. 2-7. ---</i> <i>Stk. 8.</i> Erhvervsstyrelsen fastsætter regler om, at virksomheder, der er omfattet af stk. 1 eller § 128, stk. 1, og som udarbejder og offentliggør en beretning om betalinger til myndigheder, som vurderes at svare til</p>	<p>41. I § 99 c, stk. 8, 1. pkt., ændres »§ 128, stk. 1,« til: »§ 128 a, stk. 1,«.</p>

<p>kravene i denne lov, fritages for kravene i stk. 1-7. --- Stk. 9.---</p>	
<p>§ 101. --- 1) årets nettoomsætning, resultat af ordinær primær drift, resultat af finansielle poster, årets resultat, balancesum, investeringer i materielle anlægsaktiver, egenkapital og de nøgletal, som efter virksomhedens forhold er nødvendige, og 2) --- Stk. 2-4. ---</p>	<p>42. I § 101, stk. 1, nr. 1, udgår »ordinær«.</p>
<p>§ 102.--- Stk. 2.--- Stk. 3. §§ 11-17, § 19, stk. 1, 2 og 4, § 20, stk. 2, §§ 23-29 og 32-39, § 40, 1. og 3. pkt., §§ 41-43, § 44, stk. 1 og 3, §§ 45-64, 66-70, 73, 74, 77-77 b og 80-95 a, § 96, stk. 1 og 2, og §§ 97-101 og 103-108 finder anvendelse, jf. dog § 137. Stk. 4.--- Stk. 5. Kommer regler i §§ 23-29 og 32-39, § 40, 1. og 3. pkt., §§ 41-43, § 44, stk. 1 og 3, §§ 45-64, 66-70, 73, 74, 77-77 b og 80-95 a, § 96, stk. 1 og 2, og §§ 97-101 i strid med reglerne i §§ 103-108, har reglerne i §§ 103-108 forrang.</p>	<p>43. I § 102, stk. 3 og 5, ændres »§§ 41-43« til: »§§ 41-43 a«, og »74, « udgår.</p>
<p>Stk. 4. Kommer regler i §§ 23-29 og 32-39, § 40, 1. og 3. pkt., §§ 41-43, § 44, stk. 1 og 3, og §§ 45-64, 66-70, 73, 74 og 77-77 b i strid med reglerne i §§ 80-95 a, § 96, stk. 1 og 2, og §§ 97-101, har reglerne i §§ 80-95 a, § 96, stk. 1 og 2, og §§ 97-101 forrang.</p>	<p>44. I § 102, stk. 4, ændres »§§ 41-43« til: »§§ 41-43 a«, og », 74« udgår.</p>
	<p>45. Efter § 107 c indsættes før overskriften før § 108:</p> <p>»§ 107 d. En virksomhed, som har værdipapirer optaget til handel på et reguleret marked i et EU/EØS-land, skal supplere ledelsesberetningen med en redegørelse om mangfoldighed, når virksomheden i to på hinanden følgende regnskabsår på balancetidspunktet overskrider mindst to af følgende størrelser:</p> <ol style="list-style-type: none"> a) en balancesum på 156 mio. kr., b) en nettoomsætning på 313 mio. kr.,

	<p>c) et gennemsnitligt antal heltidsbeskæftigede i løbet af regnskabsåret på 250.</p> <p><i>Stk. 2.</i> En virksomhed omfattet af stk. 1, som alene har andre værdipapirer end aktier optaget til handel på et reguleret marked i et EU/EØS-land, kan undlade at give de i stk. 3-4 nævnte oplysninger, medmindre den pågældende virksomhed tillige har aktier optaget til handel i en multilateral handelsfacilitet i et EU/EØS-land.</p> <p><i>Stk. 3.</i> Et statsligt aktieselskab skal uanset størrelsesgrænserne i stk. 1 supplere ledelsesberetningen med en redegørelse om mangfoldighed.</p> <p><i>Stk. 4.</i> Redegørelsen skal omfatte en beskrivelse af virksomhedens mangfoldighedspolitik, der anvendes i forbindelse med sammensætningen af virksomhedens ledelse, for så vidt angår f.eks. alder, køn, eller uddannelses- og erhvervsmæssig baggrund. Redegørelsen skal som minimum indeholde oplysning om:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) målene for mangfoldighedspolitikken, 2) hvordan mangfoldighedspolitikken er blevet gennemført, og 3) resultaterne af mangfoldighedspolitikken i rapporteringsperioden. <p><i>Stk. 5.</i> Har en virksomhed omfattet af stk. 1 eller 3 ikke en politik for mangfoldighed, skal ledelsesberetningen indeholde en redegørelse med forklaring af baggrunden herfor.</p> <p><i>Stk. 6.</i> Erhvervsstyrelsen kan fastsætte regler om, at redegørelsen ikke skal medtages i ledelsesberetningen, hvis ledelsesberetningen indeholder en henvisning til virksomhedens hjemmeside, hvor redegørelsen er offentliggjort samt om virksomhedens opdatering af oplysningerne på hjemmesiden og revisors pligter i forbindelse med de oplysninger, som offentliggøres på hjemmesiden.«</p>
§ 110. ---	46. I § 110 indsættes efter stk. 1 som nyt stykke:

<p><i>Stk. 2. ---</i></p>	<p>»Stk. 2. Ved opgørelse af størrelsesgrænserne i stk. 1 medtages ikke de koncernvirksomheder, der i medfør af § 114, stk. 2, kan holdes ude af konsolideringen.« Stk. 2-4 bliver herefter stk. 3-5.</p>
<p><i>Stk. 3.</i> I stedet for at anvende den i stk. 2, 2. pkt., anførte beregningsmåde kan modervirksomheden beregne balancesum, nettoomsætning og gennemsnitligt antal heltidsbeskæftigede i regnskabsåret som summen af alle koncernvirksomhedernes balancesummer, nettoomsætninger og heltidsbeskæftigede. --- <i>Stk. 4. ---</i></p>	<p>47. I § 110, stk. 3, 1. pkt., der bliver stk. 4, 1. pkt., ændres »stk. 2, 2. pkt.,« til: »stk. 3, 2. pkt.,«</p>
<p>§ 111. En modervirksomhed, hvis dattervirksomheder alle udeholdes af konsolideringen i medfør af § 114, kan undlade at udarbejde koncernregnskab. <i>Stk. 2-3. ---</i></p>	<p>48. I § 111, stk. 1, ændres »§ 114,« til: »§ 13, stk. 1, nr. 3, eller § 114, stk. 2,«.</p>
<p>§ 112. --- <i>Stk. 2. ---</i> 1) 2) den højere modervirksomhed udarbejder koncernregnskab og konsolideret ledelsesberetning i overensstemmelse med lovgivningen i den medlemsstat, hvortil den højere modervirksomhed henhører, og koncernregnskabet er revideret af personer, der er autoriseret i medfør af denne medlemsstats lovgivning. 3) <i>Stk. 3. ---</i></p>	<p>49. I § 112, stk. 2, nr. 2, indsættes efter »koncernregnskab og«: »hvor relevant«.</p>
<p>§ 118. --- <i>Stk. 2.</i> Kapitalandele i, tilgodehavender hos eller gæld til ikke konsoliderede dattervirksomheder, henholdsvis associerede virksomheder, opføres som særskilte poster i koncernregnskabets balance. <i>Stk. 3-4. ---</i></p>	<p>50. I § 118, stk. 2, ændres »associerede virksomheder« til: »kapitalinteresser«.</p>
<p>§ 119. --- <i>Stk. 2. ---</i></p>	<p>51. I § 119 indsættes som <i>stk. 3</i>:</p> <p>»Stk. 3. Stk. 2, 2. pkt., kan fraviges i særlige tilfælde.«</p>
<p>§ 121. --- <i>Stk. 2.</i> Er de to virksomheder ved etableringen af koncernforholdet begge underlagt en</p>	<p>52. I § 121, stk. 2, indsættes efter »bestemmende indflydelse«: »både før og efter virksomhedssammenslutningen, og</p>

<p>modervirksomhed i et koncernforhold, eller er begge i øvrigt underlagt den samme interesses bestemmende indflydelse, kan koncernetableringen behandles efter sammenlægningsmetoden, jf. § 123.</p>	<p>denne bestemmende indflydelse ikke er midlertidig«.</p>
<p>§ 124. --- <i>Stk. 2.</i> --- I øvrigt finder reglerne om konsolidering m.v. i §§ 115-122 anvendelse med de fornødne tilpasninger.</p>	<p>53. I § 124, <i>stk. 2, 2. pkt.</i>, ændres »§§ 115-122« til: »§§ 114-122«.</p>
<p>§ 125. --- <i>Stk. 2.</i> 1) - 2) 3) Anvendelse af andre metoder til indregning og grundlag for måling end dem i modervirksomhedens årsregnskab samt en konkret og fyldestgørende begrundelse for at anvende andre metoder. <i>Stk. 3.</i> ---</p>	<p>54. I § 125, <i>stk. 2, nr. 3</i>, indsættes efter »at anvende andre metoder«: », jf. § 119, <i>stk. 2 og 3</i>«.</p>
<p>§ 126. --- 1)-9) 10) Oplysning om nærtstående parter m.v., jf. § 68, § 69, <i>stk. 3 og 4</i>, §§ 73, 97 b og 98 a og § 98 c, <i>stk. 1, 2, 4 og 6</i>. 11) <i>Stk. 2-7.</i> ---</p>	<p>55. I § 126, <i>stk. 1, nr. 10</i>, ændres »§ 98 c, <i>stk. 1, 2, 4 og 6</i>« til: »§ 98 c, <i>stk. 1, 2, 4, 6 og 7</i>«.</p>
<p>§ 127. --- <i>Stk. 2-3.</i> ---</p>	<p>56. I § 127 indsættes efter <i>stk. 3</i> som nye stykker:</p> <p>»<i>Stk. 4.</i> For hver kapitalinteresse, som ikke er en associeret virksomhed, skal oplyses</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) navn og hjemsted, 2) hvor stor en andel af egenkapitalen der besiddes af de konsoliderede virksomheder tilsammen, og 3) størrelsen af egenkapitalen og resultatet ifølge den senest godkendte årsrapport. <p><i>Stk. 5.</i> Der skal endvidere oplyses navn, hjemsted og retsform for hvert interessentskab eller kommanditselskab, i hvilket de konsoliderede virksomheder er interessent eller komplementar.«</p> <p><i>Stk. 4</i> bliver herefter <i>stk. 6</i>.</p>
<p><i>Stk. 4.</i> Oplysningerne i <i>stk. 1-3</i> kan udelades, hvis de kan volde betydelig skade for virksomheden selv eller de i <i>stk. 1-3</i> omhandlede virksomheder. ---</p>	<p>57. I § 127, <i>stk. 4, 1. pkt.</i>, der bliver <i>stk. 6, 1. pkt.</i>, ændres »<i>stk. 1-3</i>« to steder til: »<i>stk. 1-5</i>«.</p>

<p>§ 128.--- <i>Stk. 2.---</i> Oplysninger efter § 99, stk. 1, nr. 10, kan dog undlades.</p>	<p>58. I § 128, stk. 2, 2. pkt., ændres »§ 99, stk. 1, nr. 10,« til: »§ 99, stk. 1, nr. 9,«.</p>
<p><i>Stk. 3.</i> Er modervirksomheden omfattet af reglerne i regnskabsklasse D, finder § 107 og § 107 b, stk. 1, nr. 6, og stk. 3 og 4, tilsvarende anvendelse på koncernregnskabet, jf. dog stk. 5. <i>Stk. 4-5. ---</i></p>	<p>59. I § 128, stk. 3, ændres »§ 107 og § 107 b, stk. 1, nr. 6, og stk. 3 og 4,« til: »§§ 107, 107 b og 107 d«.</p>
<p>§ 128 a. Store modervirksomheder, som er omfattet af § 7, stk. 2, nr. 3, og modervirksomheder omfattet af regnskabsklasse D skal udarbejde beretning om betalinger til myndigheder, jf. § 99 c, stk. 2, hvis virksomheden selv eller en dattervirksomhed har aktiviteter, som er omfattet af § 99 c, stk. 1. --- <i>Stk. 2-5. ---</i></p>	<p>60. I § 128 a, stk. 1, 1. pkt., ændres »og modervirksomheder omfattet af regnskabsklasse D« til: »modervirksomheder omfattet af regnskabsklasse D og modervirksomheder, som har en dattervirksomhed omfattet af § 109, stk. 2, nr. 1-3,«.</p>
<p>§ 135. --- <i>Stk. 2.---</i> <i>Stk. 3.</i> Bestemmelsen i stk. 1, 2. pkt., og undtagelsen i stk. 1, 3. pkt., gælder ikke for virksomheder, der besidder kapitalandele i andre virksomheder, og som udøver betydelig indflydelse på en eller flere af disse virksomheders driftsmæssige eller finansielle ledelse, hvis virksomheden og de virksomheder, den besidder kapitalandele i og udøver betydelig indflydelse på, i 2 på hinanden følgende regnskabsår på balancetidspunktet tilsammen overskrider to af størrelserne i henholdsvis § 7, stk. 2, nr. 1, og stk. 1, nr. 1-3. --- <i>Stk. 4-7. ---</i></p>	<p>61. I § 135, stk. 3, 1. pkt., ændres »kapitalandele i andre virksomheder, og som udøver betydelig indflydelse på en eller flere af disse virksomheders driftsmæssige eller finansielle ledelse, hvis virksomheden og de virksomheder, den besidder kapitalandele i« til: »kapitalinteresser i andre virksomheder, og som udøver betydelig indflydelse på en eller flere af disse virksomheders driftsmæssige og finansielle ledelse, hvis virksomheden og de virksomheder, den besidder kapitalinteresser i«.</p>
<p>§ 144. --- 1)-5) 6) modervirksomheden har erklæret, at den indestår for virksomhedens forpligtelser, indtil tilbagekaldelse af indeståelsen er offentliggjort med en frist på mindst 3 måneder eller filialens afmeldelse eller slettelse af styrelsens register er offentliggjort med en tilsvarende frist og 7) <i>Stk. 2. ---</i></p>	<p>62. § 144, stk. 1, nr. 6, affattes således: »6) modervirksomheden har erklæret, at den indestår for dattervirksomhedens eksisterende forpligtelser og forpligtelser, som opstår i perioden, indtil dattervirksomheden har indsendt årsrapport for et senere regnskabsår, og denne er modtaget og offentliggjort efter reglerne i kapitel 19 og 20, eller filialens afmelding eller sletning af styrelsens register er offentliggjort og«</p>

<p>§ 159. Erhvervsstyrelsen skal stikprøvevis udtage og undersøge modtagne årsrapporter og eventuelle hertil hørende erklæringer fra en revisor, undtagelseserklæringer m.v., som indsendes i stedet for årsrapporter, halvårsrapporter for statslige aktieselskaber samt delårsrapporter for virksomheder, som har værdipapirer optaget til handel på et reguleret marked i et EU/EØS-land, for at konstatere åbenbare overtrædelser af bestemmelser i eller i henhold til denne lov, bogføringsloven, selskabsloven, SE-loven, Rådets forordning om statut for det europæiske selskab (SE), lov om visse erhvervsdrivende virksomheder, SCE-loven, Rådets forordning om statut for det europæiske andelsselskab (SCE), lov om erhvervsdrivende fonde samt revisorloven. --- Stk. 2. ---</p>	<p>63. I § 159, stk. 1, 1. pkt., indsættes før »samt revisorloven«: », lov om medarbejderinvesteringsselskaber«.</p>
<p>§ 167. --- Virksomheden skal dog opfylde oplysningskravene i § 11, stk. 3, 2. pkt., jf. § 13, stk. 3.</p>	<p>64. I § 167, 2. pkt., udgår », jf. § 13, stk. 3.«.</p>
<p>Bilag 1, B 1-4. --- 5. Associeret virksomhed: En virksomhed, som ikke er en dattervirksomhed, men i hvilken en anden virksomhed og dennes dattervirksomheder besidder kapitalandele og udøver en betydelig indflydelse på virksomhedens driftsmæssige og finansielle ledelse. ---</p>	<p>65. I bilag 1, B, nr. 5, 1. pkt., ændres »kapitalandele« til: »kapitalinteresser«.</p>
<p>6.</p>	<p>66. I bilag 1, B, indsættes efter nr. 5 som nyt nummer:</p> <p>»6. Kapitalinteresse: En virksomheds, eller virksomhedens og dennes dattervirksomheders, ret over egenkapital i en anden virksomhed, når formålet med besiddelsen er at fremme virksomhedens egne aktiviteter gennem en varig tilknytning til den anden virksomhed. Ret over egenkapital i en anden virksomhed formodes at være en kapitalinteresse, når rettigheden udgør mindst 20 pct. af egenkapitalen i den anden virksomhed.« Nr. 6 bliver herefter nr. 7.</p>

<p>Bilag 1, C 1-12. --- 13. Nettoomsætning: Salgsværdien af produkter og tjenesteydelser m.v., der henhører under selskabets ordinære aktiviteter med fradrag af prisnedslag, merværdiafgift og anden skat, der er direkte forbundet med salgsbeløbet. 14. ---</p>	<p>67. I bilag 1, C, nr. 13, udgår », der henhører under selskabets ordinære aktiviteter«.</p>
<p>Bilag 2, skema 1, AKTIVER, ANLÆGSAKTIVER, III. Finansielle anlægsaktiver 1)-2) 3) Kapitalandele i associerede virksomheder</p>	<p>68. I bilag 2, skema 1, AKTIVER, ANLÆGSAKTIVER, III. Finansielle anlægsaktiver affattes nr. 3 således: »3. Kapitalinteresser«</p>
<p>4) Tilgodehavender hos associerede virksomheder 5)-7) AKTIVER OMSÆTNINGSAKTIVER, II. Tilgodehavender 1)-2) 3) Tilgodehavender hos associerede virksomheder 4)-7) PASSIVER, LANGFRISTEDE GÆLDSFORPLIGTELSE, 1)-7) 8) Gæld til associerede virksomheder 9)-10) PASSIVER, KORTFRISTEDE GÆLDSFORPLIGTELSE, 1)-7) 8) Gæld til associerede virksomheder 9)-10) Bilag 2, skema 2 AKTIVER, LANGFRISTEDE AKTIVER, III. Finansielle aktiver 1)-3) 4) Tilgodehavender hos associerede virksomheder 5)-7) AKTIVER, KORTFRISTEDE AKTIVER, II. Tilgodehavender 1)-2)</p>	<p>69. I bilag 2, skema 1, AKTIVER, ANLÆGSAKTIVER, III. Finansielle anlægsaktiver, nr. 4., bilag 2, skema 1, AKTIVER, OMSÆTNINGSAKTIVER, II. Tilgodehavender, nr. 3., bilag 2, skema 1, PASSIVER, LANGFRISTEDE GÆLDSFORPLIGTELSE, nr. 8., bilag 2, skema 1, PASSIVER, KORTFRISTEDE GÆLDSFORPLIGTELSE, nr. 8., bilag 2, skema 2, AKTIVER, LANGFRISTEDE AKTIVER, III. Finansielle aktiver, nr. 4., bilag 2, skema 2, AKTIVER, KORTFRISTEDE AKTIVER, II. Tilgodehavender, nr. 3., bilag 2, skema 2, PASSIVER, LANGFRISTEDE FORPLIGTELSE, nr. 11., og bilag 2, skema 2, PASSIVER, KORTFRISTEDE FORPLIGTELSE, nr. 10., ændres »associerede virksomheder« til: »kapitalinteresser«.</p>

<p>3) Tilgodehavender hos associerede virksomheder 4)-7)</p> <p><i>PASSIVER, LANGFRISTEDE FORPLIGTELSE</i> 1)-10) 11) Gæld til associerede virksomheder 12)-13)</p> <p><i>PASSIVER, KORTFRISTEDE FORPLIGTELSE</i> 1)-9) 10) Gæld til associerede virksomheder 11)-12)</p>	
<p><i>AKTIVER, LANGFRISTEDE AKTIVER, III.</i> Finansielle aktiver 1)-2) 3) Kapitalandele i associerede virksomheder 4)-7)</p>	<p>70. I bilag 2, skema 2, <i>AKTIVER, LANGFRISTEDE AKTIVER, III. Finansielle aktiver</i>, affattes nr. 3 således: »3. Kapitalinteresser«</p>
	<p style="text-align: center;">§ 2</p> <p>I lov om godkendte revisorer og revisionsvirksomheder (revisorloven), jf. lovbekendtgørelse nr. 1167 af 9. september 2016, som ændret bl.a. ved § 13 i lov nr. 1549 af 13. december 2017, § 6 i lov nr. 1665 af 26. december 2017 og senest ved § 15 i lov nr. 503 af 23. maj 2018, foretages følgende ændringer:</p>
<p>§ 4. En revisor, der er godkendt efter § 3, har pligt til at deltage i et passende efteruddannelsesprogram, der sikrer, at den pågældende til stadighed vedligeholder sin teoretiske viden, sine faglige kvalifikationer og sin viden om kravene til offentlighedens tillidsrepræsentant på et tilstrækkelig højt niveau.</p> <p><i>Stk. 2.</i> Erhvervsstyrelsen fastsætter nærmere regler om efteruddannelse og om kontrol heraf. Erhvervsstyrelsen kan endvidere fastsætte nærmere regler om yderligere efteruddannelse af revisorer, der udfører revision i virksomheder omfattet af § 1 a, stk. 1, nr. 3.</p> <p><i>Stk. 3.</i> ---</p>	<p>1. § 4, <i>stk. 1 og 2</i>, affattes således:</p> <p>»§ 4. En revisor, der er godkendt efter § 3, har pligt til at deltage i et passende efteruddannelsesprogram, der sikrer, at den pågældende til stadighed opdaterer og vedligeholder sin teoretiske viden, sine faglige kvalifikationer og sin viden om kravene til offentlighedens tillidsrepræsentant på et tilstrækkelig højt niveau.</p> <p><i>Stk. 2.</i> Erhvervsstyrelsen fastsætter nærmere regler om efteruddannelse og om kontrol heraf. Erhvervsstyrelsen kan endvidere fastsætte nærmere regler om yderligere efteruddannelse af revisorer, der udfører revision i virksomheder omfattet af § 1 a, stk. 1, nr. 3.«</p>

<p>§ 6. --- Stk. 2. --- Stk. 3. --- § 8, stk. 3, og § 9, stk. 3, finder anvendelse i forbindelse med godkendelse efter deponering. Stk. 4. ---</p>	<p>2. I § 6, stk. 3, 2. pkt., ændres »§ 8, stk. 3,« til: »§ 8 a, stk. 1,«</p>
<p>§ 8. --- <i>Fratagelse</i></p>	<p>3. <i>Overskriften</i> før § 8 affattes således: <i>»Fratagelse m.v.«</i></p>
<p>Stk. 2. Erhvervsstyrelsen kan endvidere fratage en revisor godkendelsen, hvis 1) revisor nægter at lade sig undergive reglerne om kvalitetskontrol, jf. § 29, eller 2) revisor ikke opfylder kravene i § 4 til efteruddannelse, jf. dog stk. 3.</p>	<p>4. § 8, stk. 2, affattes således: »Stk. 2. Erhvervsstyrelsen kan endvidere fratage en revisor godkendelsen, hvis revisor nægter at lade sig undergive reglerne om kvalitetskontrol, jf. § 29.«</p>
<p>Stk. 3. Erhvervsstyrelsen kan, hvor revisor alene mangler at gennemføre en mindre del af efteruddannelsen, fastsætte en frist, inden for hvilken revisor skal opfylde de krav til efteruddannelsen, der er fastsat i medfør af § 4, stk. 2.</p>	<p>5. § 8, stk. 3, ophæves.</p>
	<p>6. Efter § 8 indsættes før overskriften før § 9:</p> <p>»§ 8 a. Mangler revisor hele eller dele af efteruddannelsen, jf. § 4 og regler fastsat i medfør af § 4, stk. 2, kan Erhvervsstyrelsen påbyde revisor inden for en fastsat frist at opfylde kravene til efteruddannelse.</p> <p>Stk. 2. Kan revisor ikke dokumentere at have vedligeholdt og opdateret sin efteruddannelse omfattet af § 4, kan Erhvervsstyrelsen påbyde revisor at deltage i et antal efteruddannelsestimer på nærmere vilkår.</p> <p>Stk. 3. Vurderer Erhvervsstyrelsen i forbindelse med tilsynet med revisorer og revisionsvirksomheder, jf. § 32, stk. 2, nr. 2-4, at en revisor har behov for yderligere efteruddannelse inden for et nærmere afgrænset fagområde, kan styrelsen påbyde revisor på nærmere angivne vilkår at deltage i en sådan efteruddannelse.</p> <p>Stk. 4. Opfylder revisor ikke kravene i § 4 til efteruddannelse, eller efterkommer en revisor ikke et påbud efter stk. 1-3, kan Erhvervsstyrelsen</p> <p>1) fratage revisor godkendelsen betinget på vilkår, at vedkommende i den indeværende</p>

	<p>eller næstkommende efteruddannelsesperiode ikke tilsidesætter kravene til efteruddannelse under sådanne omstændigheder, at vedkommende efter en samlet bedømmelse skal fratages godkendelsen,</p> <p>2) nedlægge forbud mod, at revisor i den indeværende og næstkommende efteruddannelsesperiode kan udføre eller udøve en eller flere af følgende aktiviteter:</p> <p>a) udføre eller kontrollere udførelsen af en revision,</p> <p>b) udøve funktioner i en revisionsvirksomhed, eller</p> <p>3) fratage revisor godkendelsen.«</p>
<p>§ 47 a. ---</p> <p><i>Stk. 2-4. ---</i></p>	<p>7. I § 47 a indsættes efter stk. 1 som nyt stykke:</p> <p>»Stk. 2. Erhvervsstyrelsen offentliggør på sin hjemmeside afgørelser efter § 8 a, stk. 4, nr. 2 og 3. En afgørelse anonymiseres efter udløbet af den periode, for hvilken den har virkning.«</p> <p>Stk. 2-4 bliver herefter stk. 3-5.</p>
<p>§ 47 c. ---</p> <p><i>Stk. 2. ---</i></p> <p><i>Stk. 3. For kendelser vedrørende juridiske personer finder § 47 a, stk. 2 og 3, tilsvarende anvendelse. ---</i></p> <p><i>Stk. 4. ---</i></p>	<p>8. I § 47 c, stk. 3, 1. pkt., ændres »§ 47 a, stk. 2 og 3,« til: »§ 47 a, stk. 3 og 4,«.</p>
<p>§ 51. ---</p> <p><i>Stk. 2. Afgørelser truffet efter §§ 29, 34-35 b og 37-39 og § 47 a, stk. 2, og § 47 b, stk. 1 og 2, kan dog ikke indbringes for højere administrativ myndighed. ---</i></p> <p><i>Stk. 3. ---</i></p>	<p>9. I § 51, stk. 2, 1. pkt., ændres »§ 47 a, stk. 2,« til: »§ 47 a, stk. 3,«.</p>
<p>§ 54. ---</p> <p><i>Stk. 2-6. ---</i></p> <p><i>Stk. 7. En person, der handler i strid med et forbud efter § 44, stk. 3, eller § 44 b, stk. 2, nedlagt over for den pågældende, straffes med bøde, medmindre højere straf er forskyldt efter anden lovgivning.</i></p> <p><i>Stk. 8. ---</i></p>	<p>10. I § 54, stk. 7, indsættes efter »et forbud efter«: »§ 8 a, stk. 4, nr. 2,«.</p>
	§ 3
	I lov om anvendelsen af visse af Den Europæiske Unions retsakter om økonomiske

	forbindelser til tredjelande m.v., jf. lovbekendtgørelse nr. 635 af 9. juni 2011, som ændret ved § 21 i lov nr. 1231 af 18. december 2012, foretages følgende ændringer:
<p>§ 1. --- <i>Stk. 2-3.</i> ---</p> <p><i>Stk. 4.</i>---</p>	<p>1. I § 1 indsættes efter stk. 3 som nyt stykke:</p> <p>»<i>Stk. 4.</i> Erhvervsministeren kan fastsætte regler om, at der ved visse ansøgninger om tilladelse til eksport af produkter med dobbelt anvendelse skal vedlægges en underskrevet ledelseserklæring om, at ansøgningen er behandlet og godkendt på ledelsesniveau.«</p> <p>Stk. 4 bliver herefter stk. 5.</p>
	§ 4
	<p><i>Stk. 1.</i> Loven træder i kraft den 1. juli 2019.</p> <p><i>Stk. 2.</i> § 1 har virkning for regnskabsår, der begynder den 1. januar 2020 eller senere, jf. dog stk. 3.</p> <p><i>Stk. 3.</i> Uanset stk. 2 kan en virksomhed anvende de ændringer af årsregnskabsloven, der følger § 1, for et regnskabsår, der slutter den 31. december 2018 eller senere, når anvendelsen sker systematisk og konsekvent.</p> <p><i>Stk. 4.</i> Bestemmelsen i revisorlovens § 8 a, stk. 3, som affattet ved § 2, nr. 6, finder anvendelse for erklæringer omfattet af revisorlovens § 1, stk. 2, som er afgivet efter lovens ikrafttræden.</p>
	§ 5
	<p><i>Stk. 1.</i> Ændringer af metoder for indregning og måling af aktiver og forpligtelser samt indtægter og omkostninger, som følger af de foreslåede ændringer af årsregnskabslovens § 33, jf. lovforslagets § 1, nr. 7 og 8, og den foreslåede nyaffattelse af §§ 83 a og 83 b, jf. lovforslagets § 1, nr. 30 og 31, kan uanset årsregnskabslovens § 51, stk. 1, 2 pkt., foretages uden tilpasning af sammenligningstal.</p> <p><i>Stk. 2.</i> Indregning af beløb i posten dagsværdireserven under egenkapitalen efter årsregnskabslovens § 49, stk. 3, som affattet</p>

	<p>ved § 1, nr. 18, kan uanset årsregnskabslovens § 51, stk. 1, ske således, at der alene for de reguleringer, der indregnes første gang i balancen i regnskabsår, der begynder den 1. januar 2020 eller senere, skal ske en tilsvarende indregning i dagsværdireserven.</p> <p><i>Stk. 3.</i> Regler fastsat i medfør af § 99 a, stk. 8 og 9, og § 99 b, stk. 1 og 2, jf. § 99 a, stk. 8 og 9, i årsregnskabsloven, jf. lovbekendtgørelse nr. 1580 af 10. december 2015, forbliver i kraft, indtil de ophæves eller afløses af forskrifter udstedt i medfør af § 99 a, stk. 9 og 10, og § 99 b, stk. 8 og 9.</p> <p><i>Stk. 4.</i> Regler fastsat i medfør af § 4, stk. 2, i lov om godkendte revisorer og revisionsvirksomheder (revisorloven), jf. lovbekendtgørelse nr. 1167 af 9. september 2016, forbliver i kraft, indtil de ophæves eller afløses af forskrifter udstedt i medfør af § 4, stk. 2.</p>
	<p style="text-align: center;">§ 6</p> <p><i>Stk. 1.</i> Loven gælder ikke for Færøerne og Grønland, jf. dog stk. 2.</p> <p><i>Stk. 2.</i> §§ 1 og 2 kan ved kongelig anordning helt eller delvis sættes i kraft for Grønland med de ændringer, som de grønlandske forhold tilsiger.</p>